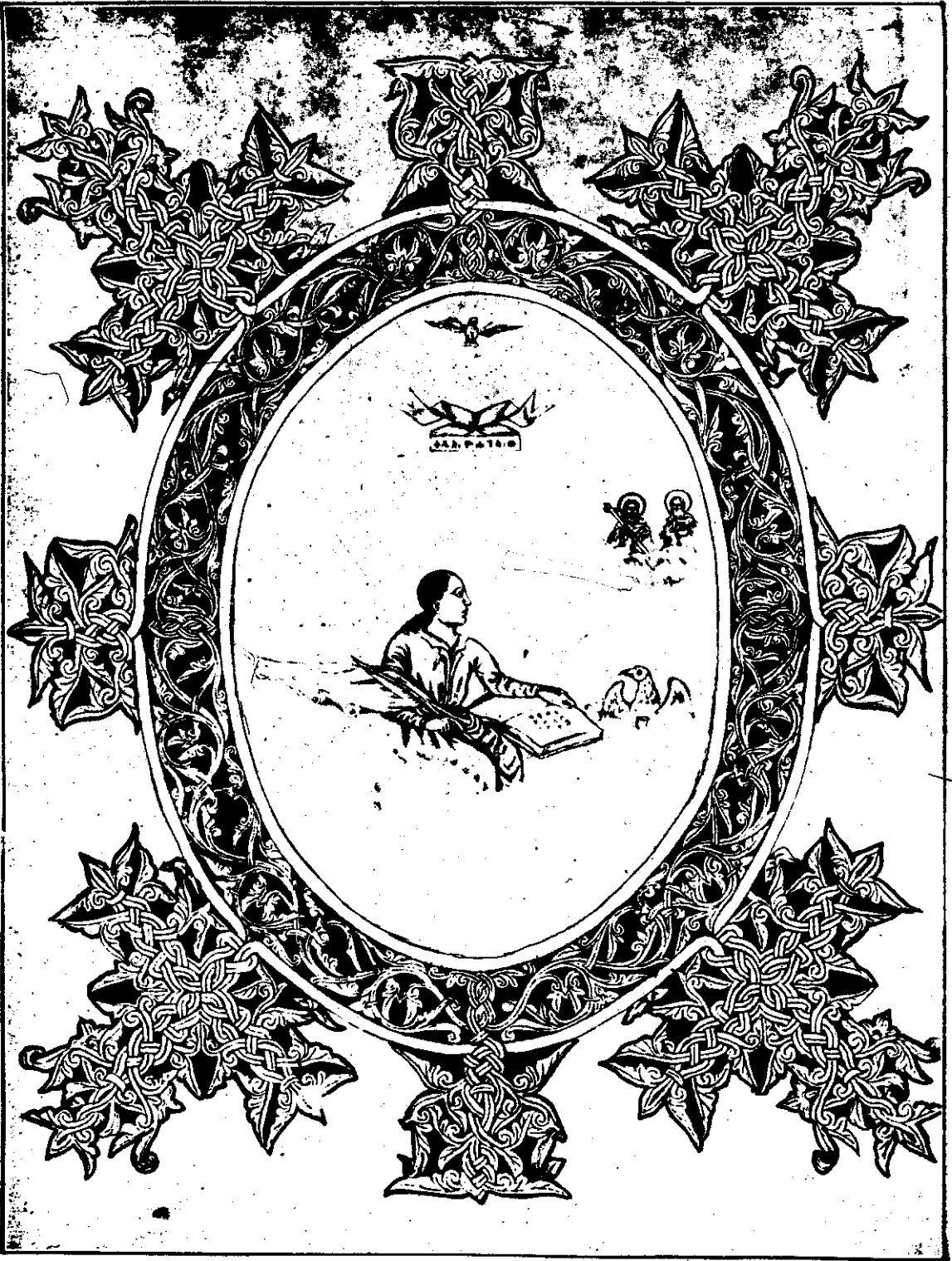

710

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ።
ቅዱስ ዮሐንስ እንደ ጻፈው ።

ብሥራተ አብ ትሩፍ ረድዕ ተናጋሪ በመለኮት ዮሐንስ ወልደ ዘብደሥስ ፍቁረ እግዚእ ነ ኢየሱስ ክርስቶስ።
ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስል ፍቁሩ ኃይለ ሥላሴ ተፈሪ መኩንን።ለዓለመ ዓለም አሚን።

ይህ ቃል የሰለስቱ ምእት ነው። ጥንተ ነገሩ እንደምን ነው ቢሉ እንደ ማቴዎስ ተርክ ዮሐንስ እንዳባቶ እንደ ነቢያት እንደ ወንድሞቹ እንደ ሐዋርያት አይጽፍም። አባቶቹ ነቢያት በስነ ፍጥረት በዋዊ ባገቡብ ይጀምራሉ። በስነ ፍጥረት በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ብለው ባገቡብ አኮኑ አንተ ትቤ አመ ፈጠርክን ለምድር ብለው በዋዊ ወሀሎ ጃዱ ብእሲ በብሔረ አውሲጢድ ዘስሙ ኢየሱስ። ወሀሎ ጃዱ ብእሲ በብሔረ አርማቱም እምደብረ ኤፍሬም ዘመሴፋ ዘስሙ ሕልቃና። ወሀሎ ጃዱ ብእሲ በብሔረ ባቢሎን ዘስሙ ኤልያቂም ብለው። እንዳባቶቹ እንደ ነቢያትስ ይሁን። እንደ ወንድሞቹ እንደ ሐዋርያት አለመጻፉ በሉምን ነው ቢሉ። እንደ ማቴዎስ ወልደ ዳዊት ወልደ አ

ብርሃም ብሉ ከአብርሃም ከዳዊት መወለዱን ተናግሮ ቢሆን ከዳዊት ከአብርሃም የተወለዱ ብዙ ነገሥታት አሉ የኒያ ይብቃው ባሉት ነበርና። እንደ ማርቆስ ወልድየ አንተ ብሉ የባሕርይ ልጅነቱን ቢናገር፤ እስራኤል ወልድየ ዘበኩርየ ይባላሉ በጸጋ የሚወለዱ የምዕመናን ልደት ይብቃው ባሉት ነበርና። እንደ ሉቃስ መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ላለሁኪ ወኃይለ ልዑል ይጸልሳኪ ብሎ በገቱም ድንግልና ተፀንሶ በገቱም ድንግልና መወለዱን ቢናገር፤ አዳም ቅሉ ከገቱም ምድር ተገኝቶ የለምን የርሱ ይብቃው ባሉት ነበርና፤ መስተጻርር መስተቃርን የሌለበት ደረቅ ቃል ቀዳሚሁ ቃል አለ ይህን አርእስት ፫ቱ ምእት ሰጥተዋል። እንደ ማቴዎስ ተርክ ብሥራተ ማቴዎስ ብሥራተ ማርቆስ፤ ብሥራተ ሉቃስ፤ ብሥራተ አብ ትሩፍ ረድዕ ተናጋሪ በመለኮት ዮሐንስ ወልደ ዘብደሥስ ፍቁረ እግዚእ ነ ኢየሱስ ክርስቶስ እያሉ ስለምን ነው ቢሉ ጥንቱን የጻሐፊው ደግነት የታወቀ እንደሆነ የመጽሐፉም ደግነት ይታወቃልና። ይደልዎ ለዘያንብብ

ቅድመ ይዝክር ስም ለበዓለ መጽሐፍ ወእምዝ ያንንብብ ወይምሐር እንዲል። ወንጌል ስብከት ብሥራት ቢል እንድነው። ወንጌል ብሂል በልሳነ ጽርዕ ወትርጓሜሁ ስብከት እንዲል። ዲያብሎስ እንደተሻረ ወልደ እግዚአብሔር እንደነገሠ። ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደጠፋ ትናገራለችና። አብ አለ በትምርት ይወልደናልና እስመ አነ ወለድኩክሙ በትምሕርተ ክርስቶስ እንዲል፤ ትሩፍ አለ። በክብርም በግብርም ፍጹም ነውና ረድዕ አለ። መጠኑ ለረድዕ እምክመ ኮነ ከመ ሊቁ ያለው የተፈጸመለት ክርሱ በቀር ሌላ የለምና። ተናጋሪ በመለኮት። መለኮት ሲል ነው። በግዕዝ የገባ ነው። ወአንተስ ኢቀባእ ከኒ በዘይት ርክብየ እንዲል። ያንድነትን የሰስትነትን ነገር የተናገረ፤ አንድም እንዳለው ተናጋሪ በመለኮት። በመለኮት ድሕንፃ ተቃኝቶ ያንድነትን የሰስትነትን ነገር የተናገረ። በዚህ ታያገሱስ ተብሏል። ነባሴ መለኮት ማለት ነው። ጎርጎር ዮስ ምሥጢረ ሥላሴን አምልቶ አስፍቶ አብዝቶ ቢናገር ነባሴ መለኮት እንደ ተባለ።

የዮሐንስ ወንጌል ።

ልመናው ከብሩ ይደርብንና የ
ዘብደዎስ ልጁ የክርስቶስ ወዳ
ጁ ካሥራሁለቱ ሐዋርያት አ
ንዱ ዮሐንስ የተናገረው ወን
ጌል ስብከት ብሥራት ብትል
ይህ ነው ፍቅረ እግዚአንን ሰ
ፎቱ ያት ከራሳቸው አንቅተው
አልተናገሩትም ከወንጌል ከው
ሥጡ ረድዕ ዘያፈቅሮ ያለውን
አገኝተው ተናገረውታል እንጂ

በእንተ ከዊናቱ ለቃል መለክ
ታዊ ወተረንዎቹ ለዮሐንስ።

ምዕራፍ ፩።

፩ ቀዳሚሁ ቃል ውለቱ።
ጌታ ወንጌላውያንን ሲያጽፍ
በመዋቅር ጀመረ በመሠረት
ጨረሰ። ነገር ግን ቤት ከመዋ
ቅሩ እስከ መሠረቱ ከመሠረ
ቱ እስከ መዋቅሩ የተያያዘ
ነው እንጂ የተለያዩ አይደለ
ም ተጠመቀ ለማለት ተወለደ
ማለት ጥንቱ ነው። ተወለደ ለ
ማለት ተፀነሠ ማለት ጥንቱ
ነው። ተፀነሠ ለማለት በቅድ
ምና ነበረ ማለት ጥንቱ ነው
ያቃል በቅድምና የነበረ ነው
ወእንተሰ ጥበብ እምሳሌ ቀ
ዳሚሃ ንጽሕት ይእቲ ወለው
ለቱ መቅድመ ቃል ይበርክም
እንዲል። የት ተናግሮት ነበር
ና ውለቱ ብሎ አጸፈ ቢሉ ከ
ወንድሞቹ አያይዘ፤ እንደ ወን
ድሞቹስ አይጽፍም ብለናል
ብሎ በጥንተ ስብከት ላስተማ
ራቸው ውለቱ ብሎ አጸፈላቸ
ው በጥንተ ስብከት ያስተማር
ኳችሁ ያቃል በቅድምና የነበረ
ነው። አንድም ቀዳሚሁ ለፍጥ

ረት ለ የቀረው ነው። ከሰነ ፍ
ጥረት አስቀድሞ የነበረ ነው
አአትሪኮን በርፎሪኮን አተርግ
ዋን የሚባሉ ዝርዋን ቃላት
አሉ ቃለ ስብእ ቃለ እንስሳ
ቃለ መላእክት፤ ስለ ሶስት ነገ
ር ቃል ብሎታል ህልውናቸ
ውን ቅድምናቸውን ለመናገር
ፈጠረበትም ለማለት ህልውና
ቸውን ለመናገር ከልብ ከትን
ፋሽ ተለይቶ በአፍአ የሚገኝ
ቃል የለም። ህልዋን እሙንቱ
በአብ እንዘ ይሄልጢ በበ አካ
ላቲሆሙ ነእምን በአብ ከመ
ህልው በወልድ ወመንፈስ ቅ
ዱስ። ወነእምን በወልድ ከመ
ህልው በአብ ወመንፈስ ቅዱ
ስ። ወነእምን በመንፈስ ቅዱስ
ከመ ህልው በአብ ወወልድ
እንዲል። ቅድምናቸውን ለመ
ናገር። ልብ እስትንፋስ ቀድመ
ውት ወደ ኋላ የሚገኝ ቃል
የለም፤ ሐሐቲ ቅድምናሆሙ ለ
ሥላሴ ወዕሩያን እሙንቱ በቅ
ድምና እንዲል። ፈጠረበትም
ለማለት አብኒ ፈጠረ በቃሉ
ዘውለቱ እምነ መለኮቱ ወነሎ
ፈጠረከ በቃልከ እንዲል። አም
ላክ ወልድ አይለውምን ቢሉ
አምላክ ቢለው፤ እንስ እቤ አ
ማልክት አንትሙ ያላቸው አ
ሉ የኒያ ይብቃው ባሉት ነበር
ና። ወልድም ቢለው እስራኤል
ወልድየ ዘበነተሮዩ ይባላሉ ም
ዕመናን በጸጋ የሚወለዱት ል
ደት አለ። የነዚያ ይብቃው በ
ሉት ነበርና። ዳግመኛም ወል
ድ ብሎት ቢሆን የሁለቱን አ
ንድነት ነው እንጂ የሶስቱን
አንድነት አያስረዳምና፤ ወዝ

ስም ዘውለቱ ወልድ ያጤይቅ
ሀብረተ ሀላዊሆሙ ለአብ ወለ
ወልድ እንዲል። ቃል ግን የ
ሶስቱን አንድነት ያስረዳልና
ቃለ አብ ወቃለ መንፈስ ቅዱ
ስ ወልድኒ ቃሉሙ ለአብ ወ
ለመንፈስ ቅዱስ እንዲል። ያ
ውስ ቢሆን የሶስቱን አንድነ
ት በሚያስረዳ አዱ መዝራዕቱ
የማኑ አይለውምን ቢሉ የአፍ
አ አንድነታቸውን ነው እንጂ
የውስጥ አንድነታቸውን አያስ
ረዳምና ውሳጣዊ አንድነታቸ
ውን በሚያስረዳ ጥበቡ ምክ
ሩ ሕሊናሁ አይለውምን ቢሉ
የምክር የሕሊና መዲናቸው
መገለጫቸው ቃል ነውና በ
መዲናቸው በመገለጫቸው በ
ቃል ተናገረው። አንድም ቃል
ከልብ ተገኝቶ በልብ ህልው
ሁኖ ሲኖር ልገለጽ ባለ ጊዜ
ባንደበት እንዲገለጽ እርሱም
ከአብ ተገኝቶ በአብ ህልው ሆ
ኖ ሲኖር ልገለጽ ባለ ጊዜ በ
ሥጋ ተገልጧልና። ዳግመኛ ለ
ምሳሌ ይመቸኝ ብሎ። ለቃል
እርምሞ ጽርአት የለውም በ
ልቡና ሲወጣ ሲወርድ ይኖራ
ል። ጸሐፊ ቀለም በጥበብ በ
ርዕ ቀርጾ ብራና ደም። በጸ
ፈ ጊዜ ረቂቁ ቃል ከልቡና
ሳይለይ በቀለም ገዝፎ እንዲ
ታይ ረቂቅ አካላዊ ቃልም ከ
አብ አንድነት ሳይለይ በሥጋ ገ
ዝፎ ታይቷልና። በዚህም ቃል
ኃደረ በብእሲ የሚል ሳሚሲጢ
ጳውሎስ ለፈ እማርያም የሚሉ
እለፎጢናስ ተረተውበታል።
ወውለቱ ቃል ጎብ እግዚአብሔ
ር ውለቱ። በቅድምናም

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ነበረ ያላሁት ያ ቃል በእግዚአብሔር አብ ህልውነው። ፀዳል በክብብ ነበልባል በእሳት ርጥበት በስፍሐት ቃል በልብ ህልውሁኖ እንዲኖር። ህልዋን አሙንቱ በአብ እንዘ ይሄልዉ በበአካላቲሆሙ ነአምን በአብ ከመህልው በወልድ መንፈስ ቅዱስ። ወነአምን በወልድ ከመህልው በአብ መመንፈስ ቅዱስ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ ከመህልው በአብ ወወልድ እንዲል። በዚህም ቃል መዓርገ መንግሥት የሚሰጡ አለ አቡሊናርዮስ መዓርገ ርቀት የሚሰጡ አለ አርጌንስ አንድ-ገጽ የሚል ሰባልዮስ ተረተውበታል። ወእግዚአብሔር ውእቱ ቃል፤ ያ ቃል እግዚአብሔር ነው ማለት ፀዳል በክብብ ርጥበት በስፍሐት ነበልባል በእሳት ቃል በልብ ህልው ሆኖ እንዲኖር አይደለም። በተለየ አካሉ ፈጥሮ የሚገዛ ነው። ይህስ እንዳይሆን ለምሥጢረ ሥላሴ ምሳሌ ነው ምሳሌ ያፈርሳል ብሎ፤ ደቀ መዝሙር ከመምሩ ሉሴ ከጌታው ተጠግቶ እንደሚገዛው አገዛዝ ያይደለ በተለየ አካሉ ፈጥሮ የሚገዛ ነው። በዚህም ቃል ምትሐት የሚሉ እነ ማጌ ዋልጦስ ዝርው የሚሉ አለ መርቅያን ወልድ ፍጡር በመለኮቱ የሚል አርዮስ ተረተውበታል ወከማሁ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ኅበ እግዚአብሔር ውእቱ። ያ ቃል በእግዚአብሔር አብ ህልው ነው እንዳልኩ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስም ህልው ነው። አንድም ወዝንቱ

ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ይላል ይህ ቃል ከጥንት ጀምሮ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ህልው ነው በዚህም ቃል መንፈስ ቅዱስ ሕጹጽ የሚሉ አለመቅደንዮስ ተረተውበታል ቀዳሚሁ ቃል ባለው በቀዳሚ ነነ ቃል ይላል። እስመ ውእቱ ይቤ ወኮኑ ካለው ጋራ ንባብ በይዮሳብረው ምሥጢር አያሳብረውም። አኒያን ተፈጠሩ ሲላቸው ነው። እርሱን ግን በቅድምና ነበረ ሲለው ነውና። በቀዳሚ ነነ ቃል ባለው። በቀዳሚ ሀሎ ቃል ይላል። በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ካለው ጋራ ንባብ በይዮሳብረው ምሥጢር አያሳብረውም አኒያን በቀዳሚ ዕለት በቀዳሚ ዕዓት ተፈጠሩ ሲላቸው ነው። ጥንት አላቸው ጥንታቸው ዕለተ እሁድናት፤ እርሱን ግን በቅድምና ነበረ ሲለው ነውና። በቀዳሚ ሀሎ ቃል፤ ወውእቱ ቃል ኅበ እግዚአብሔር ሀለወ ወእግዚአብሔር ውእቱ ቃል ወከማሁ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ኅበ እግዚአብሔር ሀለወ ይላል። እግዚአብሔር ብሎ ሶስትነታቸውን ተናገረ አንስ ሶበ እቤ እግዚአብሔር አብል በእንተ አብ ወወልድ መመንፈስ ቅዱስ እንዲል። አንድም ኅበ ኅበ ኅበ ብሎ ሶስትነታቸውን እግዚአብሔር እግዚአብሔር እግዚአብሔር ብሎ አንድነታቸውን ተናገረ፤ ከዚህም አያይዘው ሊቃውንት ምሥጢረ ሥላሴን አምልተው አስፍተው

አብዝተው ተናግረዋል ተርጉመዋል። አምላክ ውእቱ አብ አምላክ ውእቱ ወልድ አምላክ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ። ወአይትበህሉ ሰለስተ አማልክተ አላ አሐዱ አሙንቱ ምሥጢረ ሥላሴ ይትከፈል ወአይትከፈል፤ ይትከፈሉ በአካላት ወአይትከፈሉ በመለኮት ሥላሴ በተዋህዶ ወተወህዶ በሥላሴ ተጋብኦ በተከፍሎ ወተከፍሎ በተጋብኦ ገቡረን እንበለ ተሌልዮ ወሊሉያን እንበለ ትድምርት እንዘ አሐዱ ሰለስቱ ወእንዘ ሰለስቱ አሐዱ ይሌለሱ በአካላት ወይትወህዱ በመለኮት ህልዋን አሙንቱ በአብ እንዘ ይሄልዉ በበአካላቲሆሙ ነአምን በአብ ከመህልው በወልድ መመንፈስ ቅዱስ፤ ወነአምን በወልድ ከመህልው በአብ መመንፈስ ቅዱስ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ ከመህልው በአብ ወወልድ እንዲል። አንድም ምሥጢረ ሥላሴ ከጥንት ሲነገር ሲያያዝ የመጣ ነው አንጂ እንደ እንግዳ ደራሽ እንደ ወሀ ፈሳሽ አይደለም፤ በጥንተ ፍጥረት ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊ ኅለዋል። ንግበር፤ የሶስትነት፤ አርአያነ ያንድነት ይህማ እንዱ አንዱን ንግበር ቢለው ይሆን የለምን ብሎ ከዚህ ያልቅ የጎላ ከዚህ ያልቅ የሚያስረዳ። ንዑ ንረድ ወንክዓው ነገርሙ ለእንላ እመሕያው እስመ አሐዱ ዘመድ አሙንቱ ብለዋል። ንዑ የሶስትነት ነገርሙ ያንድነት ይህስ

የዮሐንስ ወንጌል፡

ቢሆን አንዱ አምሳውን ሰሳ
ውን ንዑ ቢላቸው ይሆን የ
ለምን ብሉ ከዚህ ይልቅ የጎላ
ከዚህ ይልቅ የሚያስረዳ አን
ው-አቱ እግዚአብሔር አምላ
ክክ አምላክ አበዊክ አምላክ
አብርሃም አምላክ ይስሐቅ ወ
አምላክ ያዕቆብ ብለዋል።አን
ያንድነት አምላክ አምላክ አ
ምላክ የሰባትነት።ዳዊትም ሣ
ሁሉ ለእግዚአብሔር መልአ
ምድረ ወበቃለ እግዚአብሔር
ፀንዓ ሰማያት።ወእምእስትንፋ
ሰ አፋሁ ዙሉ ኃይሎሙ ብ
ሏል።በልጁ ህልው ሁኖ ስራ
ስለ ሠራ።ዳግመኛም ዓቢይ እ
ግዚአብሔር ወዓቢይ ኃይሉ
ወአልቦ ጉልቶ ለጥበቢሁ።
ዓቢይ እግዚአብሔር።እግዚአ
ብሔር አብ፡ ወዓቢይ ኃይሉ
እግዚአብሔር ወልድ ኃይሉ
ስለ ተገለጸበት።ወአልቦ ጉ
ልቶ ለጥበቢሁ።እግዚአብሔ
ር መንፈስ ቅዱስ ስለ ሀብቱ
ብዛት።ዳዊት ይህን በተናገረ
በጃ፤ ዘመን አሳይያስ፡ በዓመተ
ሞተ ያዝያን ንጉሥ ርኢከም
ለእግዚአብሔር እንዘ ይነብር
ዲበ መንበሩ ነዋህ ወብሩህ ወ
ምሉዕ ቤተ ስብሐቲሁ ወሱ
ራፈል ይቀውሙ ዓውዶ ለለ
፩ በበ፯ ክንፈሆሙ በ፪ ክን
ፈሆሙ ይከድኑ ገጸሙ ወበ
፫ ክንፈሆሙ ይከድኑ እግ
ርሙ ወበ፫ ክንፈሆሙ ይ
ሠሩ አንጻረ ኅቡረ እንዘ ይ
ብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እ
ግዚአብሔር ጸባዮች ፍጹም
መልዓ ሰማያተ ወምድረ ቅድ
ሳተ ስብሐቲክ ብሏል።ቅዱስ

ቅዱስ ቅዱስ የሰባትነት መል
ዓ ያንድነት።መልአኩም መ
ንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ ይ
መጽእ ሳባሌኪ ብሏል።በለቤ
ቱም ወእንዘ ታጠምቅምሙ
ብሉ በስመ አብ ወወልድ ወ
መንፈስ ቅዱስ ብሏል።ከዚህም
አያይዘው ምሥጢረ ሥላሴን
አምልተው አስፍተው አብዝ
ተው ተናገረዋል አምላክ ው
አቱ አብ ብለህ ህልው በወል
ድ እስኪል ጥቅስ።እንዴህ በ
ጥቂት ንባብ ብዙ ምሥጢር
አናገረ።እስመ ጸጋ መንፈስ
ቅዱስ ዘከመዝ አምሳሊሁ ያመ
ጽእ ብዙኃ ፍካሬ አኮ በብ
ዙኅ ንባብ አላ በኅዳጥ እን
ዲል።
፫ ወዙሉ ቦቱ ኮነ።
፫ ሁሉ በርሱ ህልውና በርሱ አ
ንድነት ተፈጠረ።
ወዘእንበሌሁስ አልቦ ዘኮነ ወ
ኢምንትኒ እምዘ ኮነ።
ከተፈጠረው ፍጥረት ግን ያ
ለርሱ ህልውና ምንም ምን
የተፈጠረ የለም።በሐልዮ በ
አርምሞ የተፈጠረውን ለአብ
የነቢብ የገቢሩን ለወልድ ሰ
ጥተው የሚናገሩ አሉና በአ
ርዮስም ያሳይበታል።ሸክላ ሰሪ
መኖሯውን ሠርታ እንድትሠ
ራ ፈጥሮ ፈጠረበት ካለ እ
ርሱን በማን ፈጠረው ያስኝበ
ታልና።
፩ ወዘሂ ኮነ በእንቲአሁ ቦቱ ሕ
ይወት ውላቱ።
፩ እርሱን ለማስመስገን እርሱን
ለማስታወቅ በርሱ ሥልጣን
የተፈጠረ ፍጥረት ሁሉ ሕይ
ወት ነው።

ወሕይወትሰ ብርሃኑ ለእንለ
እመሕያው ውላቱ።
ሕይወትነቱም ለሰው ዕውቀት
መሆን ነው።
፩ ውብርሃንሰ ዘውስተ ጽልመት
ያበርህ ወያርኢ።
፩ በስነ ፍጥረት ተመራምሮ የ
ሚያውቁት ዕውቀት በሥዋረ
ያለ ምሥጢርን ይገልጻል።ለ
እመ ፈቀድክ ታእምር ዘንተ
ብክ ሰማዕት ወካልዕ መምሕ
ር እምአፍአ ዘይመርሐክ ነበ
ዝንቱ ወዙሉ ዘተፈጥረ ለመ
ፍቅድ ነባብያን ቦ እምኔሆ
ሙ ለምሆሮ ወቦ ለተገብሮ
እንዘ ኢየሱድግ ርእሶ ዘእንበ
ለ ሰማዕት።ወዘኢያስተርኢ
እግዚአብሔር እምፍጥረተ ዓ
ለም ይትዓወቅ ለፍጥረቱ በ
ፍጥረቱ እንዲል።በስነ ፍጥረ
ት ተመራምረው ያመኑ ብዙ
ናቸው ከዚያው ግን ከቀዶ
ሙ ሰዎች አብርሃም ከኋላ ሰ
ዎች ሙሴ ጸሊም።
ወጽልመትኒ አይረከቦ።
በስነ ፍጥረት የሚመራመርን
ሰው ድንቁርና አያገኘውም።
ወኢይቀርቦ።
ስንኳን ሊያገኘው አይደርስ
በትም።አንድም ወዘሂ ኮነ በ
እንቲአሁ ብለህ መልስ።እር
ሱን ለማስመስገን እርሱን ለ
ማስታወቅ በርሱ ሥልጣን የተ
ፈጠረ ፍጥረት ሁሉ ሕይወ
ት ነው።ወሕይወትሰ።ሕይወት
ነቱም በመመላለስ።አፍራሲ
ከኒ ሕይወት ውላቱ።እንዲል
ይህ አይወርድም ከዚሁ ይቀ
ራል።አንድም ወዘሂ ኮነ።አ
ርሱን ለማመስገን እርሱን ለ

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ግስታወት በርሱ ሥልጣን የተፈጠረ ፍጥረት ሁሉ ሕይወት ነው። ወሕይወትስ። ሕይወትነቱም ምግብ በመሆን። አንድም ያበላልጣል። ወሕይወትስ። ሕይወትስ በለኝ አእምሮ ጠባይ። ክብራሰ ለጠባይ። ነቢብ ወአእምሮ እንዲል። ወብርሃንስ። በአእምሮ ጠባይ። ተመራምሮ የሚያውቁት በስዋሬ ያለ ምሥጢርን ይገልጣል። እንደባ ማቴዎስ በስነ ፍጥረት ተመራምሮ በአእምሮ ጠባይ። አውቆ ምግባረ ትሩፋት ሰርቶ በቅቶ ከመዓርገነጽሮ ደርሶ ከዚህ ሁኖ ሽቅብ ባየ ጊዜ እስከ ጽርሐ አርያም። ቀላቀላ ባየ ጊዜ እስከ በርባሮስ ያይ ነበር ወሶበሠረቀ ብርሃን አምላካዊ ውስተ ነፍስ ወተዋሐደት ነፍስ ምስሌሁ ያበውአ ለነፍስ ውስተ ዘሎን ጠባይዓት እሰውስተ ሰማይ ወእለ ውስተ ምድር እንዲል። ወጽልመትኒ አይረከቦ። በአእምሮ ጠባይ። የሚመራመር ሰውን ድንቁርና አያገኘውም ስንኳን ሊያገኘው አይደርስበትም። አንድም ወዘሂ ከነ በአንቲአሁ በቱ ሕይወት ውለቱ። በቱና በእንቲአሁ አንድ ወገን። በርሱ ቃል የተነገረ ሃይማኖት ሕይወት ነው። ወሕይወትስ። ሕይወትነቱም ለሰው ዕውቀት መሆን ነው። ወብርሃንስ። በሃይማኖት ተመራምሮ ያወቁት ዕውቀት በሥዋሬ ያለ እግዚአብሔርን ይገልጻል። አባዊነሂ ይሰምዩክ ቆባረ ወዓውሎ። በእ

ንተ ሥዋሬክ እንዘ ደመናተ ብርሃን የዓውዱክ። ወረሰየ ጽልመተ ምሥዋሮ። እስመ አማኝ ትሬስዮ ለዘኢህለወ ከመዘህለወ እንዲል። ወጽልመትስ አይረከቦ። በሃይማኖት ያወቀ ነሰው ከሀይት አያገኘውም ወአይቀርቦ። ስንኳን ሊያገኘው አይደርስበትም። አንድም በርሱ ቃል የተሰጠ ሥጋው ደሙ ሕይወት ነው። ወሕይወትስ። ሕይወትነቱም ለሰው ዕውቀት መሆን ነው። ወብርሃንስ። በሥጋው ደሙ ያወቁት ዕውቀት በሥዋሬ ያለ ምሥጢርን ይገልጣል። ወሶበ ይበውአ ውስተ ልቦንጺሕ ሶቤ ሃ ያነቅህ ለተናግሮ እንዲል ከኃጢአት ነጽተው ቢቀበሉት ምሥጢር ይገልጣልና ወጽልመትኒ። ሥጋውን ደሙን የተቀበለን ሰው። ኃጢአት አመደው ያወአይሄይሎ ኃጢአት አይሰለጥንበትም ድል አይነግውም። አንድም ወቦቱ ከነ ሕይወት ወቦቱ ሕይወት ውለቱ። ያላል በመጀመሪያው እንደ ስነ ፍጥረት ባፀኘው እንደ ሃይማኖት ያስተረጉማል። ዘውስተ ጽልመት። ባለው በውስተ ጽልመት ያላል የላይ ቤት አብነት በጽልመተ ልብ በአይሁዳዊ አድሮ ምሥጢርን ይገልጣል ማለት ነው።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘተፈነ ወ እምነብ እግዚአብሔር ዘስሙ ዮሐንስ።

፪ ስለ ሶስት ነገር ያመጣዋል ከወንድሞቹ ለማያያዝ ስሙን ለመናገር ምስክር ሶስት ለማ

ድረግ። ራሱ። ዮሐንስ መጥምት። አብ። ከእግዚአብሔር የታዘዘ ዮሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበር።

፮ ወውለቱ መጽአ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን።

፯ የብርሃንን ነገር ይመሰክር ዘንድ የመጣ። አንድም ለስምዕ ያላል አብነት። የብርሃንን ነገር ለመመስከር የመጣ።

፲፩ መ ዘሉ ይእመን እምኔሁ ሰው ሁሉ ከርሱ ተምሮ ያምን ዘንድ። አንድም በዘእምኔሁ ከርሱ በተገኘ ትምርት ያምን ዘንድ። አንድም ቦቱ። ሰው ሁሉ በርሱ ያምን ዘንድ።

፲፪ ወለሊሁሰ ኢኮነ ብርሃነ።

፲፫ እርሱ ብርሃን አይደለም። ጻዕሙ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን።

፲፬ የብርሃንን ነገር ይመሰክር ዘንድ እንጂ። ዝንቱ ማገፋት ብሎ ያመጣው የለምን ቢሉ የዮሐንስ ብርሃንነት የጸጋ ነው። የጌታ ግን የባሕርይ ነው። አንድም በዮሐንስ ብርሃን ሕጻጽ አለበት። በጌታ ብርሃን ነት ግን ሕፃዕ የለበትምና።

፲፭ ወብርሃን ጽድቅስ ዘያበርህ ለዘሉ ሰብእ ዘመጽአ ውስተ ዓለም።

፲፮ ለሰው ሁሉ ዕውቀትን የሚገልጥ ዕውነተኛ ብርሃንስ ወ ደዚህ ዓለም የሚመጣው ነው። አንድም ወለሊሁሰ ኢኮነ ብርሃነ። እርሱ ግን ብርሃን አይደለም ዮሐንስ ሰማዕቱ ከልሐ በእንቲአሁ ብሎ እስኪያመጣው ሌላ ነገር አገባበት ወብርሃነ ጽድቅኒ ለሰው ሁሉ

የፑሐንስ ወንጌል።

ዕውቀትን የሚገልጥ እውነተኛ ብርሃንም ወደዚህ ዓለም መጣ።

ወውስተ ዓለም ሀሎ።

መጽአ ብሎ ነበርና እንደ እንግዳ ደራሽ እንደ ውሀ ፈሳሽ በዓለሙ የሌለ ሁኖ አይደለም በዓለም ምሉዕ ነው።

ወዓለምኒ ቦቱ ከነ።

ሀሎ ብሎ ነበርና ሰው ቤት ሰርቶ በዚያ ተወስኖ እንዲኖር አይደለም ከዓለም በአፍካ ነው ማለት፤ ምሉዕ ነው።

ወዓለምስ ኢያሌመር።

ዓለም ገን አላወቀውም። ላይኛው ዓለም ሌላ። ይህ ዓለም ሌላ ነው።

፲፩ ወስተ ዚአሁ መጽአ።

፲፩ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ብሎ ወደ ፈጠራቸው ወገኖቹ መጣ በሕርይ ለማንሳት።

ወእሊአሁስ ኢተወከፍም።

እርሳቸው ገን አላመኑበትም።

፲፪ ወለእለስ ተወከፍም ወሀበሙ ሥልጣን ውሉደ እግዚአብሔር ይኩኑ ለእለ አምኑ በስሙ።

፲፫ በያምኑበትስ ምን ይጉዳል ቢያምኑበትስ ምን ይጠቀማል ትሉኝ እንደሆነ ላመኑበትስ በስሙ ያመኑ የእግዚአብሔር ልጆች ይባሉ ዘንድ ገለዛ ንን ሰጣቸው። ገእዛንግ የሚሰጥ በተፈጥሮ አይደለምን ቢሉ ወደኃጢአት ወደጣዎት ሂደው አሳድፈውት ነበርና አደሰላቸው ሲል ነው። ከጥቀርሻ የተሰቀለውን ጋሻ ጦር አውርደው ወልውለው ሰንገልው ሥራ እንዲሰሩበት።

፲፬ እለ ኢኮኑ እምነ ዘሥጋ ወደም

፲፫ ከሥጋዊ ከደግዊ ንብር ያልተገኙ።

ወኢ እምሥምረተ ብእሲ ወብእሲት።

ሴትና ወንድ ተዋደው ከሚሰሩት ሥራ ያልተገኙ።

አላእምእግዚአብሔር ተወልዱ በመንፈስ ቅዱስ ከእግዚአብሔር ተወልደዋል እንጂ።

አንድም ውስተ ዚአሁ መጽአ ብለህ መልስ። ወልድየ ዘበከር

የወዳላቸው ወደእስራኤል መጣ። ወሐረ እምቅድመ በዕዳን

ኅበ እለ እምደመ እስራኤል እንዲል። ወእሊአሁስ፤ ወልድየ

ዘበከርየ ያላቸው እስራኤል ገን አልተቀበሉትም ማለት አ

ላመኑበትም ወለእለስ ተወከፍም። ቢያምኑበትስ ምን ይጠቀማል

ባያምኑበትስ ምን ይጉዳል ትሉኝ እንደሆነ ላመኑበትስ ልጅነት ሰጣቸው።

ለእለስ ተወከፍም ለእለ አምኑ በስሙ አንድ ወገን

እለ ኢኮኑ። ከሥጋዊ ከደግዊ ንብር ያልተገኙ። ወኢእም

ሥምረተ ብእሲ ወብእሲት ሴትና ወንድ ተዋደው ከሚሰሩት ሥራ ያልተገኙ

በሃይማኖት ከእግዚአብሔር ተወልደዋል እንጂ። ከዚህ ያልተገኙ ምን አለ ቢሉ ሥራው

ንከተውት ብሎ እስመ ኅደገን አበ ቀዳማዊ ዘውለቱ አዳም ዘቦቱ ማሰን እንዲል።

፲፪ ወውለቱ ቃል ሥጋ ከነ። ማቴ

፩ ፲፮ ሉቃ ፩ ፮።

፲፫ እምእግዚአብሔር ተወልዱ ብሎ ነበርና። ግዙፋኑ ከረቂቁ

እንደምን ይወለዳሉ ትሉኝ እ

ንደሆነ ረቂቁም እንጂ ገበሬ ረቂቁም ከገዛፈ ግዙፋኑም ከረቂቁ ይወለዳሉ ለማለት እንደሆነ አለ።

አንድም መጽአ ብሎ ነበርና እንደ ወትር የረድኤት ያይደለ ያ ቃል የዘነት ሥጋ ሆነ።

አንድም ቀዳሚሁ ቃል ብሎ ነበርና በቅድምና የነበረ ያ ቃል ሥጋ ሆነ።

ወኅደረ ላዕሌነ። በኛም አደረ። የዘነት የተዋሀደ ኅድረት። ከነ ያለውን ይዘው ተለወጠ እንዳይሉ ኅደረ አለባቸው።

ኅደረ ያለውን ይዘው ኅድረት እንዳይሉ ከነ አለባቸው። ከነና ኅደረ እንደ አለቃና እንደጠበቃ ይጠበባቸው።

ሉ። ላዕሌነ ማለቱ ገን ሥጋ በቅድምና ነበረ በሕርዩን እግዝፍ ታየ ምትሐት ውላጤ የሚሉ መናፍቃን አሉና ላዕሌነ አለባቸው።

ላዕሌነ ባለው በውስቴትነ ይላል በጽርዕ ምላሽ እንደ መስኖ ውሀ ገብቶ ወጣ እንጂ ነፍስን አልተዋሀደም የሚሉ መናፍቃን አሉና ላዕሌነ ባለው ሥጋን።

በውስቴትነ ባለው ነፍስን እንደ ተዋሀደ ለማጠየቅ ላዕሌነ በውስቴትነ አለ።

ወመወር እምነን በዘእምነን ቃልን በኛ ባሕርይ ሠወረው በተሠውርተ ቃል እግዚአብሔር በዘመድነ እንዲል።

አንድም ሥጋን ከኛ ሠወረው በተዋሀደ ይየባሕርይ አምላክ አደረገው አንድም ሥግው ቃልን በርቀቱ አጸናው።

እርኑ ኢየሱምኑ እሙራን ሰብአ ከመ እምድኅረ ተሠገወ ነበረ ከመ ቃለ እንዲል።

ወርኢነ ስብሐቲሁ ከመ ስብሐተ ሕጻዊ ሞህድ ለአቡሁ።
 ላባቱ እንዳንድ ልጅ ክብር የሚሆን ክብሩን አየንለት። ልጅ ላባቱ አንድ የሆነ እንደሆነ ደጃፋ የመለሰው ማጀት የጐረሰው ገንዘቡ ነው። እሱም እስመ ዙሉ ዘቦ ለአቡየ ዚአየ ውለቱ እንዲል። ያባቱ ገንዘብ ሁሉ ገንዘቡ ነውና። አንድም ወይሰገድ ከመ ሞህድ እንዲል። እንዳንድ ልጅና ቱ ክብሩን አየንለት። አንድም ስብሐቲሁ ለሞህድ ከመ ስብሐተ አሐዱ አቡሁ፤ ያባቱን ጌትነት በደብረ ሲና እንዳየነ የርሱንም ጌትነት በዮርዳኖስ በደብረ ታቦር አየነ። አንድም አባቱ በኤልያስ አድሮ አንድምውት በኤልሳባ አድሮ ሁለትምውት ሲያስነሣ እንዳየነ እርሱም ሰው ሁኖ ያፈት ቀንሬሳ አልፃዛርን የለት ሬሳ ወልደ መበለትን ወለተ ኢያሄርስን ሲያስነሣ አየንለት። ለሐዲሱስ ይሁን ለብሉዩ ወደት ነበርና ርኢነ አለ ቢሉ የነሙሴን ዓይን ዓይን አድርጐ አባሕርያቶስ እርሱ ሳይኖር የሐዋርያትን መብል መብል አድርጎ ንሕነ እመንቱ አለ በላዕነ ምስሌሁ እንዳለ።
 ዘምሉዕ ጸጋ።
 ጸጋን የተመላ። ጸጋ አለው የባሕርይ ክብሩን ለኛ የሚሰጠው ስለሆነ ወዘመለክቱ ጸጋ ምሉዓ እንዲል።
 ወጽድቀ። ጽድቀ አሚንን ወሞገስ። ስርየተ ኃጢአትን። እንደም ዘምሉዕ ወፍጸ

ም በጸጋ ወበጽድቅ ወበሞገስ ይላል አብነት።
 ፲፭ ዮሐንስ ሰማዕቱ በእንቲአሁ ከልሐ ወይቤ።
 ፲፭ ወለሊሁሰ ኢኮነ ብርሃነ ብሎ ሌላ ነገር አግብቶበት ነበርና ከነገሩ ተመለሰ። አንድም ሌላም ማግባት አይደለም እንደሆነ እንገሌ ታውቁልኝ ብሎ ምስክር እንደማብዛት ያለ ነው ምስክሩ ዮሐንስ የርሱን ነገር ጮሆ ተናገረ። መጮሀስ የለም ጮሆ የተናገሩት ከሩቅ እንዲሰማ የርሱም ነገሩ ጽንፍ እስከ ጽንፍ ተሰምቷልና።
 ዝውለቱ ዘእቤለክሙ አነ በእንቲአሁ ይመጽእ እምድገሬየ ብእሲ ዘሀሎ እምቅድሚየ ከኔ እስቀድሞ የነበረ ከኔ በኋላ ይመጣል ያልኝቶሁ ሰው ይህ ነው። ሀሎ እምቅድሚየ እንዳምላክነቱ፤ ብእሲ ይመጽእ እምድገሬየ እንደሰውነቱ።
 እስመ እምቅድሚየ ውለቱ ኮነ ከኔ በፊት ነበርና ማለት የባሕርይ አምላክ ነውና።
 ፲፮ እስመ እምተረፈ ዚአሁ ነሣዕነ ዙልነ ጸጋ በዲበ ጸጋ። ሄጢጥ ፭ ፲፮
 ፲፮ ከፍጹም ጌትነቱ ከተፈጸመለት ሀብቱ ባሠርቱ ቃላት ላይ ወንጌልን። በመንፈስ ረድኤት ላይ መንፈስ ልደትን። በአእምሮ ጠባይዕ ላይ መንፈሳዊ አእምሮን ተቀበልን። አንድም ነሣዕነ ጸጋ ህየንተ ጸጋ ይላል። ነሣዕነ ጸጋ። ወንጌልን ባሠርቱ ቃላት ስለ ጸናነ ፈንታ። ነሣዕነ ጸጋ። መንፈስ ልደትን በመን

ፈስ ረድኤት ስለ ጸናነ ፈንታ ነሣዕነ ጸጋ አእምሮ መንፈሳዊን። በአእምሮ ጠባይዕ ስለ ጸናነ ፈንታ። አንድም ነሣዕነ ጸጋ በዲበ ጸጋ ህየንተ ጸጋ ይላል፤ ባሠርቱ ቃላት ላይ ወንጌልን። ባሠርቱ ቃላት ስለ ጸናነ ፈንታ። ዮሐንስ መጥምቅ ወደት ነበርና ነሣዕነ አለ ቢሉ እንዳይቀርበት ያውቃልና ወእምተረፈ ዚአሁ ይላል። ርኢነ ላለው ሞዌ።
 ፲፯ እስመ አሪት በሙሴ ተውሀበት ለነ።
 ፲፯ አሪት በሙሴ ተሠርታልናለችና። በዲበ ጸጋ ላለው። ወጸጋስ ወጽድቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ኮነ ለነ።
 ጸጋ ጽድቅ ወንጌል ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ተሠርታልናለችና። ነሣዕነ ጸጋ። አንድም አሪት በሙሴ ተሰርታልናለች እኮን። ጸጋ ጽድቅ ወንጌል ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ተሠርታልናለች።
 ፲፰ ለእግዚአብሔርስ አልቦ ዘርእዮ ግሙራ። ሄጢጥ ፭ ፲፯ ሄጢጥ ፬ ፲፮።
 ፲፰ ርኢነ ብሎ ነበርና እግዚአብሔርን ማን ያየው አለትሉኝ እንደሆነ እውነት ነው እግዚአብሔርንስ ከቶ በባሕርይ ያየው የለም። እስመ በአንጽሐ መንፈስ ርኢይዎ ነበረት ለእግዚአብሔር ወተናጸፋ ገጸ በገጽ ይል የለምን ቢሉ ባሕር አየሁ እሳት አየሁ ሰማይ አየሁ ማለት ነው እንጂ በባሕርይ ያየው የለም። አላ ወልድ ሞህድ ዘሀሎ ውስ

ተሕጽነ አቡው ውለቱ ነገረ በባቱ ፅረኛ ያለ ወልድ በባሕርይ አይቶ ነገረን እንጂ እንድም ከነበያት ወገን ልጅ ሆኖ ያየው የለም ልጁ ልጅ ሆኖ በባሕርይ አይቶ ነገረን እንጂ

በእንተ ስምዑ ለዮሐንስ መጥቶ።

፲፱ ወዝንቱ ውለቱ ስምዑ ለዮሐንስ።

፲፱ የዮሐንስ ወንጌላዊ ምስክርነቱ ይህ ነው፡፡ ርኢኒ ስብሐተሁ ያለው። አመ ለአኩ ብለህ ለዮሐንስ መጥምቅ ስጥ። አንድም የዮሐንስ መጥምቅ ምስክርነቱ ይህ ነው። ይመጽእ እምድ፡፡ ንሬየ ዘሀሉ እምቅድሚያ ያለው። ወአመ ለአኩ ብለህ ያለፈውንም የሚመጣውንም ለዮሐንስ መጥምቅ ስጥ። አንድም የዮሐንስ መጥምቅ ምስክርነቱ ይህ ነው፡፡ ዝያለውን ያመጣዋል።

አመ ለአኩ ኅቤው አይሁድ እምኢየሩሳሌም ከሀናተ ወሌዋውያን።

አይሁድ ከኢየሩሳሌም ከሀናተ ሌዋውያንን በላኩ ጊዜ። ሌዋውያን ከሀናተማይልኩን ይላኩ ቢሉ ደግን ሰው ከደግ መላክልማድ ነው። ታሪክ የሁለቱን ነገድ ተኩል በዮርዳኖስ ማዶግንብ መሥራት ጀመሩ ጣዖት ለማምለክ ግንብ ይሠሩ ጀመሩ ብለው ለኢያሱ ነገሩት፡፡ ቦታ ጠቧችሁ እንደሆነ ወደኔ ኑ እንጂ ጣዖት አታምልኩ ብሎ አሥሩን የቤት አለቆች ፈንሐ

ስን ሊቀ ከሀናቱን ላኩ። ጣዖትስ እንዳናመልክ አምላክ እስራኤል ያውቃል ነገር ግን ከዘመን ብዛት የተነሣ ልጆቻችሁ ልጆቻችንን እናንተ ከዚህ ምን አላችሁ አባቶቻችሁ በዮርዳኖስ ዳር ቀርተው የለም እንዳይሏቸው በቤተ መቅደስ አንጻር ይሁንልን ብለን ነው እንጂ ብለውታል። አንድም መልክተኞችን በቃል አምጣ። አይሁድ ከሀናት ሌዋውያን ወደርሱ በላኩ ጊዜ።

ከመ ይሰለልዎ ወይበልዎ መኑ አንተ።

አንተ ማነህ ብለው ይጠይቁት ዘንድ ወአመ ይቤልዎ ይላል ለአኩ ላለው ዋዩ። በላኩ በት እንደሆነም በሉት ጊዜ። አምነ ወኢከሀይ ከመ ኢኮነ ውለቱ ክርስቶስሃ።

አመነ እንጂ አልካደም ማለት ክርስቶስ ነህ ቢሉት አይደለሁም አለ እንጂ ነኝ አላለም። በዝንቱ ስም ተሰምዬ ነበያት ቅቡዓን እንዲል። ነኝ አይላቸውም ቢሉ ለልቡናቸው ምላሽ አይደለምና።

ወይቤልዎ መኑ አንተ፡

አንተ ማነህ።

ኤልያስኑ አንተ።

ኤልያስን ነህ አሉት።

ወይቤ ኢኮንኩ። አይደለሁም አለ። አመሰ ትፈቅዱ ትትወከፍዎ ዝውለቱ ኤልያስ ዘሀለዎ ይምጸእ፡፡ ይል የለምን ቢሉ ለልቡናቸው ምላሽ አይደለምና ወይቤልዎ ነበይቱ አንተ።

መሲ ኢያሱ ነህ።

ወይቤ አልቦ።

አይደለሁም አለ፡፡ ወወሀበ ኃይለ ተነብዮ ለመጥምቅ እንዲል እኒያም ማስተማር ማጥመቅ ነው እርሱም ያስተምራቸዋል ያጠምቃቸዋል ነኝ አይላቸውም ቢሉ ለልቡናቸው ምላሽ አይደለምና።

ወይቤልዎ መኑ አንተ እንከ ከመ ናይድአመ ወናጠይቶመ ለኢለ ለአኩነ ወፈነዉነ

ለአኩነ በነገር ፈነዉነ በእግር ለላኩን እንነግራቸው እናስረዳቸው ዘንድ እንኪያ ማነህ። መነ ትብል ርኢስክ።

ማነኝ ትላለህ አሉት።

ወይቤ እንሰ ቃለ ንዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጸሐኦ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር በከመ ይቤ ኢሳይያስ ነበይ። ኢሳጃ፤ ማቲ ፴፫ ማር ሸ፫ ሉቃ ፫፻፱

እኔስ ኢሳይያስ እንደ ተናገረ የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ብዬ በገዳም የማስተምር አዋጅ ነጋሪ ነኝ።

ወአለሰ ተፈነዉ እምፈሪሳው ያን እመንቱ። የተላኩት ግን ከፈሪሳውያን ነበሩ።

ወተስለልዎ ወይቤልዎ በእኔ እንከ ታጠምቅ ለእመ ኢኮን ከ ክርስቶስሃ።

ቢሰጡን እንነዳ ቢነሱን እናረዳ የማይሉ ደጋግ ናቸውና። መላልሰው ይጠይቁታል። ለምንት ሲል ነው። በእኔ ትጼኤል ሊቀ ከሀናቱሁ እንዲል። ክርስቶስን ካይደለህ ለምን ታጠምቃለህ ብለው ጠየቁት ክርስቶስ በመጣ ጊዜ እንዲያጠምቅ እነዝሐክመ በማይ ንጹሕ ተብሎ ተነግሯል።

ወንጌል ዘኖሐንስ ።

ወኢ ኤልያስሃ ። ኤልያስን ካይደለህ ለምን ታጠምቃለህ አለ ዮርዳኖስን ከፋሎ መሸገሩን ጥምቀት ብሎለት፤

ወኢ ነቢየ ሙሴን ኢያሱን ካይደለህ ለምን ታጠምቃለህ፤ ለኒያ እስመ ለኩሎሙ ለበዊን አጥመቆሙ ሙሴ በደመና ወበበሕር ወተጠምቃ እገሪህሙ ለካህናት ተብሎ ተነግሮላቸዋል

፳፯ ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንስ አጠምቀክሙ በማይማቴዎ ፫ ፲፩።

፳፰ እኔስ ለፀጅ ብርሌን ለልብስ ገላን እንዲያጥቡለት ለርሱ ጥምቀት በሚያበቃ ጥምቀት ለርሱ ተአምኖ ኃጣውእ በሚያበቃ ተአምኖ ኃጣውእ አጠምቃችኋለሁ። አንድም በእር ብለህ መልስ ክርስቶስ ካይደለህ ለምን ሥርዓት ለዋውጠህ ታስተምራለህ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ሥርዓት ለዋውጠ እንዲያስተምር መቅደስ ትትሐነጽ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ወእምዝ ትትመዘበር ተብሎ ተነግሮለታል ለኤልያስም ከመ ይሚጥ ልበ አበው ጎበውሉድ ተብሎ ። ለኢያሱም ፲፯ ቢየ ያነሥኦ ለክሙ እምአኃዊክሙ ተብሎ ተነግሮለታል። ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንስ አጠምቀክሙ በማይምን ሥርዓት ለዋውጡ አስተማርኩ። እኒያም በወህ ያጠምቋችሁ ነበር። እኔም በወህ አጠምቃችኋለሁ።

ወማዕከሌክሙ ሀሎ ይቀውም ዘኢተአምርዎ አንትሙ። ሥርዓት ለዋውጠስ የሚያስተ

ምር እናንተ የማታውቁት ከመካከላችሁ ቁሟል፤ ኢተአምርዎ እንደ አምለክነቱ። ይቀውም። እንደ ሰውነቱ።

፳፯ ዘይመጽኦ እምድጎሬየ ውለቱ ዘሀሎ እምቅድሚየ ፡ ማር ፩ ፯ ሉቃስ ፫ ፲፮ ግብ ፲፭ ፲፩ ፲፮ ፲፱ ፩።

፳፰ ከኔ በኋላ የሚመጣው ከኔ አስቀድሞ የነበረው ነው አለ፤ የባሕርይ አምላክ ነው። ዘኢያደልወኒ እፋታሕ ቶታነ አማእኒሁ እምእገሪሁ። የእግሩን ሚማ ልፈታ የማይገባኝ። ዕፁር ማቴዎስ፤ እድንን ማርቆስ፤ እፋታሕ ሉቃስ፤ መገናኘው ዮሐንስ እንዲህ ግን ስለሆነ እድንን ይቀድማል እፋታሕ ይከተላል ዕፁር መጨረሻ ነው ይህን ተከፍለው ጽፈዋል።

፳፯ ወከመዝ ከነ በቢታንያ በቤተራብ በማዕዶተ ዮርዳኖስ በጎበ ሀሎ ያጠምቅ ዮሐንስ።

፳፰ ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረ በዮርዳኖስ ማይ በታንያ ቤተራብ በሚባሉ አንጉር እንዲህ ያለ ጉባዔ እንዲህ ያለ ክርክር ተደረገ። አንድም ቀድሞ አንያ ራብ የሚባሉ ነገሥታት ከተማ ሠርተውበት ኋላ ተፈትቷል ቀድሞ ከተማ ተሠርቶበት ነበር ኋላ ከተፈታ ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረ በዮርዳኖስ ማይ እንዲህ ያለ ጉባዔ እንዲህ ያለ ክርክር ተደረገ።

፳፱ ወአመ ሳኒታ ርኢዮ ዮሐንስ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይመጽእ ነቤሁ። ወከመዝ ከነ በቢታንያ በቤተ

ራብ በማዕዶተ ዮርዳኖስ በጎበ ሀሎ ዮሐንስ ያጠምቅ ብሎ ነበርና ለዚያ ሳኒታ አለ። አንድም ሕዝቡ ሊጠመቁ በዋዜማው ተሰብስበዋልና ለዚያ ሳኒታ አለ። አንድም ጌታ በሥረኛው ሰዓት ሌሊት ተጠምቆ ሁለቱን ከቦታው ሂዶ አንግቷል ሲነጋ ለመሰናበት መጥቷል ሳሥሩ ሰዓት ሁለቱን ሳኒታ አለው። በነጋው ዮሐንስ ጌታ ወደርሱ ሲመጣ ባየ ጊዜ።

ወይቤ ነዋ በግው ለእግዚአብሔር ዘያለትት ወያሌስል ኃጢአተ ዓለም።

የሰውን ኃጢአት የሚያስተሠርዶ የእግዚአብሔር መሥዋዕቱ እነሆ አለ። እንዲህም ባለጊዜ የሕዝቡን ቢሉ መሥዋዕታቸውን የካህናቱን ቢሉ ሕጋቸውን እንዳሳለፈባቸው ያጠይቃል። ያለትት ወያሌስል ማለቱ ግን ስለ ጊዜው ስለዘላለሙ ስለ ሥጋ ስለ ነፍስ ስለ ሕዝብ ስለ አሕዛብ ለማለት፤ ያለትት ባለው ዘዶውር የሚል አብነት ይገኛል ቀድሞ የብሉይ ሊቀ ካህናት እጁን ከበጉ ራስ አድርጎ ይጸልዩ ነበር ኃጢአታችን ባንተ ምክንያት ይሠረያል ሲል በዚያ ግሥ እንዲህ አለ።

ዝንቱ ውለቱ ዘእቤለክሙ አነበእንቲአሁ ይመጽእ እምድጎሬየ ብእሰ. ዘሀሎ እምቅድሚየ ከኔ አስቀድሞ የነበረው ከኔ በኋላ ይመጣል ያልኳችሁ ሰው ይህ ነው።

እስመ እምቅድሚየ ውለቱ ከነ

ከኔ አስቀድሞ ነበርና ግለት የበሕርድ አምላክ ነውና።

፴፩ ወላንስ ኢየሱም።

እኔ ግን አላውቀውም። ቃል ለቃል ተጨዋውቶ ማግለጃ በልቶ ተዘምዶተ ሥጋ ኑሮት አድልቶ ይሉኛል ብሎ። አንድም የጥራትን አስተዳደግ በገዳም። የጌታ አስተዳደግ በዓለም ነውና። አንድም ከንድ ቀን በቀር አይቶት ባያውቅ። ታሪክ ከግብጽ ከወጡ በኋላ ጌታ ወደ ደብረ ሲና እያቀና ሲያይ አይታ እመቤታችን ልጇ ወደዚያ ምን ታያለህ አለችው። ኤልሳቤጥ እሳትኪ አዕረፈት አላት። ደመና አድርሷቸዋል ስምዖንና ዘካርያስ በአካል ነፍስ መጥተው ቀብረዋት ሂደዋል። እመቤታችን እንዲህ ከሆነ ይዘነው እንሂድ አለችው። ሰማያዊ እባቱ ያዘዘለት ቦታው ይህ ነው አይሆንም አላት። ያን ጊዜ አሥራ አንድ ዓመት ሁኖት ነበር በሉ ዓሥራ ዘጠኝ ዓመት ኑሮ ይገኛሉ። ያን ጊዜ ዘጠኝ ዓመት ሁኖት ነበር ያሉ እንደሆነ ሐያ አንድ ዓመት ኑረው ይገኛሉ። ያላንድ ቀን አይቶት ባያውቅ። አንድም እኔ የማላውቀው ሁኖ አይደለም፤ ዳዕሙ ከመ ያእምርዎ እስራኤል በእንተዝ መጻእኩ አነ ከመ አጥምቅ በማይ። እስራኤል ያውቁት ዘንድ ስለዚህ በወሀ ላጠምቅ መጣሁ ግለት ላስተምር ታዝዝክ አለሁ እንጂ።

፴፪ ወንጌረ ስምዖ የራሱን ስማቱ

፫ ሺ ማር ፩ ፫ ሉቃ ፫ ፳፪ ፴፪ አብ ለወልድ የመሰከረውን። አንድም ለወልድ የተመሰከረውን። አንድም የራሱን ስም በክርስቲያን ተናገረ።

ወይቤ ርኢኩ መንፈስ ቅዱስ እንዘ ይወርድ እምሰማይ ከመ እንተ ርግብ ወይነብር ዲቤሁ ርኢኩን በይዩ መንፈስ ቅዱስ ይወርድን በይዩ መንፈስ ቅዱስ። መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል ወርዶ ሲቀመጥበት አየሁ ብሎ መሰከረ።

፴፫ ወላንስ ኢየሱም።

፴፫ እኔ ግን አላውቀውም። ወበሕቱ ዘፈነወኒ ከመ አጥምቅ በማይ ውለቱ ይቤለኒ ዲበ ዘርኢክ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወይነብር ዲቤሁ ውለቱኬ ዘያጠምቅ በመንፈስ ቅዱስ። ማየት በፊት መንገር ወደኋላ ነው ብሎ መንፈስ ቅዱስ በአምሳል ርግብ ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥበት ባየኸው ማየት ላይ። አንድም ዲቤሁ ዘ ርኢኩ። ያየኸው እርሱ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ እንጂ። አንድም መንገር በፊት ማየት ወደኋላ ነው ብሎ። ዲበ ዘትሬኢ፤ መንፈስ ቅዱስ በአምሳል ርግብ ወርዶ ሲቀመጥበት በምታየው ማየት ላይ። አንድም ዲቤሁ ዘትሬኢ የምታየው እርሱ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ እንጂ።

፴፬ ወለልዩ ርኢኩ ወላኒ ሰማዕቱ።

፴፬ እኔ አየሁ መሰከርኩ።

ከመ ዝንቱ ጡለቱ ወልዱ ለእግዚአብሔር።

ይህ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ።

በእንተ ቀዳማውያን አርድአት ኢየሱስ።

፴፭ ወበሳኒታ ካዕበ እንዘ ይቀውም የራሱን ወክልኤቱ እምላ ርዳኢሁ።

፴፮ ተራ ሳኒታ። አንድም የሳኒታ ሳኒታ። አንድም የሂደበትን ለተመለሰበት ሳኒታ አለው ዘንጋውም የራሱን ከሁለቱ ደቀመዛሙርቱ ጋራ ቁሞ ሳለ። ሐተታ የራሱንና እንድርያስ ናቸው።

፴፯ ርኢዮ ለኢየሱስ እንዘ የሐውር

፴፯ ጌታን ሲሂድ አይቶት።

ወይቤ ነዋ በግዑ ለእግዚአብሔር ዘያኢትት ወያሌስል ኃጢአት ዓለም።

የእግዚአብሔር በግዑ ግለት የዓለምን ኃጢአት የሚያስተሠርዶ የእግዚአብሔር መሥዋዕቱ እነሆ አላቸው።

፴፰ ወስምዕዎ ክልኤህሙ አርዳኢሁ እንዘ ይብል ከመዝ።

፴፱ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱም እንደህ ሲል ስምተው።

ወተለውም ለእግዚአ ኢየሱስ ከዳረግኸንማ ብለው ጌታን ኢየሱስን ተከተሉት።

፴፺ ወተመይጦ እግዚአ ኢየሱስ ርኢዮሙ እንዘ ይተልውም ዪሆሙ አርዳኢሁ ለየራሱን።

፴፻ ጌታም ሁለቱ የየራሱን ተማሪዎች ሲከተሉት ተመልሶ አያቸው።

ወይቤሉሙ ምንተ ተኃሥው ምን ትሻላችሁ አላቸው ሰው ሲከተል ዝም ማለት አይገባ ምና።

ወይቤልም ረቢ ዘበትርንሚሁ ሊቅ ብሂል፤

ትርንሚው መምሕር ሆይ ማለት ነው፤

አይቲ ተኃድር።

ወዴት ታድራለህ አሉት። ደግን ሰው ከመንገድ አቁሞ ማነጋገር ፈሊጥ አይደለምና።

ወይቤሉሙ ንዑ ትርአዩ ኅበ አኅድር።

ወይቤሉሙ ንዑ ትርአዩ። መጥታችሁ እዩ አላቸው፤

ወሐሩ ወርአዩ ኅበ የኃድር። ሂደውም የሚያድርበትን አዩ ወወዓሉ ኅቤሁ ይእተ ዕለተ እስከ ዓሥሩ ሰዓት።

በዚያን ቀን እስከሥር ሰዓት ክርሱ ዘንድ ዋሉ አለ። ሲማሩ። ምነው በሚያመጣው አካሉ አሠርቱ ወክልኤቱ ሰዓቱ ለዕለት ይል የለምን ቢሉ አንዱ የሄዱበት አንዱ የተመለሱበት ነው። አንድም ሁለት ሰዓት አሳልፈው ሂደው ሲመሽ ተመልሰዋል። አንድም ማለዳ ሂደው ሁለት ሰዓት ሲቀር ተመልሰዋል። አንድም አይቲ ተኃድር ብለህ መልስ፤ እንደምን ባለ ሰውነት ታድራለህ አሉት ንዑ ትርአዩ፤ እስራኤል ዘንፍስ ትባሉ ዘንድ እመኑ አላቸው ወሐሩ ወርአዩ። እስራኤል ዘንፍስ ተባሉ። መወአሉ ኅቤሁ እስከ ዓሥሩ ሰዓት። እስከሥሩ መዓርጋት ደረሱ።

ወአሐዱ ውለቱ እንድርያስ እኑሁ ለስምዖን ጴጥሮስ እምክልኤቱ እለ ሰምዑ በኅበ ዮሐንስ ወተለውም ለእግዚአአያሱስ።

ዮሐንስ ነዋ በግዑ ሲል ሰምተው ጌታን ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነው፤ የርሱን ሳይናገር ቀረ ስለ ትሕትና። ይህስ እንዳይሆን የርሱንም ረድዕ ዘያፈቅሮ ብሎ በኋላ ያመጣዋል ብሎ እርሱ ከዚህ ነገር የለውም። እንድርያስን ግን ጴጥሮስን ሳበ የሚለው ነውና።

ወለሊሁ አቅደመ ረኪበ እኅዋሁ ስምዖንን።

እርሱ አስቀድሞ ወንድሙን ስምዖንን አገኘ።

ወይቤሉ ረከብናሁ ለመሢሕ ዘይብልም ክርስቶስ። ክርስቶስ የተባለ መሢሕን አገኘነው፤ ማስያስ በዕብራይስጥ ክርስቶስ በጽርዕ፤ መሢሕ በዓረብ፤ ቅቡዕ በግዕዝ።

ወውለቱ ወሰዱ ኅበ እግዚአአያሱስ።

እርሱም ወደጌታችን ወደአያሱስ ክርስቶስ ይዘት ሂደ። ወሶበ ርእዩ እግዚአአያሱስ ለስምዖን ይቤሉ አንተኑ ስምዖን ወልደ ዮና።

ጌታም በየው ጊዜ የዮና ልጅ ስምዖን አንተ ነህ አለው። አባቲን ከወቀ አክብሮ ያኖረኛል ብሎ እንዲከተለው። አንድም ወልደ ዮሐንስ ዘዮና ይላል። የዮሐንስ ልጅ የዮና ልጅ ስምዖን አንተ ነህ አለው። አንተሰኪ

ትሰመይ ኬፋ የሚለው ነውና አባቲን አያቲን ማወቁ የባሕርይ አምላክ እንጂ ቢሆን ነው ብሎ ነገሩን እንዲቀበለው። አንተኪ ትሰመይ ኬፋ።

አንተስ መሠረት ትባላለህ ዘበትርንሚሁ ጴጥሮስ። በትርንሚ ጴጥሮስ ማለት ነው። ኬፋ በዕብራይስጥ፤ ጴጥሮስ በጽርዕ፤ ኩሎሕ በዓረብ፤ በግዕዝ ዕብን፤ ኩሎሕና ዕብንስ አንድ ወገን ነው ብሎ በዓረብ አልሐጅር ይላል።

ወበሳኒታ ፈቀደ ይሁር ገሊላ።

የሳኒታ ሳኒታ ተራሳኒታ። ጅም አርድዕተ ዮሐንስ ለመጡበት ሳኒታ አለ። በነጋውም ወደገሊላ ሊሄድ ወደደ።

ወረከቦ እግዚአአያሱስ ለፊልጶስ።

ጌታ ፊልጶስን አገኘው።

ወይቤሉ ትልወኒ።

ተከተለኝ አለው። ለጊዜው በእግር ናጻሚው በግብር ምስለኝ አለው።

ወውለቱ ፊልጶስ ዘቤተ ሳይዳ ዘገሊላ እምሀገረ እንድርያስ ወጴጥሮስ።

ይህ ፊልጶስም የእንድርያስና የጴጥሮስ አገር የምትሆን የቤተ ሳይዳ ሰው ነው። እኒያ ሲያምኑ አያቶ አመነ ለማለት።

ወረከቦ ፊልጶስ ለኛትናኤል፤ ዘፍ።

ዓፄ ፲ ዘዳ ፲፮ ፲፮ አሳ ዓፄ ፲፮ ር ጽፎ ሕዝ ዓፄ ጽፎ ጽፎ ጽፎ

ፊልጶስም ናትናኤልን አገኘው መሳሳብ ሆነ።

ወይቤሉ ረከብናሁ ለአያሱስ ወልደ ዮሐንስ እምናዝሬት ዘጸሐፈ ሙሴ ውስተ ኦሪት ወነ

በያት ተነበዩ በእንቲአሁ ።
 ሙሴ በአሪት የጻፈለትን ። ነበ.
 ያትም ትንቢት የተናገሩለትን
 የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱን ኢየ
 ሱስን አገኘነው አለ። ያላዋቂ ወ
 ታደር አነጋገር ። አንድም አ
 ውጽዕ ብሎ አይሁድ የዮሴፍ
 ልጅ የሚሉትን የናዝሬቱን
 ኢየሱስን ሙሴ በአሪት የጻፈ
 ለት ነቢያትም ትንቢት የተና
 ገሩለት ሁኖ አገኘነው ።

፵፮ ወይቤሎ ናትናኤል በኑ ይት
 ከሃል እምናዝሬት ከመ ይፃዕ
 ጌር ብእሲ ።

፵፯ ናትናኤልም በውኑ ከናዝሬት
 ደግሰው ይገኝ ዘንድ ይቻላልን
 አለው፤ እንደ ጭልጋ የወንበዴ
 የቀጥቃጭ አገር ናትና ። ዘበቱ
 ሠናይት ይላል። ሀብትኬ ሠናይ
 መንፈስ ቅዱስ እንዲል ። ል
 ጅነትን ለራሱ ገንዘብ አድርጎ
 ለሌላው የሚያድል ደግሰው
 ይገኝ ዘንድ ይቻላልን ።

ወይቤሎ ፊልጶስ ነፃ ትርአይ፤
 ተከራክሮ ማስረጃት ባይቻለው
 መሆኑንም አለመሆኑንም መ
 ጥተህ እይና ተረዳ አለው ።

፵፱ ወሶበ ርአዮ እግዚእ ኢየሱስ
 ለናትናኤል እንዘ ይመጽእ ኅ
 ቤሁ ።

፶፩ ኢየሱስም ናትናኤልን ወደርሱ
 ሲመጣ አየው ።

ወይቤ በእንቲአሁ ነዋ ዘበእ
 ማን እስራኤላዊ ዘአልበ ጽል
 ሑት ውስተ ልቡ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 ወደርሱ ሲመጣ ናትናኤልን
 ባየው ጊዜ በውነት ከዳት ተ
 ንኮል የሌለበት እስራኤላዊ እ
 ነሆ ብሎ ስለርሱ ተናገረ ። እ

ስራኤል ማለት ሕሊና ዘይሬ
 እዮ ለእግዚአብሔር፤ ነጻሪ ከ
 ሃሊ ምስለ አምላኩ፤ ሕዝበ እ
 ግዚአብሔር ማለት ነው ።
 ወይቤሎ ናትናኤል በአይቱ
 ተአምረኒ ።

ናትናኤልም ወደት ታውቀኛ
 ለህ አለው ።

፵፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ወይቤሎ እምቅድመ ይጸውእ
 ከ ፊልጶስ ርአኩከ በታሕተ
 ዕፅ በለስ ።

፵፫ ጌታም ፊልጶስ ሳይጠራህ ከበ
 ለስ በታች ሳለህ አየሁህ አለው
 በቅትለተ ሕፃናት ጊዜ እናቱ
 በቀፎ አድርጋ ከበለስ ሥር ሠ
 ውራው ነበርና ። ያንጊዜ ያዳን
 ኩህ እኔ ነኝ ሲል፤ አንድም ሰ
 ው ገድሎ አስቀብሮ ነበርና የ
 ጉልማሳ ሚስት ቀምቶ የማይ
 ገባ ሥራ ሲሠራ ነበርና አውቅ
 ብሃለሁ ሲለው ነው ። ሕም ባለ
 ጸጋ ነው ከዚያ ሁኖ ወይፋፍን
 ሲያስፈትን ፈረሰ በቅሎ ሲያ
 ሰገራ ይውል ነበርና ። አንድም
 ምሑረ አሪት ነው ከዚያ ሁ
 ኖ የተነገረው ትንቢት ደረሰ
 የተቂጠረው ሱባዔ ቀረ እያለ
 ሲያወጣ ሲያወርድ ይውል ነበ
 ርና አውቅልሃለሁ ሲለው ነው
 አንድም የበለስ ቅጠሉ ሰፊ እ
 ንደሆነ ኃጢአት ሰፍናብህ አ
 የሁህ ሲለው ነው ።

፵፬ ወአውሥኦ ናትናኤል ።

፵፭ ናትናኤልም መለሰ።

ወይቤሎ ረበ አማን አንተ ው
 እቱ ወልደ እግዚአብሔር ።
 መምሕር ሆይ በውነት አንተ
 የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ።
 ወንጉሠ እስራኤል አንተ ።

፵፮ ወአውሥኦ ናትናኤል ።

፵፯ ናትናኤልም መለሰ።
 ወይቤሎ ረበ አማን አንተ ው
 እቱ ወልደ እግዚአብሔር ።
 መምሕር ሆይ በውነት አንተ
 የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ።
 ወንጉሠ እስራኤል አንተ ።

የእስራኤልም ንጉሣዊው አን
 ተ ነህ አለው ።

፶ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ጌታም መለሰ።

ወይቤሎ እስመ እቤለከሁ ርአ
 ኩከ በታሕተ ዕፅ በለስ ተአምን
 ከዕፅ በለስ ሥር አየሁህ ብ
 ልህ አመንክ። አንድም ሶበ እቤ
 ሰከሁ ። ከበለስ ሥር አየሁህ ብ
 ልህ ብያ አመንክ ።

እምዶእዜሰ ዘየፃበ እምዝ ት
 ፊኢ ።

ከንግዴህስ ወዴህ ከዚያ የበለ
 ጠ ታያለህ አለው ። ሶስት ግመ
 ት ከሶስት ወር የማደረገውን
 ተአምራት ። አንድም ዕውቀቱ
 ከሌዋውያን ከሆናት ጌትነቱ ከ
 ምድራውያን ነገሥታት እንዲ
 በልህ ለማጠየቅ ። ትፊእዩ እን
 ዘ ይትረጎሞ ሰማያት የሚል
 ነውና ።

፶፩ ወይቤሎ አማን እብለክሙ እ
 ምዶእዜሰ ትፊእዩ እንዘ ይት
 ረጎሞ ሰማያት ።

፶፪ ሰማያት ሲከፈቱ ።

ወመላእክተ እግዚአብሔር እ
 ንዘ የዓርጉ ወይወርዱ ኅዘ ወ
 ልደ እኅለ እመሕያው ።

የእግዚአብሔር መልክተኞች
 ም ወደ ወልደ እኅለ እመሕ
 ያው ክርስቶስ ሲወጡ ሲወር
 ዱ ታያላችሁ ብዬ በውነት እ
 ነገራችኋለሁ ። በሰማይስ መከ
 ፈት መዘጋት የለበትም ደጅ
 በተከፈተ ጊዜ የውስጡ እን
 ዲታይ ያልተገለጠ ምሥጢር
 ሲገለጥ ተርጎሞ ይላል እንጂ
 እርሱ ሰው ከመሆኑ አስቀድ
 ሞ መላእክት ሰው የጸለየው
 ን ጸሎት የሠዋውን መሥዋ

ወንጌል ዘየሐንስ።

ሐት ለማሳረግ አይወጡም አይ
ወርዱም ነበር። እርሱ ሰው ከ
ሆነ ወደሀ ግን የሚወጡ የሚ
ወርዱ ሁነዋል። አንድም አ
ምላክ ሰው ሆነ ሰው አምላክ
ሆነ እያሉ ርድቱን ሰርገቱን
ለመንገር።

ዘከመ ተገብረ ከብከብ በቃና
ዘገለገለ።

ምዕራፍ ፪።

ወአመ ሣልስት ዕለት ከብከ
ብ ከነ በቃና ዘገለገለ።
ወአመ ሳኒታ እንዘ ይቀውም
የሐንስ ያለው አሐድ። ወበሳ
ኒታ ፈቀደ ይሐር ገለገለ። ሰኞ
ወአመ ሣልስት ማክሰኞ። አን
ድም ከታች ውረድ። ወአመ ሳ
ኒታ ርዕዮ የሐንስ፤ አሐድ፤ ጌታ
ማክሰኞ ተጠምቆ ዕለቱን ሂደ
አርባው ቅዳሜ ይፈጸማል። አ
ሐድ፤ ገብቶ ያድራል አርባው
ን ቀን እንዳንድ ቀን አድርጎ
አሐድን ላርባው ቀን ሳኒታ
አለው። በማቴዎስ ሀያ አምስ
ቱን ዘመን እንዳንድ አድርጎ
ወበውለቱ መዋዕል እንዳለ። ወ
አመ ሳኒታ እንዘ ይቀውም ሰኞ
ወአመ ሳኒታ ፈቀደ ያለውና
ወአመ ሣልስት፤ ማክሰኞ፤ ሣ
ልስትነቱ ለአሐድ። ሳኒታነቱ
ለሰኞ፤ የገለገለ ክፍል በምትሆ
ን በቃና በሶስተኛው ቀን ምሳ
ሰርግ ተደረገ።
ወሀለውት ሀዩ እሙ ለእግዚእ
ኢየሱስ።
እመቤታችን ከሰርግ ቤት ነበ
ረች። ቤተ ዘመድ ናትና። አን
ድም ደግ ናትና። ተጠርታ።

ወጸውእም ለእግዚእ ኢየሱስ
ጌታን ጠሩት፤ እናት ጠርቶ ል
ጅን መተው ሥርዓት አይደለ
ምና።
ወለአርዳኢሁኒ ውስተ ከብከብ
ጸውዕዎሙ ያለበት ነው ደቀ መ
ዛሙርቱንም ሰርግ ጠሯቸው፤
መምሕር ጠርቶ ደቀ መዛሙር
ቱን መተው ሥርዓት አይደ
ለምና።
ወሶበ ኅልቀ ወይኖሙ ትቤ
ሎ እሙ ለእግዚእ ኢየሱስ
ወይንኬ አልፎሙ። ጠጅ
ባለቀባቸው ጊዜ እመቤታችን
ጠጅ አልቆባቸዋል እኮን አለ
ችው። እርሱ የማያውቀው ሁ
ኖ አይደለም፤ ዙሎ ዘይቤለ
ክሙ ግበሩ ለማለት ነው እንጂ
ወይቤለ እግዚእ ኢየሱስ ምን
ት ብዩ ምስሌክ ኦብአሲቶ።
ከነች ጋራ ምን አለኝ ማለት
ወሀውን ጠጅ አድርገላቸው
ብትዬኝ አይሆንም አልሽ ዘን
ድ ከነች ጋራ ምን ዐብ አለኝ
አንድም ወሀውን ጠጅ አድር
ግላቸው ብትዬኝ አይሆንም አ
ልሽ ዘንድ ወሀውን ጠጅ ላላ
ደርገላቸው ከሰርግ ቤት ተ
ጠርቼ መጥቻለሁን ወሀውን
ጠጅ ላላደርገላቸው ነውን አላ
ት። አንድም በአምላክነቱ አገ
ብሮ ተአገዝ እንደሌለበት ለ
ማጠየቅ። አንድም ወሀውን ጠ
ጅ አድርጌ የማጠጣቸው በኔ
ፈቃድ ነው እንጂ ባንቺ ትእ
ዛዝ ነውን አላት።
ዓፄ ኢበጽሐ ጊዜየ፤
ነገር ግን ጊዜዬ አልደረሰም
ጊዜ ገበር ለእግዚአብሔር እ
ንጂል። ሥራውን የሚሠራበት

ጊዜ አለውና በቀትር የሚሠ
ራውን በሰለስት አይሠራውም
ና በሰለስት የሚሠራውን በነ
ግህ አይሠራውምና። አንድም
ጠጁ ፈጽሞ አላለቀም ነበር
ያለውንም አበርክቶት በሆን
ያኑ አበረከተው ተብሎ ተአ
ምራቱ ድንቅ ባልተባለም ነበ
ርና። አንድም ይሁዳ ወጥቶ ነ
በርና ከተአምራቱ እንጂ በ
ለዩኝ ከሞቱ ገባሁበት እንዳ
ይል፤
ወትቤሎሙ እሙ ለእግዚእ
ኢየሱስ ለአለ ይትለክኩ ዙሎ
ዘይቤለክሙ ግበሩ።
እመቤታችን የሚሠሩትን ያዘ
ዛችሁን ሁሉ ሥሩ አለኝቸው
ወሀለዋ ሀዩ መሳብክት ስድስ
ቱ አለ ዕብን በዘ ያጥኑ ሶ
ቶን አይሁድ ንቡራት ሀዩ።
ሀለዋና ንቡራት አንድ ወገ
ን። አይሁድ በሚያጠምቁባቸ
ው ገንዘብ ያጠምቁባቸው ዘ
ንድ የሚያጠምቁባቸው ስድ
ስት የደንጊያ ጋኖች ከዘያ ነ
በሩ፤ እንደምን አድርገው ይ
ሠሩታል ቢሉ ያነጥጡታል፤ ይ
ሀስ ሲነሣ ጭቃ እየሆነ ያው
ካል ብሎ ዕብን አልማስ የሚ
ባል አለ። ደንጊያውን ሁሉ
እየሰበሰቡ ያቀረቡለት እንደ
ሆነ ያቀልጠዋል እያስማሙ
ይሠሩታል።
ወያገምራ ለለጅ በበጀቱ ወበበጀ
ቱ መስፈርት ዘቀሡት።
ሁለት ሁለት ፤ ሶስት ማድጋ
ይይዛሉ። ሶስቱ ሁለት ሁለት።
ስቱ ሶስት ሶስት አስራምስት
ይሆናል፤ አንድም ስድስቱ በ
ታናናሽ ሶስት ሶስት ይይዛሉ

አሥራስምንት ይሆናል። አንድም ስድስቱ በታላላቅ ሁለት ሁለት ይይዛሉ። አሥራሁለት ይሆናል።

፯ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእለ ይትለክኩ ምልዕዎንኬ ለእላ መሳብክት ግዩ።

፺ ጌታችን ኢየሱስ እኔህን ጋኖች ውሀ ምሏቸው አለ። ወመልዕዎን እስከ ላዕሉን። እስከ ጉረርዋቸው። ወእስከ አፋሆን።

እስከ ከንፈራቸውም መሏቸው። አንድም እስከ አፋሆን እስከ ከንፈራቸው። ወእስከ ላዕሉን፤ እንደ ግር እንደ ቅቤ ቆለል እስኪል።

፳ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ቅድሃዎንኬ ይእዜ ወሰዱ ወሀብዎ ለሊቀ ምርፋቅ።

፳፭ ቀድታችሁ ወስዳችሁ ላሳዳሪው ስጡት አላቸው። ተአምራትስ ያደርጋል ነገር ግን አተዳደር አያውቅም እንዳይሉት። አንድም ሁሉ ጠጥቶ ሰክሯል ጣዕም አያውቅም እርሱ ግን አልጠጣምና ጣዕም ያውቃል ብሎ ወወሰዱ ወወሀብዎ።

፷ ወጥሂዎ አንከረ ሊቀ ምርፋቅ ውለተ ግዩ ዘኮነ ወይን።

፷፩ የምርፋቱ አለቃ ጠጅ የሆነውን ውሀ ቀምሶ አደነቀ። ወኢያእመረ እምነበ አምጽ እዎ።

ካመጡበት ግን አላወቀም። ወገዛዕትስ እለ ቀድሃዎ የአምሩ ውለተ ግዩ ዘኮነ ወይን ሠራተኞች ግን ጠጅ የሆነውን ውሀ ያውቃሉ።

እስመ እሙንተ መልዕ ግዩ ምሉ ብሏቸው መልተዋልና ወጸውዎ ሊቀ ምርፋቅ ለመርዓዊ።

የምርፋቱ አለቃ ሙሽራውን ዶኪግስ ብሎ ጠራው።

፲ ወይቤሉ ነሉ ሰብእ ዘይሄኒ ወይን ያቀድም አስትዮ።

፲፩ ሰው ሁሉ ሸሎውን በርዳዳውን አስቀድሞ ያጠጣል። ወእምድንረ ሰክሩ ያሰቱ ዘይቲሐት።

ከጠገቡ በኋላ ግን ተራውን ያጠጣል። በጤጤ ይጠጡት ባይጠጡ ቀምሰው ለብላቲኖቻቸው ይስጡዋቸው ብሎ። ወአንተስ ዘይሄኒ ወይን ዓቀብክ እስከ ይእዜ።

አንተ ግን ሸሎውን በርዳዳውን እስካሁን አቆየህ። አንድም ዓቀብክ ወአስተደኃርክ ይላል ፈጽመህ አቆየህ።

፲፩ ወዝንቱ ውለቱ ቀዳሚ ተአምር ዘንብረ እግዚእ ኢየሱስ በቃና ዘገሊላ።

፲፩ የገሊላ ክፍል በምትሆን በቃና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገው የተአምራቱ መጀመሪያ ይሕ ነው። ሶስት ዓመት ከሚያደርገው። አንድም ደገኛ ተአምራቱ ይህ ነው ቀዳሚሆሙ ለአሕዛብ አማሌቅ ቀዳሚ ተግባሩ ለእግዚአብሔር ብሄሞት እንዲል። ሙሴ ውሀውን በሐፍዮ ደም እንዳደረገው። በሐልዮ ነውና ውሀውን ጠጅ ያደረገው። ሙሴ ሚጦ ለማይ እምከዊን ማይ ኀዘ ከዊን ደም እንዘ ኢይትናገር በአፋሁ ዳዕሙ በሀሊናሁ እንዲል።

ወአይአየ ስብሐቲሁ። ተአምራቱን አሳየ። አንድም ጌት ነቱን ገለጠ።

ወአምኑ በቱ አርዳኢሁ። ደቀመዛሙርቱ አመኑበት። ሊጻፍ ባይቻል ነው እንጂ ጠይቀውታል ጠይቀዋቸዋል እርሱን ጠየቁት አላውቅም አላእርሳቸውን ጠየቋቸው። ውሀ ምሉ አለን መላን ቀድታችሁ ስጡ አለን ቀድተን ሰጠን እኛ ምን እናውቃለን ብለዋል።

አንድም ወአመሃልስት ዕለት ብለህ መልስ። በሶስተኛው ክፍለ ዘመን ሥጋዊ ተደረገ። ወሀለወት እሙ፤ ጥበቡ ከሥጋዊ አስቀድሞ ነበረች ወጸውዕዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወለአርዳኢሁ፤ ነቢያት ጌታችንን ሐዋርያትን በትንቢት ጠሯቸው አነሷቸው። ወሶበ ኃልቀ ወይኖሙ ትቤሎ እሙነሰቱ ሕይወት ስቲመድኃኒት ባለቀባቸው ጊዜ ጥበቡ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት አልቆባቸዋልና ተሰቅዬ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ልሁናቸው አሰኘችው ወይቤላምንት ብዩ። አንችሆይ ተሰቅለህ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ሁናቸው ብትዪኝ አይሆንም እልኸ ዘንድ ተሰቅዬ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ልሆናቸው ሰው ሁኛለሁ እንጂ ተሰቅዬ ስቲ ሕይወት ስቲ መድኃኒት ላልሆናቸው ሰው ሆኛለሁ አላት።

ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜየ። ነገር ግን የምሰቀልበት ጊዜ አልደረሰም። ጌታ የሚሰቀል ባራተኛው ፋሲካ ነውና። ወትቤሉሙ

እሙ።ጥበቡ።መምሕራን ያዘዘ
 ቸሁን ሁሉ ሥሩ አለቻቸው
 ወሀለዋ መሳብከት ስድስቱ።
 በስድስተኛው ሸሀ ዩንበረ ሰው
 ሁሉ አእምሮው እንደ ደንጊ
 ያ መፍዘዙን መናገር ነው።ው
 ያገምራ በበክልኤቱ ወበበሰ
 ለስቱ።አንብብ መጻሕፍት በበ
 ክልኤቱ ወበበሰለስቱ እንዲል፤
 በበክልኤቱ መጻሕፍት ነቢያ
 ትን፤ ወበበሰለስቱ መጻሕፍት
 ሐዲሳትን መቀበላቸውን መና
 ገር ነው።አስራምስት ባለው
 ዓሥርቱ ቃላትን አምስቱ አ
 ፅማደ ምሥጦርን መቀበላቸው
 ን መናገር ነው።አሥራስምን
 ት ባለው ያሥራሁለቱን ሐዋ
 ርያት ትምርት ስድስቱን ቃላ
 ት ። አሥራሁለት ባለው ያሥ
 ራሁለቱን ሐዋርያት ትምርት
 መቀበላቸውን መናገር ነው።
 ወይቤሉሙ ምልዕዳን፤ አስተ
 ምሯቸው አላቸው።ወመልዕዳ
 ን፤ ፍጹም ትምርት አስተማሯ
 ቸው።ወይቤሉሙ ቅድሳምን፤
 ምሳሌውን ለአብርሃም ንገሩት
 አላቸው።ወወሰዳ ወወሀብዎ፤
 ነገሩት።ወጥኢዋ አንከረ።ም
 ሳሌውን ሰምቶ አደነቀ።ወኢ
 ያእመረ እምነበ አምጽእም።
 ዘመጡበት ገን አላወቀም።ወ
 ገዛእትሰ እለ ቀድሳም መም
 ሕራን ግን ያውቃሉ።አስመ
 እሙንቱ መልዕ ገልጣላቸው
 አስተምረዋልና።ወጸውያ ሊቀ
 ምርፋቅ።አብርሃም ጌታን ሰው
 ሁሉ ያገኛውን ሕግ አስቀድ
 ሞ ይሠራል።ወእምድጎረ ሰክ
 ሩ ያን ከጠበቁ በኋላ ገን ተ
 ራውን ሕግ ይሠራል ቢጠበቁ

ይጠብቁት ባይጠብቁ አያስጉ
 ዳም ብሎ፤ወአንተሰ ዘይሄኒ
 ወይነ ዓቀብከ፤አንተ ግን ደገ
 ኛውን ሕግ እስካሁን አቆየህ
 አንድም ፈጽመህ አቆየህ።ወ
 ዝንቱ ቀዳሚ ተአምር፤ይህ አ
 ይለወጥም።

ዘከመ ዐርገ ኢየሱስ ኢየሩሳ
 ሌም።

፲፪ ወእምድጎረ ዝንቱ ወረዱ ቅ
 ፋርናሆም ውእቱ ወእሙ ወ
 አኃዊሁ ወእርዳኢሁኒ ምስ
 ሌሁ።

፲፫ ከዚህ በኋላ እርሱ እናቱም ደ
 ቀመዛሙርቱም ወደ ቅፍርና
 ሆም ወረዱ።

ወነበሩ ሀዩ ጎዳጠ መዋዕለ።
 ከዚያም ጥቂት ቀን ኖሩ።ወ
 አኮ ብዙኃ።ብዙም አይደለም
 የቁጥር መጽሐፍ አሥራንድ
 ቀን ይለዋል።

፲፪ ወቀርበ በዓለ ፋሲካሆሙ ለአ
 ይሁድ።

፲፫ አይሁድ ፋሲካን የሚያከብሩ
 በት ቀን ደረሰ መጀመሯ ፋ
 ሲካ ነው።ጌታ የሚሰቀል ባ
 ራተኛው ፋሲካ ነውና ዮሐንስ
 ፋሲካውን ጠንቅቆ ያቆጥራል
 ወዓርገ እግዚእ ኢየሱስ ኢየ
 ሩሳሌም።

ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

ዘከመ ተሰዳ ሠየጥ እምነራብ

፲፩ ወረከበ በምነራብ እለ ይሠ
 ይጡ ወይሣየጡ አልሕምተ
 ወአባግዓ ወእርጋበ ወመወል
 ጣነ እንዘ ይነብሩ።

፲፩ በመቅደስ ላም በግ ርግብ የ
 ሚሸጡትን ተቀምጠው ግለ

ት ገባያ አድርገው አገኘ።
 ፲፭ ወገብረ መቅሠፍተ ጥብጣቤ
 ዘሐብል።

፲፭ ዘሐፂን አለና ዘሐብል አሉግ
 ሠሯ አበጀ፤እርሱ አላበጀም
 ሐዋርያት አብጀተው ሰጥተው
 ታል የጭፍራውንም ላለቃው
 ሰጥቶ መናገር ልግድ ነው።
 ወከመዝ ገብረ ሙሴ በዘሚር
 ወበአክሲናዶስ እንዲል።

ወሰደደ ነሱ እምነራብ አባ
 ግዓኒ ወአልሕምተኒ።

ላሙን በጉን ሁሉ ከምነራብ
 አስወጣ ግለት ገባያውን ፈታ
 ወዘረወ ወርቆሙ ለመወልጣን
 የለዋሙችን ገንዘባቸውን በተ
 ነባቸው።የሰው ገንዘብ አታበ
 ላሹ ይል የለም ቢሉ ለሰው
 ነታቸው ቤዛ ሁኑዋቸዋል።ግ
 ዕስ ቤዛ ግዕስ እንዲል።አን
 ድም በተአምራት ገንዘብ ገ
 ንዘባቸውን ለይቶ ይሰጣቸዋል
 አንድም ከዛፍ ላይ እንደ ሰ
 ፈረ ንብ ከቃ ከቃቸው ላይ
 እየተጣበቀ ተገኝቷል።

ወገፍትዓ ግዕዳቲሆሙ።

ድርድራቸውን ሰፈራቸውን አ
 ፈረሰ።

ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይሠ
 ይጡ ርግበ ገንደለ።

ርግብ የሚሸጡትንም ወንበራ
 ቸውን ገለበጠባቸው፤ቋንጢ
 ወንበር አላቸው ከዚያ ሁነው
 ርግብ ይሸጣሉ የከተማ ቅሬ
 በወንበር ሁና ዶር እንድትሸጥ

፲፮ ወይቤሉሙ ለእለ ይሠይጡ ር
 ግበ አስሰሉ ወአውጽኑ ዘንተ
 እምዝዩ።

፲፮ አንሱ አላቸው ርግቦች በትር
 አይችሉምና።

ወሊትረስዩ ቤተ አቡዩ ቤተ
 ምሥያዋ።
 ባባቴ ቤት ገበያ አታድርጉ።
 ፲፮ ወተዘከሩ አርዳኢሁ ከመ ጽ
 ሐፍ ውእቱ ዘይብል ቅንአተ
 ቤትከ በልዓኒ። መዝ ፳፭ ፲
 ፲፮ ደቀመዛሙርቱም የቤትህ ቅና
 ት አታጠለኝ የሚል ጽሑፍ
 አንዳለ አሰቡ።
 ፲፭ ወአውሥእም አይሁድ።
 ፲፮ አይሁድም መለሱ፡
 ወይቤልም ምንተ ትእምርተ
 ታርኢ ዘዘንተ ትገብር።
 ይህን የምትሠራ ምን ምልክ
 ት ታሳያለህ ግለት ከምድራ
 ውያን ነገሥታት ከሌዋውያን
 ከህናት ወገን ያይደለህ ገበያ
 መፍታትን ግን አሰናብቶህ ነ
 ው አሉት።
 ፲፱ ወአውሥእ አገዘኢ ኢየሱስ
 ፲፱ ጌታም መለሰ። ወይቤሉ
 ሙ ንሥትም ለዝንቱ ቤተ መቅ
 ደስ። ግሪጽ ፳፭። ግርጌ ፶፭።
 ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤
 ወበማልስት ሰለት አነሥኦ።
 በሶስተኛው ቀን አንጸዋለሁ
 ፳ ወይቤልም አይሁድ በግ ወ፯
 ዓመት ተሐንጸ ዝንቱ ቤተመ
 ቅደስ።
 ፳ ይህ ቤተ መቅደስ ባርባ ስድ
 ት ዓመት ተሠርቶ ነበር።
 ወአንተሰ በሠሉስ መዋዕል ታ
 ነሥኦ።
 አንተስ በኃ በሶስተኛው ቀን
 አንጸዋለሁ አልክ። ምን ይዘው
 እንዲህ አሉ ቢሉ ትሩፋን በ
 ባቢሎን ሳሉ ይህ ሁሉ መከራ
 ባባቶቻችን የተደረገባቸው ቤ
 ተ መቅደስን ባያሠሩ እንጂ ነ
 ው። እኛ ሚጠቱ የተደረገል

ን እንደሆነ ቤት ሳንሠራ ዘር
 ሳንዘራ ቤተ መቅደስን እንሠራ
 ለን ብለው ብፅዓት ገቡ። ኋላ
 ሚጠቱ ተደረገላቸው። ዘር ሲ
 ዘሩ ቤት ሲሠሩ ሁለት ዓመ
 ት ኑረዋል በሶስተኛው ጀም
 ረው ባርባ ስድስት ዓመት ሠ
 ሮተው ፈጽመዋል። ይህም በ
 ዘሩባቤል መንግሥት ይታወቃል
 ለ ዘሩባቤል መላ ዘመን መ
 ንግሥቱ አርባ ዘጠኝ ነው። ሳ
 ይታነጽ ሁለት ዓመት ከታነ
 ጸ በኋላ አንድ ዓመት ኑሮ አ
 ሮፋል። አንድም ዘመን ያጠራ
 ጥራሉ መሥራት በጀመሩ በ
 ስድስተኛው ዓመት አጀም ከ
 ንታ መጥተው አገቡን እናግ
 ሬችሁ አሏቸው። ኦሬታቸው
 ኢይባእ ሞፃባዊ ወአሞናዊ
 ትላለችና አይሆንም አሉአቸ
 ው። ፅርዕ ከአርጤክስስ ዘንድ ሂ
 ደው ነገር ሠሩባቸው ያች ሀ
 ገር ዓላዊተ ነገሥት ናት ል
 ታምጽ ግንብ ትሠራለች ብለ
 ው። አትሥሩ ብሎ አዋጅ ነገ
 ረባቸው ተጀምሮ ቀረ። ዓበይ
 አርጤክስስ ሙቶ ካልፅ አር
 ጤክስስ ነገሠ፤ በናቱ አይሁዳ
 ዊ ነው የአርጤክስስ ልጅ ነ
 ው ከቃቤት ገብቶ ታሪክ ሲ
 መለከት የቤተ መቅደስን ሥ
 ሮዓት ሞፃብ አሞን መገበራቸ
 ውን አገኘ። ዛሬ እንደምን ሁ
 ነዋል ብሎ ጠየቀ መሥራት
 ጀምረው ነበር አዋጅ ተነግሮ
 ባቸው ተጀምሮ ቀርቷል አሉ
 ት። ይሥሩ ሞፃብ አሞንም እ
 ንደጥንቱ ይገቡሩላቸው ብሎ
 አዋጅ ነገረላቸው ሰላማ ዘመ
 ን ሠርተው ጨርሰዋል። አሥ

ሩ ተየት ይመጣል ቢሉ ሄሮ
 ድስ ወልደ ሐንደረር በናቱ
 አይሁዳዊ ባባቱ አረማዊ ነው
 ለገቢረ በዓል ወጥቶ ሳለ ሰ
 ላሣ ስድስት ዓመት የሠሩትን
 አይቶ ባባቶቻችን ዘመን የተ
 ሠራው ደግ ነበር ይሉናል አ
 ላግረምሳ አላቸው አባቶቻች
 ንግ ሞፃብ አሞን እየገበሩላ
 ቸው በተድላ በደስታ ሁነው
 ነው የሠሩት። እኛም በግራ እ
 ጃችን ጋዛ ጦር በቀኝ እጃችን
 ጭቃ ደንጊያ እያቀበልን ነው
 የሠራነው አሉት። አፍር፪ ል
 ሥራላችሁ አላቸው በናቱ አ
 ይሁዳዊ ቢሆን ባባቱ አረማዊ
 ነው አፍርሶ ቢተውብንሳ ብለ
 ው ጠርጥረውት ዝም አሉ።
 እሱም እውቅባቸው ጠርጥረ
 ውኝ እንጂ ነው ብሎ ስምን
 ት ዓመት አዘጋጅቶ በሁለት
 ዓመት ሁለት ዓመት አዘጋጅ
 ቶ በስምንት ዓመት ሰርቶ ጨ
 ሮሰታል።
 ፳፩ ወውእቱሰ በአንተ ቤተ ሥጋ
 ሁ ይቤሉሙ።
 ፳፩ ስለ ሥጋው መቅደስ ግለት
 እሱ ግን ማንደር ስለሚባል
 ሰውነቱ እንዲህ አላቸው።
 ፳፮ ወአው ተንሥኦ እምነ ምው
 ታን ተዘከሩ አርዳኢሁ ከመ
 በአንተዝ ይቤ። መዝ ፱ ፮
 ፳፮ ከሙታን ተለይቶም ከተሳሳ በ
 ኋላ ደቀመዛሙርቱ እንዲህ ያ
 ላቸው ማንደር ስለሚባለው ሰ
 ውነቱ እንደሆነ እውቁ። ወሶበ
 ተንሥኦ እምነ ምውታን ሶቤ
 ሃ ከሠተ ሉሙ እእመሩ ወለዘ
 ጨ ወኮኑ ከመ ሰብል እንዲል
 እንደ ተደመፀ ብረና ሁነዋል

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ወአምኑ በቃለ መጻሕፍት።
 በመጻሕፍት ቃል አመኑ። ወ
 ተንሥኦ እግዚአብሔር ከመዘ
 ንቃሕ አምንዋም። ይትነሣእ እ
 ግዚአብሔር ወያዘረዉ በሩ ባ
 ለውጣበቃለ እግዚአ ኢየሱስ
 ዘያብሎ።
 ጌታችን ኢየሱስ በተናገረው
 ም ነገር ንሥትዎ ለዝንቱ ቤ
 ተ መቅደስ ባለው። አንድም
 ወቀርባ በዓለ ፋሲካዋ። ለአ
 ይሁድ ብለህ መልስ። አይሁድ
 የተባለ። ምዕመናን ናቸው። ጌታ
 ከሕይወት ወደሞት የሚሄድበ
 ት። ምዕመናንም ወደሕይወት የ
 ሚሄዱበት ዘመን በደረሰ ጊዜ
 ዓርገ እግዚአ ኢየሱስ ጌታ ተሰ
 ቀለ። አሩሳሌም ማለት ሀገረ ሰላ
 ም ማለት ነው። ሀገረ ሰላምም
 የተባለ መስተል ነው። ወረከበ
 በምክራብ መሥዋዕተ አሪትን
 ሲሠወድ አገኘ። ወመወልጣን። በ
 አሪት ሥርዓት የሚለውጡት
 ነ። ወገብረ መቅደሱት ጥብ
 ጣቤ። ሥልጣን ከህነትን ገንዘ
 ብ አደረገ። ወሰደደ ይሁ። መ
 ሥዋዕተ አሪትን አሳለፈ። ወዘ
 ረወ ወርቆሙ። በአሪት ሥርዓ
 ት ሀንተው ሥርዓት የሚለዋ
 ውጡትን ሕጋቸውን አሳለ
 ፈባቸው። ወገኖችእ። ከል
 ሶልናቸው አዋረዳቸው ከ
 ሹመታቸው ሻራቸው።
 ወያዘሎሙ ለእሰ ይሰደጡ ር
 ግበ። መሥዋዕተ አሪት የሚ
 ሠወዱትን መሥዋዕተ አሪት አ
 ትሠወዱ አላቸው። ወኢትረስዩ
 ባባቱ ቤት መሥዋዕተ አሪት
 አትሠወዱ። ወተዘከሩ አርዳኢ
 ሁ ከመ ጽሑፍ። በቤትህ የቀ

ናሁት ቅናት እንደ እሳት አቃ
 ጠለኝ የሚል ጽሑፍ እንዳለ
 ደቀ መዛሙርቱ አወቁ። ወአ
 ጡሥአዎ አይሁድ። አቡዩ የ
 ምትል ምን ምልክት አለህ
 አሉት። ወአውሥኦ እግዚአ ኢ
 የሱስ። ይህንስ ብላችሁ ገደሉ
 ኝ አላቸው። እርሱስ አይዛቸው
 ም እንዳይተዉት ያውቃልና
 እንዴህ አለ እንጂ። ወበሠሉስ
 ሶለት አነሥኦ። በሶስተኛው ቀን
 አሥነሣዋለሁ አፈጽመዋለሁ።
 በግወጄ ዓመት ተሐንጸሥጋዊ
 ባርባ ስድስቱ ብሉያት ተነገሮ
 ነበር። ወእንተሰ። እንተሰ በን በ
 ሶስተኛው ቀን አሥነሣዋለሁ እ
 ፈጽመዋለሁ አልክ። ወውለቱሰ
 እርሱም ማኅደር ስለሚባል ሰ
 ውነቱ ነው እንዴህ ያላቸው ወ
 አመ ተንሥኦ እምነ ምውታን
 ተዘከሩ። እንዴህ ያላቸው ማኅደ
 ር ስለሚባል ሰውነቱ እንደሆነ
 ክትነሣ በኋላ አወቁ። ወአምኑ በ
 ቃለ መጻሕፍት ቅንዓተ ቤት
 ከ በልዓኒ ባለው አመኑ። ወበ
 ቃለ እግዚአ ኢየሱስ። እንዴህ
 ሲል ያውከል አቡዩ ያለውን
 ም ብታደርገው ይሆናል።

በእንተ ቀዳሚት ፋሲካ ዘኢየ
 ሱስ።

፳፫ ወእንዘ ሀሎ እግዚአ ኢየሱስ
 ኢየሩሳሌም በበዓለ ፋሲካ ብ
 ዙኃን አምኑ ቦቱ ሶበ ርእዩ
 ተአምረ ዘገብረ።

፳፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለ
 በዓል ኢየሩሳሌም ወጥቶ ሳለ
 ያደረገውን ተአምራት ባዩ ጊ
 ዜ ብዙ ሰዎች አመኑበት።

፳፪ ወውለቱሰ ኢየሱስ ኢየሐም
 ናሙ።

፳፪ እርሱ ገን አላመናቸውም።
 ማለት እንዳመኑ ይቀራሉ አላ
 ለም። ኢያዖቀ ሎሙ ርእሶ ኢ
 ያገኝደ ሎሙ ርእሶ ኢከሠተ
 ሎሙ ርእሶ ይላል።
 እስመ የአምሮሙ በነሱ ለለ
 አሐዱ።

እንዲያም እንዲያው ያውቀዋ
 ልና።

፳፭ ወኢያፈትድ ይንገርዎ ግዕዝ
 ለሰብእ።

፳፭ የሰውን ግብሩን ሊነገሩት አ
 ይሻምና። ወውለቱሰ የሐም
 ር ሕሊና ሰብእ እምቅድመ ኩ
 ነታ እንዲል።

እስመ ለሊሁ የአምሮ ለሰብእ
 እርሱ ጥቂቱን በሰው ያለውን
 ሁሉ ያውቅ ነበርና። እምቅድመ
 ይፋጥሮ ለአዳም የአምሮ ግብ
 ር እንዲል።

በእንተ ኢየሱስ ወኒቆዲሞስ።

ምዕራፍ ፫።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ እምፈሪ
 ሳውያን ዘስሙ ኒቆዲሞስ።

፩ ብዙኃን አምኑ ቦቱ ብሎ ነበ
 ርና። ብዙኃን ካላቸው ከፈሪሳ
 ውያን ወገን የሚሆን ኒቆዲ
 ሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበር
 መልአከሙ ለአይሁድ።

የአይሁድ አለቃ መልአከሙ
 በትምርት በሹመት በበለጸገ
 ነት።

፪ ወውለቱ መጽአ ኀበ እግዚአ
 ኢየሱስ ቀዳሙ ሌሊተ።

፪ አስቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ
 የመጣ ለግንዘት መጣ የ

የዮሐንስ ወንጌል።

ሚለው ነውና ከዚያ አስቀድሞ። አንድም በመግልት ከሚመጡት አስቀድሞ። አንድም ከማመን አስቀድሞ። በሌሊት አለ ውዳሴ ከንቱሽቶ መምሕር ነኝ እያለ እስከ ዛሬ ድረስ ትምርት ሳይከተለት ኑሯል ይሉኛል ብሎ። አንድም የቀን ልቡና ባከና ነው። የሌሊት ልቡና ክት ነውና። ትምርት እንዲረዳው። አንድም እመቦ ዘአምነ ቦቱ ከመ ክርስቶስ ያሰደድ እምነቱ ብለው አዋጅ ነግረው ነበርና አይሁድን ስለፈራ። ያም ሆነ ያም ሆነ ከግላ አሪት እንዳልተላቀቀ በመንፈስ ቅዱስ እንዳልተማወቀ ያጠይቃል።

ወይቤሎ ረቢ ነአምር ከመ አምነብ እግዚአብሔር መጻእከ ከመ ትኩን መምሕረ።

አላመነም ብሎ መምሕር ከእግዚአብሔር ታዘህ ልታስተምር እንደመጣህ እናውቃለን። እስመ አልቦ ዘይክል ይግበር ዘንተ ተአምረ ዘአንተ ትገብር አንተ የምታደርገውን ተአምራት ሊያደርግ የሚቻለው የለምና። አንድም ኢየሁዳ አሐዱሂ ያላል አብነት አንዱ ስንኳን ሊያደርገው አይቻለውምና።

ዘእንበለ ዘእግዚአብሔር ምስሌሁ።

እግዚአብሔር ካደረገህ ከንተ በቀር። ሕም እምነታል ብሎ መምሕር ከእግዚአብሔር አካል ዘእምአካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ ተወልደህ ልታስተምር እንደመጣህ እናውቃለን። እስመ

ዘይክል። አንተ የምታደርገውን ተአምራት ሊያደርገው የሚቻለው የለምና። ኢየሁዳ አሐዱሂ። አንዱ ስንኳን ሊያደርገው አይቻለውምና። ዘእንበለ ዘእግዚአብሔር በህልውናው ከርሱ ጋራ ካለህ ከንተ በቀር።

ወአውሥኦ እግዚአብሔር ኢየሱስ። ጌታም መለሰ።

ወይቤሎ አማን አማን እብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ ኢየራሌይ ለመንግሥተ እግዚአብሔር። ዳግመኛ ያልተወለደ ሃይማኖትን አያውቃትም ብዬ እንዳያውቃት በውነት እነግራችኋለሁ። ሃይማኖት እይቀደምም ልጅነት አይከተልም ብሎ ወአልቦ ዘይክል ብሂለ እግዚአብሔር ኢየሱስ ዘእንበለ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ እንዲል። መጽናቱን መጉላቱን መገልጡን ሲያይ እንዴህ አለ እንጂ እውነት ነው ሃይማኖት ይቀድማል ልጅነት ይከተላል። አንድም ዳግመኛ ካልተወለደ መንግሥተ ሰማይ አይወርስም ብዬ እንዳወድርስ በውነት እነግርሃለሁ። ያልተከከለ ዳግመ ነው ለልደተ ሥጋው ልደተ ነፍሱን ዳግመ አለው። አንድም የተከከለ ዳግመ ነው። ልደተ ነፍሱን ለልደተ ነፍሱ ዳግመ አለው።

ወይቤሎ ኒቆዲሞስ እር ያክል ብእስ ዳግመ ተወልዶ እምድገረ ልሀቀ።

ኒቆዲሞስም ካደገ በኋላ ሁለተኛ መወለድ ለሰው አንድም ን ይቻለዋል አለው።

ይክልኑ በዊዓ ወገቢዓ ውስተ ከርሁ እመ ወይትወለድ ዳግመ።

ሁለተኛም ይወለድ ዘንድ መደለባቱ አብራክ ወደእናቱ ግንቦን መግባት ይቻለዋልን አንድም ይገባዋልን።

ወአውሥኦ እግዚአብሔር ኢየሱስ። ጌታም መለሰ።

ወይቤሎ አማን አማን እብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢየሁዳ በዊዓ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር። ልደቱን ነግሮት መወለጃውን አልነገረውም ነበርና ሁለተኛ ከአብራክ መንፈስ ቅዱስ ከማንቦን የተዳኘሰ ካልተወለደ መንግሥተ ሰማይት መግባት አይቻለውም ብዬ እንዳይቻለው በውነት እነግርሃለሁ። ሶስትነቱን በዚህ ነገረው። እማይ ብሎ ወልድን። እመንፈስ ቅዱስ ብሎ መንፈስ ቅዱስ። መንግሥተ እግዚአብሔር ብሎ እግዚአብሔር አብን። እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውኦቱ።

ከግዙፍ ሥጋ የሚወለድ ግዙፍ ነውና ይክልኑ ላለው። ወዘተወልደ እመንፈስ መንፈስ ውኦቱ። ከረቂቅ መንፈስ ቅዱስ የምትወለድ ነፍስ ረቂቅ ናትና እመንፈስ ላለው።

ወበእንተዝ ኢታንክር እስመ እቤለከ ሀለወክሙ ትትወለዱ ዳግመ።

ሁለተኛ ትወለዱ ዘንድ አላችሁ ስላልኩህ አታድንቅ። አንድም አንድታደንቅሰ ግዱን ትወለዱ ዘንድ አላችሁ።

እስመ መንፈስ ኅብ ፈቀደ ይነፍሕ።

ነፍሱ በወደደው ይነፍሳል።

ወንጌል ዘየሐንስ።

ፈቀደ ሲል አይመችም ግዕዝ
ን የለውም፤።
ወቃሎ ትሰምዕ፤
ባሕር ሲገሥዕ ዛፍ ሲያናውጽ
ድምፁን ትሰማዋለህ።
ወኢተአምር እምሳብ ይመጽ
እ ውነበሂ የሐውር።
የሚመጣበትን የሚሄድበትን
ም አታውቀውም። በምሥራቅ
፤ በምዕራብ ፤ መሳክው አሉ
ት በዚህ ይመጣል በዚህ ይገ
ባል አትለውም።
ከማሁኬ ውእቱ ዘሉ ዘይት
ወለድ፡ እመንፈስ ቅዱስ።
ከመንፈስ ቅዱስ የሚወለዱት
ልደት እንዴህ ነው። አንድም
እስመ መንፈስ እያልክ መልስ
መንፈስ ረድኤት በወደደው ያ
ድራል። ወቃሎ ትሰምዕ። ትን
ቢት ሲያናግር ሱባ፤ ሲያስቆ
ጥር ትሰማዋለህ። ወኢተአምር
ሀብተ ሙሴ በኢያሱ። ሀብተ
ኤልያስ በኤልሳባ ሲያድር አ
ታውቅም። ከማሁኬ። ከመንፈስ
ቅዱስ የሚወለዱትም ልደት
እንዴህ ነው። አንድም መን
ፈስ ቅዱስ በወደደው ያድራል
ወቃሎ ትሰምዕ። ቋንቋ ሲያናግ
ር ምሥጢር ሲያስተረጉም ት
ሰማዋለህ። ወኢተአምር። ከወ
ዲያ አለ ከወዲህ የለም ከወ
ዲህ ወዲያ ይሄዳል ከወዴህ
አለ ከወዲያ የለም ከወዴህ
ወዲያ ይሄዳል አትለውም። ከ
ማሁኬ። ከመንፈስ ቅዱስ የሚ
ወለዱት ልደት አሁን እንደ
ተናገርኩት ነው።
ወአውሥኦ ኒቆዲሞስ ወደቤሎ
ይትከሃል ዝንቱ ይኩን።
ኒቆዲሞስም እንዴህ መሆን

እንደምን ይቻላል ብሎ መ
ለስ ነገሩ ቢረቅበት።
ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።
ጌታም መለሰ፤
ወይቤሎ አንተ ሊቆሙ ለእ
ስራኤል።
አንተ የእስራኤል መምሕራቸ
ው ነህ።
ወዘንተ ነገረ ኢተአምር፤
ነገር ግን ይህን ነገር አታው
ቅም፤
ሊቆሙ ብሎ ማለምለም። ኢ
ኢተአምር ብሎ መገሠጽ። አ
ንድም የእስራኤል መምሕር
ያታውቅ።
አማን አማን እብልክ ከመ ዘ
ነአምር ንነግር።
ራሱን ከየሐንስ አግባቆ። ያየ
ነውን የሰማነውን እናስተምራ
ለን ብዬ እንድናስተምር በው
ነት እነግርሃለሁ።
ወስምዳነስ ተግባሩን ነግረ
ምስክርነታችንን ግን አትቀበ
ሉንም።
ወሶበ እንዘ ዘበምድር እነግረ
ከሙ ኢተአምኑኒ ወእር እንከ
ተአምኑኒ እመ ነገርኩከሙ ዘ
በሰማያት። ምድ
ራዊ ልደታችሁን ስነግራችሁ
ብነግራችሁ ያልተቀበላችሁኝ
ሰማያዊ ልደታችሁን ብነግራ
ችሁ እንደምን ትቀበሉኝላችሁ
ለዚህ ምክንያት አለው በጥም
ቀት በንፍሐት ይሰጣል። ለዚ
ያ ግን ንቃሕ ዘትነውም ባለ
ው ነው ምክንያት የለውምና።
ወአልቦ ዘዓርገ ውስተ ሰማይ
ዘእንበለ ዘወረደ እምሰማይ ወ
ልደ እንለ እመሕያው።
ወደሰማይ የወጣ የለም ወደ

ሰማይ የወጣው ከሰማይ የወ
ረደው ክርስቶስ ነው እንጂ
ይኸንስ ለምን ይሻዋል ቢሉ
የወጣውም የወረደውም አን
ድ አካል አንድ ባሕርይ ነው
ለማለት። አንድም አማን አማ
ን እብልክ ብለህ መልስ። ራ
ሱን ከአብ ጋራ አንድ አድ
ርጎ በሀልውና ያየነውን በሀ
ልውና የሰማነውን እናስተም
ራለን ብዬ እንድናስተምር በው
ነት እነግራችኋለሁ ወስምዳነ
ስ፡ምስክርነታችንን ግን አትቀ
በሉትም። ወሶበ እንዘ በምድ
ር፡ምድራዊ ልደቱን ብነግራ
ችሁ ስነግራችሁ ያልተቀበላ
ችሁኝ ሰማያዊ ልደቱን ብነ
ግራችሁ እንደምን ትቀበሉኝ
ላችሁ። ሁሉስ አንድ አይደለ
ምን ቢሉ ይህ ምክንያት አ
ለው ባዳር ቁመት በጣባብ
ደረት ተወስኖ ሰው ሁሉ ያየ
ዋል። ሰው ሲሆን ያየው የለ
ምና። በአምሳለ ሊቀ መላእክ
ት ታዩኋቸው እስከ ሣልስ ሰ
ማይ ሸኙኝ ያል የለምን ቢሉ
መዳረሻው ስለ አልታወቀ።
ወአልቦ ዘዓርገ ውስተ ሰማይ
ሰማያዊ ሀብትን ሰማያዊ ዕው
ቀትን ገንዘብ ያደረገ የለም።
ዘእንበለ፡ ሰማያዊ ሀብትን ሰ
ማያዊ ዕውቀትን ገንዘብ ያደ
ረገ ከሰማይ የወረደው ክርስ
ቶስ ነው እንጂ።
ወበከመ ሙሴ ሰቀሎ ለአርዌ
ምድር በገዳም። ኦሪ ዘጉ ሸሸ ዘ
ሙሴ እባብ በምድረ በዳ እ
ንደሰቀለ።
ከማሁ ሀለም ለወልደ እንለ
እመሕያው ይሰቀል።

የሰው ልጅ ከርስቶስ ይሰቀል ዘንድ አለው። ጌታ መሰቀሉ ስለምን ነው ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊያርስ ሊፈጸም። ትንቢት ስቅልተ ትሬዕያ እስራኤል ለሕይወትክ ወኢትትአመና ተብሎ ተነግሯል። ምሳሌም ጌታ እስራኤልን ከደመና መና አውርዶ ከጭንጫ ውሀ አፋልቆ በመግባቸው ከዚህ ምድሩ ብቅ ሰማዩ ዝቅ ቢልለት ከደጋ ላይ ቢሆንለት የውርጭ ሰደቃ እየበጀ ውሀውን እያረጋ መና መገብኳችሁ ይላል እንጂ ይክልኑ እግዚአብሔር ሠሪዓ ማዕድ በገዳም። ቂላ በሆነማ በልተቻለውም ነበር ብለዋል። ጌታም የርሱን ከሃሊነት የርሳቸውን ሐሰት ለመግለጥ ሙሴን አውርዶ ሙሴን ቂላተ ሐረሴቦን አለው ነቅዓ ማይ የሌለበት በረሐ ነው ይህቸው ወርዷል መና ምዘንሞላቸዋል ውሀውም ፈልቆላቸዋል። ነገር ግን ነዘር የሚባል እባብ እየነከሰ ይፈጃቸው ይመረ። ሙሴን ከኛ ስሕተት ኃጢአት አይታጣምና ወደ እግዚአብሔር አመልክት ልን አማልደን አሉት ወደ እግዚአብሔር በያመለከትላቸው ጽሑፍን ብርት አርጭ አስመስለህ ሰርተህ አንብር ሎሙ ኅበ እለ ይትጌመሩ ከሚገናኙበት አይባባይ ከንጪት ላይ ስቀላላቸው ያልጸናባቸው መልኩን አይተው የጸናባቸው ድምጹን ብቻ ሰምተው ይዳኑ አለው እንዳዘዘው አይረገው ያልጸናባቸው

መልኩን አይተው የጸናባቸው ድምጹን ብቻ ሰምተው ይዳኑ ሆኖ ስርጭ ምድር የዲያብሎስ ስርጭ ብርት የጌታ ምሳሌ በአርጭ ምድር መርዝ እንዳለበት በዲያብሎስ ፍዳ ኃጢአት አለበት። በአርጭ ብርት መርዝ እንደሌለበት በጌታም ፍዳ ኃጢአት የለበትም ጽሑፍ እንደሆነ ጌታም ጽሑፍ ባሕርይ ነው። አርጭ ብርት በአርጭ ምድር አምሳል መሰቀሉ። ጌታም በአርአያ እኩያን ለመሰቀሉ ምሳሌ። ተገብሮ ምስለ ጊጉያን እንዲል። ይኸንም ሊቀክመ ይደምረን ምስለ ነፍስ ጸድቃን ብሎ ተርጉሞታል መልኩን አይተው ድምጹን ሰምተው የዳኑ ከቃሉ ሰምተው ያመኑ የዳኑ ድምጹን ብቻ ሰምተው የዳኑ ከርሱ በኋላ ከተነሡ መምሕራን ሰምተው ያመኑ የዳኑ የምዕመናን ምሳሌ።

፲፮ ከመ ኩሉ ዘአምን ቦቱ ኢይትኃጉል።

፲፯ በርሱ ያመኑ ሁሉ እንዳይጉዳ አላ ይሕየው ሕይወተ ዘለዓለም።

ለዘለዓለም ይድን ዘንድ እንጂ አንድም አይጉዳም አላ የሐይ ይድናል እንጂ።

፲፰ እስመ ከመዝ አፋቀሮ እግዚአብሔር ለዓለም እስከ ወልዶ ዋህደ መጠወ ወወሀበ ቤዛ ኩሉ። ሄዶ ሁሉ ፱ ዘ።

፲፱ አንድ ልጁን ለሁሉ ቤዛ አድርጎ እስከ መስጠት ይርሶ እግዚአብሔር ዓለሙን ወደታልና።

ከመ ኩሉ ዘየአምን ቦቱ ኢይትኃጉል።

በርሱ ያመኑ ሁሉ እንዳይጉዳ አላ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም የዘለዓለም ደባንነት ያገኝ ዘንድ ነው እንጂ። አንድም በርሱ ያመኑ ሁሉ አይጉዳም። አላ ይረክብ። የዘለዓለም ደባንነት ያገኛል እንጂ።

፲፯ እስመ ኢፈንም እግዚአብሔር ለወልዱ ውስተ ዓለም ከመ ይኩንኖ ለዓለም።

፲፮ እግዚአብሔር ባለሙሉ ሊፈርድበት ልጁን ወደዚህ ዓለም አልሰደደውም።

ዘእንበለ ከመ ያሕይም ለዓለም በአንቲአሁ።

እርሱ ስለ ከሰለት ያድነው ዘንድ እንጂ። አንድም አስቀድሞ ያልተፈረደበት ሁኖ ሊፈርድበት አልሰደደውም። ዘእንበለ ከመ ያሕይም። ተፈርዶበታልና ከተፈረደበት ፍርድ ሊያድነው ነው እንጂ። አንድም በሥጋው ሊፈርድበት አላከውምና። እጅ ለሌለው አጅ። እግር ለሌለው እግር። ዓይን ለሌለው ዓይን ሊሰጠው ነው እንጂ። አንድም በመንፈሳዊው ቅሉ ሊፈርድበት አልሰደደውም ተኃድጎ ለኪ ኃጢአትኪ ተኃድጎ ለከ ኃጢአትከ እያለ ሥርየተ ኃጢአትን ሊሰጥ ነው እንጂ።

፲፮ ዘየአምን ቦቱ ኢይትኃነን።

፲፯ በርሱ ያመኑ አይፈረድበትም ወዘሰ ኢአምን ቦቱ ወድአተኩነን።

በርሱ ባላመኑ ግን ፈጽሞ ይፈረድበታል።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

እስመ ኢየሱስ በስሙ ወልደ
 እግዚአብሔር ዋህድ።
 ባንድ በእግዚአብሔር ልጅ አ
 ላመነምና፣ ዋህድ ለሁለቱም ት
 ጽል።
 ፲፱ ወዝውለቱ ነገረው። ዮሐ ፩ ፱
 ፲፱ ፍርዱም ይህ ነው።
 እስመ ብርሃን መጽሐ ውስተ
 ዓለም፤
 ብርሃን ክርስቶስ ወደ ዓለም
 መጥቷልና።
 ወአብደረ ሰብአ ጽልመተ እ
 ግብርሃን።
 ሰውም ከብርሃን ጨለማን ከ
 ሰውተት ድንቁርናን ከክርስቶ
 ስ ሰይጣንን ከወንጌል ኦሪትን
 ወደሌላና።
 እስመ እኩዶ ምግባሩ።
 ስራው ክፉ ስለሆነ።
 እስመ ነፋሱ ስለኩዶ ምግባሩ
 ይጽልእ ብርሃን።
 ምግባሩ ክፉ የሆነ ሰው ሁሉ
 ብርሃንን ይጠላልና።
 ወኢይመጽእ ኅዘ ብርሃን።
 ወደ ብርሃን አይመጣም።
 ከመ ኢይትከሠቶ ምግባሩ።
 ሥራው እንዳይገለጥበት። እስ
 መ እኩዶ ውለቱ፤ ሥራው ክ
 ፋ ስለሆነ። ዓይነዝማዊ ይጽ
 ንሕ ጽልመተ ወይጸለል ዲ
 በ ገጸ ማዶ ያለውን ለውጦ
 አነበበው።
 ፳፩ ወዘሰ ጽድቀ ደንብር ይመጽእ
 ኅዘ ብርሃን።
 ፳፩ ሥራው በጎ የሆነ ሰው ግን
 ወደ ብርሃን ይመጣል።
 ከመ ያከተርኢ ምግባሩ።
 ሥራው ይገለጥ ዘንድ።
 እስመ በእንተ እግዚአብሔር
 ይገባር።

ስለ እግዚአብሔር ብሎ ይሠ
 ሬዋል ግለት ሥራው በጎ ስ
 ለሆነ። አንድም እስመ ነፋሱ ስ
 እኩዶ ምግባሩ እያልክ መልስ
 ሥራቸው ክፉ የሆነ ጸሐፍት
 ፈረሳውያን። አንድም ሥራቸ
 ው ክፉ የሆነ አይወድ። አን
 ድም ሥራቸው ክፉ የሆነ አ
 ሕዛብ ጌታን ይጠላሉ ወኢይ
 መጽእ። በጌታ አያምኑም። ከመ
 ኢይትከሠቶ። ሥራቸው እንዳ
 ይገለጥ። እስመ እኩዶ ውለቱ
 ሥራቸው ክፉ ስለሆነ። ወዘሰ
 ሥራቸው በጎ የሆነ ሐዋርያት
 አንድም ሥራቸው በጎ የሆነ
 አይወድ። አንድም ሥራቸው
 በጎ የሆነ አሕዛብ ግን። በጌታ
 ያምናሉ። ሥራቸው ይገለጥ ስ
 ንድ ሥራቸው በጎ ስለሆነ።
 በእንተ ዳግማዊ ስምዑ ለዮ
 ሐንስ።
 ፳፪ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ
 ወእርዳኢሁ ምስሌሁ ውስተ
 ምድረ ይሁዳ። ዮሐ ፩ ፩።
 ፳፪ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ
 ክርስቶስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋ
 ሬ ወደ ምድረ ይሁዳ ሄደ።
 ወሀዩ ነበረ ምስሌሆሙ እንዘ
 ያጠምቅ።
 በዚያም ክርሳቸው ጋራ ሲያጠ
 ምቅ ኖረ። እርሱስ አላጠመቀ
 ም ወለሊሁስ ኢያጥመቀ ብሎ
 ያመጣዋል የሐዋርያትን ለርሱ
 ሰቆቶ መናገር ነው እንጂ። ወ
 ከመዝ ገብረ ሙሴ በዘማር ወ
 በአክሲዮዶስ እንዲል።
 ፳፫ ወሀሎ ዮሐንስኒ ያጠምቅ በ
 ሄኖን በቅሩብ ሳሌም በማሰዶ
 ተ ዮርዳኖስ።

፳፫ በ ና በ አንድ ወገን ዮሐንስ
 ም የሳሌም አቅራቢያ በምት
 ሆን በሄኖን ያጠምቅ ነበር።
 እስመ ቦቱ ሀዩ ብዙኑ ማያት
 ብዙ የማዋት ወሀ ነበርና በከ
 ተማ አቅራቢያ መሆኑ ለሰ
 ውር ላንካሳ እንዲመች ነው።
 ወይመጽኢ ኅዘሁ ብዙኑን ወ
 ያጠምቆሙ።
 ብዙ ሰዎች ወደርሱ እየመጡ
 ያጠምቃቸው ነበር።
 ፳፬ እስመ ዓዲሁ ኢተወድየ ዮ
 ሐንስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ።
 ፳፬ ዮሐንስ ገና አልተጋዘም ነበ
 ሮና።
 ፳፭ ወእምዝ ነገ ተኃሥጥ ማእ
 ከለ እርዳኢሁ ለዮሐንስ ም
 ስለ አይወድ በእንተ አጥህሮ
 ፳፭ ከዚህ በኋላ እርድሶተ ዮሐን
 ስና እርድሶተ ክርስቶስ በማ
 ጥመቅ ምክንያት በአይወድ
 ዳኝነት ተከራክሩ። ማጥመቅ የ
 ሚገባ ለኛ ነው እንጂ ለና
 ንተ መቼ ይገባችኋል መም
 ሕራችሁ መስክሮ ለቆ የለም
 ብለው በአይወድ ዳኝነት ይዘዋ
 ቸዋል። አይወድም ይሆን ስም
 ተው አውነታቸው ነው ማጥ
 መቅ የሚገባ ለኔህ ነው የና
 ንተማ መምሕር መስክሮ ለቆ
 የለም አሏቸው። አይወድም ይህ
 ን ያሉ እውነት ተናገርን ብ
 ለው አይደለም ዮሐንስ ይሆን
 የሰማ እንደሆነ ተናዶ ነገር ይ
 ለውጥልናል ብለው ነው እን
 ጂ። አንድም እርድሶተ ዮሐን
 ስና አይወድ በጥምቀት ምክ
 ንያት ተከራክሩ እርድሶተ ዮ
 ሐንስ አይወድን ወደጌታ ሲ
 ሄዱ እገኙዋቸው የኛ መም

ሕር እያለ ወደት ትሄዳችሁ አሏቸው ማጥመቅ የሚገባ ለ ርሱ ነው እንጂ የናንተ ማመዝገብ መስክር ለቆ የለም ብለዋቸው ሄዱ መጥተው ይህን ይነገሩታል ምክንያቱ እንዳለፈው ጽጌ ወሐሩ ጎበ የራሱን ወይቤል ምዝኑ ዘምስሌክ ሀሉ በማዕድን ቦርዳናስ ዘአንተ ሰማዕተ ኮንከ በእንቲአሁ ናሁ ሀሉ ውለቱሂ ያጠምቅ።

ጽጌ ወደ የራሱን ሂደው በቦርዳናስ ማዶ ከንተ ጋራ የነበረ አንተ የመሰከርህለት ያ እነሆ ያጠምቅ ጀመር ብለው ነገሩት ዝኑ ቃለ ጸብእ ነው ዝኑ ወልደ ዕሢይ እንዲል።

ወዘሉ የሐውር ጎቤሁ። ሰው ሁሉም ወደርሱ ይሄድ ጀመር አሉት።

ጽጌ ወሐውሥአ የራሱን ወይቤ አይክል ሰብእ ነሢአ ጸጋ ለሊሁ ወሊምንትኒ እመ አተውሀበሉቱ እምሰማይ። የሐ ሸ፲፱።

ጽጌ ከሰማይ ካልተሠጠው ማለት ከእግዚአብሔር ካልተሰጠው መምሕርነትን ገንዘብ ማድረግ ለሰው አይቻለውም።

ጽጌ አንተሙኒ ለሊክሙ ሰማዕት የከመ እቤለክሙ አንሰ አኮንኩ ክርስቶስን።

ጽጌ መሆኑን ማክርስቶስ ነኝ እንዳላልኳችሁ እናንተም ቅሉ ምስክርቼ ናችሁ።

ጸዕሙ ተፈኖኩ ቅድሚሁ እስብክ።

በፊቱ ተልኬአለሁ ማለት መንፈቅ ተቀድሜ ላስተምር ታዝግላሁ እንጂ።

ጽጌ ዘበቱ መርዓት መርዓዊ ውለቱ

ጽጌ ሙሽራ ያለችው ሙሽራ ነው ማለት ያዉ እንጂ ያገባል። ወአርኩስ ለመርዓዊ ዘይተውም ወይሰም ፍሥሐ ይትፈሣሕ በእንተ ቃለ መርዓዊ ወመርዓት፤ ወፍሥሐ ዚአየሰ ናሁ ተፈጸመት።

አርክ ላእክ ጎሩይ ይላል ግልገል መሪ ቀባባሬ አማጭ። የሙሽራና የሙሽራይቱ ነገር ሲወሰን ሰምቶ ደስ ይለዋል አንድም አልቦ ዘይክል ብለህ መልስ። ከእግዚአብሔር ካልተሰጠው ሰማያዊ ዕውቀትን ገንዘብ ማድረግ ለሰው አይቻለውም።

፴ ወእንቲአሁሰ ትበዝን፤ ወእንቲአየሰ ተሠልጠት።

፴ የኔ መምርነት አለፈች፤ ተፈጸመች የሱ ግን አታልፍም አትፈጸምም። አንተሙኒ ለሊክሙ ሰማዕት የ፡ ነኝ እንዳላልኳችሁ እናንተ ቅሉ ምስክርቼ ናችሁ። ጸዕሙ ተፈኖኩ ላስተምር ታዘዝኩ እንጂ። ዘቦቱ መርዓት። ምዕመናን ያሉት ክርስቶስ መምሕር ነው ወአርኩስ ለመርዓዊ ይትፈሣሕ በእንተ ቃለ መርዓዊ። የክርስቶስ ባለሟል የምሆን እኔ ክርስቶስ ሲያስተምር ምዕመናን ትምርቱን ሲቀበሉት ሰምቼ ሲያድርባቸው ሲዋሐዳቸው አይቼ ደስ ይለኛል። ወፍሥሐ ዚአየሰ ናሁ ኃልቀት ወተፈጸመት።

የኔ መምርነት መንፈቅ ነበረች አለፈች ተፈጸመች። ወእንቲአሁሰ ትበዝን የርሱ ግን መምሕርነቱ አትፈጸምም። ወእንቲአየሰ ተ

ሠልጠት። የኔ የተሰጠችኝ መንፈቅ ነበረች ያችውም ተፈጸመች።

፴፩ እስመ እምላዕሉ መጽአ መልዕልተ ዝሉ ውለቱ።

፴፩ ከሰማይ የመጣ እርሱ ከሁሉ በላይ ነው ማለት የባሕርይ አምላክ ነውና። ትበዝን።

ወዘእምድርስ ምድራዊ ውለቱ ወዘበምድር ይነገር።

ከምድር የተገኘሁ እኔ ግን ምድራዊ ነኝና የምድራዊን ነገር አስተምራለሁ። ማለት ዘካርያስ አባቱ ኤልሳቤጥ እናቱ እያልኩ አስተምራለሁ።

ወዘእምሰማይ መጽአ መልዕልተ ዝሉ ውለቱ።

ከሰማይ የመጣ እሱ ግን የባሕርይ አምላክ ነው።

፴፪ ወበዘርእየ ወበዘሰምዓ ሰማዕተ ይከውን።

፴፫ በሀልውና ያየውን ያስተምራል ወስምሶስ አልቦ ዘይትዌከር ምስክርነቱን ግን የሚቀበለው የለም።

፴፫ ወለዘሰ ተወክሮ ሰምዶ ዓተቦ እግዚአብሔር። ሮሜ ፫ ፱።

፴፫ ባይቀበሉት ምን ይገባል በቀበሉት ምን ይጠቅማል ትሉኝ እንደሆነ የተቀበለውን እግዚአብሔር አተመው ማለት ራሱን አስመስሎታል።

እስመ ጸድቅ ውለቱ።

እውነተኛ ማለት የባሕርይ አምላክ ነውና።

፴፭ ወዘእግዚአብሔር ፈንዖ ቃለእግዚአብሔር ይነገር።

፴፭ እግዚአብሔር የሾመው እውነተኛ መምሕርም የእግዚአብሔርን ነገር ያስተምራል።

እስመ አክ በመስፈርት ዘይ
 ሀብ እግዚአብሔር መንፈሱ።
 እግዚአብሔር ሰጭነት ተከፍ
 ሉበት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ
 በልክ የሚሰጠው አይደለም
 ና አተቦ።አንድም ወለዘሰተ
 ወክሮ ስምዖ ብላህ መልስ
 ባይተባሉትስ ምን ይጉዳል ቢ
 ተባሉትስ ምን ይጠቅማል ትሉ
 ኝ እንደሆነ የተተባለውንስ ከ
 ኢሉግንያን ለየው።እስመ ጻድ
 ቅ፡ እውነተኛ መምሕር ነውና
 ወዘእግዚአብሔር ፈነዎ ቃል እ
 ግዚአብሔር ይነገር ከእግዚአ
 ብሔር ለክል ዘእምእክል ባሕ
 ርይ ዘእምባሕርይ ተወልዶ የ
 መጣ እሱን የእግዚአብሔርነ
 ቱን ነገር ያስተምራል።እስመ
 አክ በመስፈርት። ሀብተ መን
 ፈስን በልክ የሚሰጥ አይደለ
 ምና።

፴፭ አብሰ ያፈቅር ወልዶ ወዘሉ
 ነገነኒሁ አወፈዮ ውስተ እደሁ
 ፴፭ አብ ልጄን ይወደዋልና ሁሉ
 ን በጁ ጭብጥ በእግሩ እርግ
 ጥ አድርጎ አስገዛለት።

፴፮ ዘየአምን በወልድ ቦ ሕይወት
 ዘለዓለም።

፴፯ በወልድ ያመነ የማታልፍ መ
 ንግሥተ ሰማይን ይወርሳል።

፳ ዮሐ ሹ ፩።
 ወዘሰ ኢየሱስን በወልድ ኢ
 ደሬኢያ ለሕይወት ዘለዓለም።
 በወልድ ያላመነ ግን የማታል
 ፍ መንግሥተ ሰማይን አይወ
 ርስም።

አላ መቅወፍተ መዓቱ ለእግ
 ዚአብሔር ይነብር ላዕሌሁ።
 የእግዚአብሔር የቀጣው መ
 ቅወፍት ማለት ፈርዶ ያመጣ

በትን ፍጻ ሲተበል ይኖራል
 እንጂ።

በአንተ ኢየሱስ ወሳምራዊት።

ምዕራፍ።፩

፩ ወአእግሮ እግዚአ ኢየሱስ ከ
 መ ሰምዑ ፈሪሳውያን ከመ
 በዝኑ አርዳኢሁ ለእግዚአ ኢ
 የሱስ ወአብዝኑ አጥምቆ እ
 ምጥሐንስ።

፩ አርድአተ ክርስቶስ ከአርድአተ
 ዮሐንስ እንደበዙ። ከአርድአ
 ተ ዮሐንስ አርድአተ ክርስቶ
 ስ አብዝተው እንዳጠመቁ ጸ
 ሐፍት ፈሪሳውያን ስምተው
 እንዳዘኑ አውቆ።

፪ ወባሕቱ ለሊሁ እግዚአ ኢየ
 ሱስ ኢያጠምቅ ዳዕሙ አርዳ
 ኢሁ።

፪ ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ ና
 ዮው እንጂ እሱ አላጠመቀም
 ወጎዶ። ለምድረ ይሁዳ ወሐረ
 ካዕበ ገሊላ።

፫ የይሁዳን አገር ትቶ ሁለተኛ
 ወደገሊላ ሄደ። ሰው የሚጠ
 ላባችሁን ሥራ አትሥሩ አት
 ጠናቁሉ ለማለት አብነት ለመ
 ሆን።

፬ ወእንዘ ሀለም ይጎልፍ እንተ
 ሰማርያ።

፬ ሰማርያን ተረገጦ በሰማርያ በ
 ነፋ ይሄድ ዘንድ ሳለው።

፭ ወበጽሐ ሀገረ ሳምር እንተ
 ሰማ ሲከር። ዘፍ ፴፫ ፲፱፡ ዘሌ
 ሸ፩ ፴፪።

፭ ሰማርያ ደረሰ፡ ሐተታ ፍርቃ
 ን ተረገጦ በፍርቃ በነፋ በጊ
 ምድር ይሄድ ዘንድ ሳለውና
 ርቃ ደረሰ እንደማለት።

ሴምር ይለዋል። ለዘንበሪ በሁ
 ለት መቶ ብር ሽጦለታል ጥጋ
 እነሰኝ አለው በስምህ ትጠራ
 ላህ አለው በሱ ስም ሰማርያ
 ተብላለች።

ታሪክ ለኤርምያስ ባርክ አቤ
 ሚሌክ የሚባሉ ደቀ መዛሙ
 ሮት ነበሩት፤ የ፪፻፷፯ ነገር ሲ
 ናገር እየሰሙ ኢታርአየን መ
 ሰናሃ ለኢየሩሳሌም እያሉ ሲ
 ጸልዩ ይኖሩ ነበር። የ፪፻፷ በ
 ደረሰ ጊዜ፤ ታ ኤርምያስን ባ
 ሮክን መቃብረ ነገሥት ለስጦ
 ብቀው አቤሚሌክን ለድውያን
 የምንቀበው አጽተ በለስ ቀር
 ጠህ አምጣ በለው አለው።
 እንዳዘዘው አደረገ በዚህ ጊዜ
 እስራኤል ተማርከው ባቢሎን
 ወረዱ፤ አቤሚሌክም አጽተ በ
 ለሱን ቀርጦ በሙዳይ አድርጎ
 በሚሄድበት ጊዜ ቀትር ነበርና
 ሞይ ተሰማው ከዛፍ ስር ከ
 ጥላ አረፈ፤ እንቅልፍ መጥቶ
 በት ተኛ ለተኛበት ሰዓት ጊዜ
 ገጥሞት ጥቂት አልፍ ብሎ ነ
 ቃ ዘገይቻለሁ መምሕራ ይቆ
 ጣኛል ብሎ መንገድ ጀመረ
 መንገዱ ጠፍቶ አገሩ ተፈቶ
 የማያስሄደው ሆነ እንቅልፉስ
 ባይለቀኝ ነው ወይስ አእምሮዬ
 ተነሥቶኛል እያለ ሲያመጣ ሲ
 ያወርድ አንድ አረጋዊ ታየ
 ው፤ አገር በጠፋ በጄኔ ዘመ
 ን ሰው የለም ተመትሯል
 ብሎ መልክክ በእምሳለ አ
 ረጋዊ ተገልጦለታል። ሄዶ የ
 ናፍቆት አነጋገር አይቲ ሀለ
 ወ ኤርምያስ ወአጎውየ መ
 ምሕራ ኤርምያስ ወንድሞቹ
 እስራኤል የት ነው ያሉ እ

የሶሐንስ ወንጌል ።

ለው ። እንተኩ ነግድ ለኢየሩሳሌም እነ ኤርምያስ ያሉ ፋርስ ባቢሎን በስደት ። ኢየሩሳሌም ከተፈታች ጳጳሪ ዓመት አንተ ለኢየሩሳሌም እንግዳ ነህ ለለው ። አራት አክብር ገጸ አረጋዊ ባትል ይህ ጅጁ አእምሮውን ያጣ ሽማግሌ ብዬ በሰደብኩህ ነበር ። እነሆ መምሕራ ኤርምያስ ለድውያን የምንቀባው አጽቀ በለስ ቆርጠህ አምጣ ብሎኝ ደግሟ ይንጠፈጠፋል ። ቅጠሏ አልጠወለገም ። ለለው እስኪ አሳየኝ አለው ። ቢያደ ደምዋ እየተንጠፈጠፈ ቅጠሏ ሳይጠወልግ አየ ። ላንተ ተአምራት ቢያረግልህ ነው እንጂ ሲልክህ ምን ወራት ኑሯል አለው ። ወርሱ ዘርዕ ነው ቢለው ወርሱ ጽጌ ሁኖ በሃልሳ ይለዋል ። ወርሱ ጽጌ ነው ቢለው ወርሱ ዘርዕ ሁኖ በሃልሳ ይለዋል ። ነገሩን በዚህ ይረዳዋል ። ይልቅስ ና ከወንድምህ ከባርክ ላገናኝህ ብሎ ወስዶ አገናኘው ። የሚጠትን ነገር ግለጥልን ብለው ቀየና ቢገቡ ፬ ዓመት እንደቀረው ተገለጠ ላቸው ። ወረቀት ጽፈው ማን በወሰደልን ሲሉ የታዘዘ ንስር ቀረበ ። ወረቀቱን ከአንገቱ አሥረው አጽቀ በለሱን ጨምረው ሰደዱት ። ኤርምያስም ከወገኑ ሰው መቶበት ከንጉሡ መቀብር ተከሶ ሊያስቀብር ሲሄድ ከፈረሰ ግምብ ሥር አሳርፎ ሳለ ኤርምያስ ኤርምያስ ብሎ በቃል ሰብአዊ ጠርቶ ወረቀቱን ጣለለት ። ወዲያው ወኬዶ ለምውት በእገራሁ ያላል

ምውቱን ቢረግጠው ተነሥቶ የወረቀቱን ቃል መስክሮ አርፏል ። ቃሉም ለሚጠት ፱ ዓመት ቀርቶታልና የተጋበችሁ ተፋቱ ያልተጋበችሁ ተጠበቁ የሚል ነው ከፋዎቹ ግን ሚጠቱ ይደረግ እንጂ አገራችንን ማን ነሥቶን ሚስታችንን ማን አፋቶን ብለው ዝም ብለው ኖሩ ። ጊዜው ቢያርስ ኤርምያስ ደጋጉቹን ይዞ ጉዞ ጀመረ እነዚያም ተከተሉት ፤ አትከተሉኝ አትምጡብኝ ቀድሞ እንዴህ ብላችሁ አይሆንም ብላችኋል አላቸው ። አሕዛብም እንዴህ ሲጠላችሁ አትቀሩም የሚስት የልጅ አገርስ አገር አይደለምን አላቸው ። ሳንገባስ እንቀርም አይሆንም ብለው ሄዱ ። ፈለገ ፈፍራጥስ ሲደርሱ ባርክን አቤሚሌክን አስረድቶ ገጠማቸው ። ድል አድርጎ ሰደዳቸው ተመልሰው ወደነበሩበት ሄዱ እንግዲህ ወዴህስ አትምጡብኝ አይሆንም ስንላችሁ እምቢ ብላችሁ ሄዳችኋል ። የወደዱትን ቢያጠ ያጡትን ይቀላውጡ እንዲሉ ። ብለው ሰደዱቸው እግራቸው እንዳይረሳቸው ሄደው አገር አቅንተው ኑረዋል ። ሠመርናሃ ብለዋታል ስለዚህ ሰማርያ ተብላለች ብዙ ስም አላት ሰማርያ ሲከር ቀራንዮ ሉዛ ቲምናስራህ ቤቲል ሰቂማ ወለምንህሳ ተብላለች ቅሩብ አዐደ ወይን ዘወሀቦ ያዕቆብ ለዮሴፍ ወልዱ ።

ዛቲ ሀብት እንተ ተዓበ እም ሀብት ዘነሃእክዋ በቀስትየ ብሎ ያዕቆብ በበረከት ጊዜ ለልጁ

ለዮሴፍ ለሰጠው ለወይኑ ቦታ አቅረቢያ የምትሆን ። ወወጽአት ዲና እንተ ተወልደት ሎቱ ለያዕቆብ ከመ ትርአይ አዋል ደውለቱ ብሔር ያላል ባሥራሁለቱ መካከል የተወለደች የዛብሎን መንትያ ናት አሕዛብ መልክ መልካሞች ናቸው ዘፈን ያውቃሉና ልታይ ወጥታ ሳላች የሀገረ ገዢው ልጅ ነጥቆ ወስዶ ከክብር አሣነሳት ወለፋቀራ በነፋስታ ያላል ። ግዝርት ናትና መልክ መልካም ናትና ከቤት አኑሯት ሥርዓት ከጉልበት አባቲ ይህችን ብላቲና ወደጃታለሁና ተናገርልኝ አለው ። ሂዶ ለያዕቆብ ሴኬም ወልድሃ አፍቀራ ለወለትክሙ ሀብም ከመ ትኩሮ ብእሲተ አለው ። ልጆቹ የሉም ሲመጡ መከፊ እነገርግለሁ አለው ። መጡ ነገራቸው ነገራቸውን በልባቸው አድርገው እኛ ግዙራን እነሱ ቆላፋን ግዙራኑ ከቆላፋኑ ጋራ መጋበት እንደምን ይሆናል ተገዘሩ በላቸው አሉት በግዝረት ምሰሉን አለው እርሱም እኔህ ሰዎች ገንዘብ ያላቸው ናቸው አስቀድመን በግዝረት እንምሰላቸው ከዚያ በኋላ እኛ በውራጃ እርሳቸው በግምጃ አንድ ሁኔታ የኛን ሴቶች ልጆች ከርሳቸው ወንዶች ልጆች የርሳቸውን ወንዶች ልጆች ከኛ ሴቶች ልጆች አጋብተን እንኖራለን አላቸው ። ያገሩም ሰዎች ተገዘሩ ። ወእንዘ ጽሁፉን እመንቱ ያላል ቀሳል የሚጸና በሶስተኛው ቀን ነውና ስምዖን ወሲ

ወንጌል ዘጥሐንሰ

ዊ በኩ ተቃባይ ይላል። ስምዖንና ሌዊ አይዘህ አይዘህ ተብለው አፋ አፋቸውን ይዘው አርደው አርደው ፈጅተዋቸው እንታቸውን ይዘው ወጥተዋል። እስራኤል ጥቃት አይወዱምና። ያዕቆብም ይህን ሰምቶ ደቂቅየ ለምንት ከመዝረብደክሙኒ ወአጽላክሙኒ በጎበ ዙሉ ብሔር ውሐድ እነበትልቀላዩ ዳዕሙ እትቀጠቀጥ እነ ወቤትየ ብሏል፤ እንዲህ ሰላለ በአሕዛብ ፍርሃት አድርባቸው በጠላትነት የተነሣዋቸው የለም።

ወሀሉ ህዩ ዓዘቅተ ግይ ዘያዕቀብ። ከዚያ የያዕቆብ የወሀ ቦታ ነበር በመቶ በግ የዋጀው። እንድም ለራሱ ብሉ ያስቆፈረው ወደዚሞ እግዚእ ኢየሱስ በሐዊረ ፍፍት ነበረ ህዩ ጎበ ውለቱ ዓዘቅት።

ጌታችን መንገድ በመሄድ በደከመ ጊዜ ከዚያ ወሀ ዳር አረፈ። በነጋድያን ልማድ ጠል ለማንሣት። እንድም ሳምራዊትን አሳመነ የሚለው ነውና፤ ወቀትር ሶቤሃ ጊዜ ስሱ ሰዓት ያውም ድልድል ቀትር ነበር ቀትር ሲሆን ዋዕይ ይጸናል ከናላላይ ይወድቃል ሐዋት ይበተናል ሰውነት ይዝላልና። ስም ሳምራዊት ወሀ ልትቀዳ መጣች የሚል ነውና ወሀ የሚቀዳበት ሰዓት ሰዓት አላቸው ኢያውብርን በሠርክ አገኘ ይለዋል ሳለልን በሰለስት አገኘ ይለዋል፤ ወረከብኩ ለዋል ይወጽ አሐዋርያተ ግይ እንዲል።

፩ ወናሁ መጽሐት ብሏሲት እም ሰማርያ ከመ ትትዳነ ግዩ።
 ፯ አንዲት ሴት ወሀ ልትቀዳ ከሰማርያ መጣች።
 ወይቤላ ኢየሱስ አስትደኒ ግዩ ወሀ አጠጭኝ አላት።
 ፳ እስመ አርዳኢሁሰ ሐሩ ሀገረ ከመ ይለዩጡ ጎበስተ ሲላዩሙ ደቀ መዛሙርቱ ምግባቸውን እንጀራ ሊገዙ ወደ አገር ገብተው ነበርና፤ እስትደኒ። እንድም ደቀ መዛሙርቱስ ትሉኝ እንደሆነ ደቀ መዛሙርቱስ ምግባቸውን ሊገዙ ወዳገር ሄደው ነበር።

፱ ወትቤሉ ይእቲ ሳምራዊት እርኑ እንዘ አይሁዳዊ እንተ ትስክል እምጎቤየ ትስተይ ግዩ እንዘ ሳምራዊት እነ።

፺ ያችም የሰማርያ ሴት እንደት አንተ አይሁዳዊ እኔ ሳምራዊ ትሰሆን ወሀ አጠጭኝ ትላለህ አለችው። እንድም እርኒት ስክል፤ አንተ አይሁዳዊ እኔ ሳምራዊት ስሆን እንደምን ወሀ አጠጭኝ ትላለህ አለችው። በምን አውቃ እንደህ አለች ቢሉ በነጋገሩ በጠግጠሙ።

እስመ ኢየሱስ ሕርመተ አይሁድ ምስለ ሳምራውያን። አይሁድ ከሳምራውያን ጋራ በሥርዓት አንድ አይሆኑም ነበርና።

ወኢይተሀወሉ። በበዓል ወኢይደሙሩ። በግቢ አንድ አይደሉምና። ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ።

ወይቤላ ሶበስ ተአምራ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ወመት ውለቱ

ይስለለኪ ወይብለኪ አስትደኒ ግዩ።

ወሀ አጠጭኝ ብሉ የለመንሽ ግንም እንደሆነ የእግዚአብሔርን ተርጓሚነት ብታውቂ። አንቲኒ ዓዲ እምሰአልኪዩ። እንችም በለመንሹ ነበር። ውለቱኒ እምወሀበኪ ግዩ ሕይወት።

እርሱም የሕይወት ወሀን በሰጠሽ ነበር። እንድም ወሀ አጠጭኝ ብሉ የምለምንሽ እኔ ኃይሉ ለአብ ወጸጋ ዘአሕዛብ ቁተብሉ የተነገረልኝስ እንደሆነኩ ብታውቂ እንችም በለመንሹኝ እኔም ግዩ ሕይወትን በሰጠሁሽ ነበር፤

፲፩ ወትቤሉ ይእቲ ብሏሲት እግዚእየ ግዩብኒ አልብኩ።

፲፪ ያችም ሴት ጌታዬ መቅዳ አልያዝኩም ለልማዱ ነጋድያን ወሀ በመንቀል ይይዛሉ። ከያዝኩ ወሀ በመንቀል አልያዝኩ፤ ወዓዘትቱኒ ዕሙቅ ውለቱ። በጀህ ታናህ ታጠጣሃለህ እንዳልልም ምንጭ ጥልቅ ነው እምአይቲ እንከ ለከ ግዩ ሕይወት።

የሕይወት ወሀ ከወደት አለህ አለችው።

፲፫ አንተኑ ተዓቢ እምያዕቆብ አቡነ ዘወሀበኝ ዘንተ ዓዘቅተ።

፲፬ የነቀረብኝ መስጊት በዚያውስላይ ይህን ምንጭ ከሰጠን ከያዕቆብ አንተ ትበልጣለህን ውለቱኒ ሰትየ እምኒሃ።

እርሱ ከርሷ ጠጣ፤ ወደቂቱ፤ ልጆቹም ወአንስቲያሁኒ። ሚስቶቹም

የፑላሽ ወንጌል ፡

ወለንሰላሁኒ፡ ከብቶቹም ወጥሪቱኒ፡፡

ባርቶም = ከርሷ ጠጡ፡ ተወልዳለች ቢሉ የተመቸ አልተወለደችም ቢሉ በልማድ፡ ስልምናሰር በሰማርያ አጀም ኮንታ የሚባል ሄፋራ ሰርቷል፡፡ እን በላ ተነሥቶ ይፈጃቸው ጀመር እንደምን ሁነዋል ብሎ ጠየቀ አ.ያእሙና ሕጎን ለአምላክ ውለቱ ብሔር፡፡ ሥርዓቱን አላወቁበትም፡፡ በዚያ አገር ያዕቆብ አቡነ እግዚአብሔር አምላክን የማይል እንጂ አይኖርበትም አንበሳ ተነሥቶ ይፈጃቸው ጀመር አሉት፡፡ ምናሴ የሚባል ከህን በፂዋዊ ከርሱ ሄዶ ይኖራል አስተምረቸው ብሎ ሰዶት አስተምረቸው ያዕቆብ አቡነ እግዚአብሔር አምላክን የሚሉ ሁነዋልና በልማድ፡፡ እንድም ከርሱ ተወልዳለች፡፡ እንድም ምናሴ የሚባል ከህን በፂዋዊ ሄዶ ከሰንባላጥ ንጉሠ ምስር ተጋብቶ ይኖራል፡፡ አሰናብተኝ አገራ ልሂድ አለው፡፡ ምን አሳጣሁሕ ግድ ኑር አለው አይሆንም አለው፡፡ ሂድ ብሎ አሰናበተው፡፡ በሂድ ዘመዶቹ ከአሕዛብ ተጋብተህ ኑረሃል ብለው መልሰው አባረው ሰደዱት ተመልሶ ሄዶ፡፡ ስለእኔ ጥቅም ሆኖ አትሂድ ብዬህ አልነበረም ወደም እንጂ እውዳ እዴየዲበደብረ ከርሜልም ያለው ይፈጸም ይሆናል ብሎ በምትወደው በሀገርህ ቤተ መቅደስ ሰርተህ ከህን ሁነህ ኑር ብሎ ገንዘብ ሰጥቶ ሰዶታል ከዚህ ተወልዳለች፡፡

፲፫ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ ጌታም መለሰ፡፡

ወደቤላ ዙሉ ዘይሰቲ እምዝማይ ይጸምእ ዳግመ፡፡ ከዚህ ወሀ የሚጠጣ ሁሉ ሁለተኛ ይጠማል፡፡ ወዘሰ ይሰቲ፡ እማይ ዘእሁቦ አነኢይጸምሶ ለዓለም፡፡ እኔ ከምሰጠው ወሀ የሚጠጣ ግን ለዘለዓለም አይጠማም፡፡ ፲፬ አላ ውለቱ ማይ ዘእሁቦ አነዶከውን ውስቲቱ ነቅዓ ማይ ዘይፈለፋል ለሕይወት ዘለዓለም፡፡ ፲፭ እኔ የምሰጠው የዘላለም ሕይወት ወሀ ከርሱ ሲፈልቅ ሲፈስ ይኖራል እንጂ፡፡ አንድም ወዘሰ ይሰቲ ብለህ መልስ፡፡ እኔ ያስተማርኩትን ትምርት እኔ ያሰጠሁትን ልጅነት በተቀበለ፡፡ ጽምዓ ንፋስ የለበትም፡፡ አላ ውለቱ ማይ፡፡ እኔ የማስተምረው ትምርት በርሱ ታል ሲነገር፡ እኔ የሰጠሁት ልጅነት በርሱ ምክንያት ሲሰጥ ይኖራል እንጂ፡፡ ፲፮ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት አግዚአየ ሀበኒዮ እምውለቱ ማይ ያችም ሴት ጌታዬ ከዚያ ወሀ ስጠኝ፡፡ ሀበኒ ከ.ያሁ፡፡ እርሱን ስጠኝ፡፡ ከመ ኢይጸማሶ፡፡ እንዳልጠማ፡፡ ወኢይምእእ ዝየ ዳግመ አቅዳሕ ማየ፡፡ ዳግመኛ ወሀ ልቀዳ እንዳልመጣ፡፡ አንድም ኢይጸምእ ዳግመ ብሎ ነበርና ሁለተኛ እንዳልጠማ፡፡ ፲፯ ወደቤላ እግዚአ ኢየሱስ ሐ

ሪኬ ጸውኢ ምተኪ ወገን ዝየ ፲፰ ጌታም ሂድኸ ባልሸን ጠርተኸ ይዘኸው ነይ አላት፡፡

፲፯ ወአውሥኦዮ ይእቲ ብእሲት ያችም ሴት መለሰች፡፡ ወትቤሎ አልብየ ምት፡፡ ባልም የለኝ አለችው፡፡ ፳፻ ወደቤላ እግዚአ ኢየሱስ ሀፃናየ ትቤሊ አልብየ ምት፡፡ ፳፻፲ ጌታም አላት ባልም የለኝ ማለትኸ እውነትኸ ነው፡፡ ቀዲሙስ ኃምስቱ አደው ነበሩ ምስሌኪ፡፡ አስቀድሞ አምስት ባሎች ነበሩ፡፡ ወደእዚሰ ዘህሎ ምስሌኪ ኢኮነ ምተኪ፡፡ ዛሬ ግን ካንች ጋራ ያለው ባልኸ አይደለም፡፡ በሳራ ወለተ ራጉኤል አስማንድዮስ የሚባል ጋኔን በጭንዋ አድሮ ፪ቱን ባሎቹ ጥን እንደ ገደለበት፡፡ ይህችንም አምስቱን ባሎቹን ገድሎብ ታል ስለዚህ ልብስ ቀለብ እየሰጠች በጎ ረቤት ታኖረው ነበር፡፡ እንድም ኃምስቱ አደው ብለህ መልስ፡፡ አምስቱን መጻሕፍተ ሙሴ ተቀብለኻል፡፡ ወደእዚሰ ዘህሎ፡፡ በከርእኔን ግን በከር አላደረግኸኝም፡፡ ወዘንተሰ አማን ትቤሊ፡፡ አልተወለደችም ቢሉ አልብየ ምት ማለትኸ እውነትኸ ነው፡፡ ያይወልድኸ ያዕቆብን፡፡ ያዕቆብ አቡነ ማለትኸ ሐሰትኸ ነው እንጂ፡፡ ተወልዳለች ቢሉ ያዕቆብ አቡነ ማለትኸ ዕውነትኸ ነው፡፡ እግዚአ ያዕቆብ እኔን ከያዕቆብ ጋራ አነጻ

ወንጌል ዘሞሐንስ።

ጽረኽ አንተነ ተዓቢ ሕምያሰ ቆብ አቡነ ማለትሽ ሐሰትሽ ነው አንጂ።አንድም ማግደብ ኒ አልብከ ማለትሽ አውነትሽ ነው።ማየ ሕይወት አኔን፡እም አይቲ እንከ ለከ ማየ ሕይወት ማለትሽ ሐሰትሽ ነው እንጂ።

ወትቤሉ ይእቲ ብአሲት እግ ዚእየ አራእየከ ከመ ነቢይ አንተ።

ያችም ሴት ጌታዬ አዋቂ ትመስለኛለህ አለችው።

አብዌነስ በዝንቱ ይብር ሰገዱ ዘዳ ሺ ር።

አባቶቻችን በዚህ ተራራ ይሰገዱ ነበር ተወልደላች ቢሉ ሉዛን ቀራንዮን እያሳዩች፡ አልተወለደችም ቢሉ ማናቸውንም ተራራ እያሳዩች። ወአንተሙስ ትብሉ ከመ በኢየሩሳሌም መካን ውእቱ ነበር ይሰገዱ።

እናንተ የኋላ ልጆች ግን የሚሰገዱ በኢየሩሌም ብቻ እንደሆነ ትናገራላችሁ።

ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ እመንኒ ብአሲቶ ከመ ትመጽ እሰዓት ወይበጽሕ ጊዜሁ አመ ኢበዝንቱ ደብር ወኢበኢየሩሳሌም ዘይሰገዱ ለአብ አላ በዝንቱ መካን ይሰገዱ።

አንች ሆይ በዚህም ተራራ ሁኖ በኢየሩሳሌም ሁኖ ለአብ የሚሰገዱበት ጊዜ እንዲደርስ ሰወቁ።አንድም አመ ኢበዝንቱ ደብር ወኢበኢየሩሳሌም በዚህም ተራራ ብቻ በኢየሩሳሌም ብቻ አመ ኢይሰገዱ ለአብ የማይሰገዱበት ጊ

ዜ እንዲደርስ ሰወቁ፡ አላ በዙሉ ገጸ መካን ይላል ባራቱ ማዕዘን ነው እንጂ።

አንተሙስ ትሰገዱ ለዘኢተ አምሩ።፩ ነገ ሺ ሳክ።

እናንተ በሥራ ለማታውቁት ትሰገዳላችሁ።

ወንሕነስ ንሰገድ ለዘነአምር። እኛ ግን በሥራ ለምናውቀው እንሰገዳለን።

እስመ መድኃኒት እምነ አይሁድ ውእቱ።

ተስፋ በሀገረ ተስፋ አምልኮ በሀገረ አምልኮ ነውና።አንድም አንተሙስ ትሰገዱ፡ እናንተስ በአካል ሶስት በባሕርይ በህልውና አንድ ብላችሁ ለማታውቁት ትሰገዳላችሁ።እኛ ግን በአካል ሶስት በባሕርይ በህልውና አንድ ብለን ለምናውቀው እንሰገዳለን።እስመ መድኃኒት እምነ ይሁዳ፡ መድኃኒዓ ለም ክርስቶስ ከነገደ ይሁዳ ተወልዷልና።

ወባሕቱ ትመጽእ ሰዓት።

ባሕቱ ዋዌ ነው ጊዜም ይደርሳልና።

ወይእዚ ይእቲ አመ አለ በርቱስ በአማን ሰጋድያን ይሰገዱ ለአብ በመንፈስ ወጽድቅ። በውነት በሚገባ ለአብ የሚሰገዱ በመንፈስና በጽድቅ ለት በአብራክ ነፍስ ሁነው በንጽሐ መባይዕ ጸንተው ለአብ የሚሰገዱበት ጊዜም ዛሬ ነው።አንድም በመንፈስ ቅዱስ ልጆች ሁነው በጽድቅ አሚን ጸንተው ።አንድም በመንፈስ ቅዱስ በወልድ አምነው የሚሰገዱበት ጊዜ ዛሬ ነው።

እስመ አብኒ ዘክመዝ የሶሥ ሥ አለ ይሰገዱ ሉቱ።

አብ እንደህ የሚሰገዱለትን ይወዳልና።

እስመ እግዚአብሔር መንፈስ ውእቱ።፩ ቆር ሺ ሺ።

እግዚአብሔር ረቂቅ ስለሆነ። ወእለሂ ይሰገዱ ሉቱ በመንስ ወበጽድቅ ሀለም ይሰገዱ ሉቱ።

የሚሰገዱለት በአብራክ ነፍስ ሁነው በንጽሐ መባይዕ ጸንተው ይሰገዱለት ዘንድ አላቸው

ወትቤሉ ይእቲ ብአሲት አእምር ከመ ይመጽእ ማስያስ ዘይብልም ክርስቶስ።

ነገሯት ሳለ ያልነገራት መስጋት ለመቸሁህ መልሰልኝ እንጂ ይኸንስ ክርስቶስ የሚባል ማስያስ እንዲመጣ አውቃለሁ።

ወእመ መጽአ ውእቱ ይነገረን ዙሉ።

በመጣም ጊዜ ሁሉን ያስተምረናል።አንድም አንተሙስ ትሰገዱ ለዘኢተአምሩ። ብላ ት ነበርና ምንዋ አናውቅ እናውቃለን እንጂ ክርስቶስ የሚባል ማስያስ እንዲመጣ። ወእመ መጽአ። በመጣም ጊዜ እዲነገረን እናውቃለን።

ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ እነውእቱ ዘእትናገረኪ።

ክርስቶስ የሚባል ማስያስ ይመጣል በመጣም ጊዜ ሁሉን ይነገረናል የምትደው የምናገርኽ እኔ ነኝ አላት።አንድም ክርስቶስ የሚባል ማስያስ ይመጣል የምትደው እኔ ነኝ። በመጣም ጊዜ ሁሉን ይነገ

፪፻፭ የጥንቃቄ የጥንቃቄ ነገር ነው።

፪፻፮ ወለምዝ መጽሐ አርዳኢሁ። ፪፻፯ ሐሩ ብሎ ነበርና ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መጡ። ወለንከርዎ። አደነቁት። እስመ ምስለ ብእሲት ይትናገር።

ከሲት ጋራ ሲነጋገር አይተውታልና። ብዙ ምሐራን መጻሕፍት ያላመኑበት ይህች ሴት ታምንባኛለች ብሎ ነዉ ብለው። እንደም ለትሕትናው ሴት ወንድ ታናሽ ታላቅ አይለይለትም ብለው።

ወበሕቱ አልቦ ዘይቤሉ ምን ተተሥሥ ወምንተ ትትናገር ምስሌሃ።

ነገር ግን ከርሷ ምን ትሸለህ ከርሷ ጋራ ምን ትነጋገራለህ ብሎ ደፍሮ የጠየቀው የልም።

፪፻፳ ወንደገት ተሰታ ያሕቲ ብእሲት ወሐረት ወአተወት ሀገረ።

፪፻፳፩ ያችም ሴት ግድጋዋን ትታከከተግው ገባች። ልብ ቀርቷት ፈጥና እንድትመለስ። ወነገረት ለቡባሕ።

ለጎረቤቶችዋ ነገረች ለሰብአ ሴታ ያላል ለቤተ ሰዎቹዋ ነገረች ቤተ ሰብአ እያላት ወሀ ትቀዳለች ቢሉ በሀገራቸው በሥራ መለያየት የለም።

፪፻፳፪ ወትቤሉም ንው ትርአዩ ብእሲ ዘነገረኒ ዘሉ ዘገበርኩ።

፪፻፳፫ የሠራሁትን ሥራ የነገረኝን ሰው ታዩ ዘንድ ኑ።

፪፻፳፬ እንዳኢ ለእውሁ ክርስቶስ።

፪፻፳፭ ክርስቶስም እንደሆነ እንጂ አለቻቸው።

፪፻፳፩ ወወጽኡ እምህገር ወሐሩ ገቢሁ።

፪፻፳፪ ከከተግው ወጥተው ወደሱ ሄዱ።

፪፻፳፫ ወእምዝ ይቤልዎ አርዳኢሁ ረቢ ብላዕ እክለ።

፪፻፳፬ መጽሐ ብሎ ነበርና። ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መምሕር ሆይ እህል ብላ አሉት።

ወይቤሉም እግዚእ ኢየሱስ አንሰ ብዩ መብልዕ ዘእበልዕ ዘኢተአምርዎ አንትሙ።

፪፻፳፭ ቢታም አላቸው የምበላው መብል አለኝ እናንተ የግታው ቁት።

፪፻፳፬ ወተበሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲ ሆሙ ቦኑ እንጋ ሰብእ ዘአምጽአ ሉቱ መብልዕ ዘይበልዕ

፪፻፳፭ ደቀ መዛሙርቱም አርሰ በርሳቸው እንዳች የሚበላው ያመጣለት ሰው ይኖር ይሆን ተበባሉ።

ወሚመ ዛቲ ብእሲት። ወይም ይህች ሴት አመጣል ሃለሁ ብላው ይሆን።

፪፻፳፬ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉም ሊተሰ መብልዕዩ ውእቱ ከመ እግበር ፈቃዶ ለዘፈነወኒ።

፪፻፳፭ የኔስ ምግቤ የላከኝ ያባቴን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ነው። ወከመ እፈጽም ግብር።

ሥራውንም እፈጽም ዘንድ።

፪፻፳፭ አኩኑ አንትሙ እለ ትብሉ እስከ ራብዕ ወርጎ ይከውን ግዕረር።

፪፻፳፭ እናንተ እስከ አራት ወር። ደኅረ ራብዕ ወርጎ ያላል ካራት ወር በኋላ መከር ይደርሳል ትሉ የለምን።

ወናህ እብለኩሙ። አንሥኡ አዕይንቲከሙ ወነጽሩ ገብ በሐውርት ከመ ሃዕድወ ወበጽሐ ግዕረር።

እንዲህም የምትሉ እናንተ ዓይናችሁን አራምዳችሁ መከር እንደ ደረሰ አስተውሉ።

እኔ ግን ዕለቱን ዘርቼ ዕለቱን አድርጼ አሳያችኋለሁ። እስከ ባለው በሀገራችን ሐምሌ ነሐሴ መስከረም ጥቅምት ድኅረ ባለው ከሰኔ አምስት ሐምሌ ነሐሴ መስከረም፣ ድኅረ ጥቅምት ነው። በሀገራቸው እስከ ባለው ጥር የካቲት መጋቢት ሚያዝያ፣ ድኅረ ባለው። ከታኅሣሥ አምስት ጥር የካቲት መጋቢት፣ ድኅረ ሚያዝያ ነው።

እንደም እስከራተኛው ክፍለ ዘመን ሥጋዊ ይደረጋል ትሉ የለምን። እንደም ድኅረ ራብዕ ወርጎ፣ ካራተኛው ክፍለ ዘመን በኋላ ሥጋዊ ይደረጋል ትሉ የለምን። እንሥኡ አዕይንቲከሙ።

እንዲህ የምትሉ ዓይነ ልቡናችሁን አራምዳችሁ ሥጋዊ እንደ ደረሰ ፅወቁ እኔ ግን ዕለቱን አስተምራ ዕለቱን ከፍጹምነት አድርጼ አሳያችኋለሁ። እስከ ባለው ዘመን ነሐሴው ዘመን መሳፍንት ዘመን ነገሥት ዘመን ከሀናት። ድኅረ ባለው ዘመን አበው ዘመን መሳፍንት ዘመን ነገሥት ድኅረ ዘመን ሥጋዊ ነው።

፪፻፳፭ እስመ ዘየአጽድኒ ይነሥእ አስቦ፤ ግቴ ዘ፪፮ ሉቃ ፲፪።

፪፻፳፭ የሚያቲድም ዋጋውን ያገኘል ወያሰተጋብእ ፍሬ ለሕይወት ዘለግለም።

ፌንገል ዘቀሐንስ።

ለዘላለም ሕይወት ፍሬንም ይሰበስባል። ወደ ምሥጢር ሂደት ለሕይወት ዘላለም አለ። እንደም እስመ ዘየለጽድኒ። የሚያስተምር ሐዋርያ ዋጋውን ያገኛል። ወያስተጋብእ ፍሬ የዘላለም ክብር ሊሆነው ፍሬ ከብርን ይሰበስባል።

ከመ ኅቡረ ይትፈሥሐ ዘሂ ይዘርእ ወዘሂ የአርር።

የሚዘራም የሚያጭድም እንደ ሁነው ደስ ይላቸው ዘንድ።
፴፯ ወዝንቱ ነገር ቃለ ጽድቅ እሙን ውለቱ ከመ ካልዕ ዘይዘርእ ወካልዕ ዘየአርር።

፴፰ የሚዘራ ሌላ የሚያጭድም ሌላ እንደሆነ ይህ ነገር በውነት የታመነ ነው አለ። በሀገራቸው በሀገገራችን ታዋ ሙቶ አገር ጥሉ ሂደት በደንበያ ገን የዘራውን አያጭድውም የርሱን ሲያሳጭድ አገጣ ጥላ ይዘ ሲያሳጭድ ይውላል። በነጋው ማጭዳን ይዘ ለሌላው ሊያጭድ ይሄዳል። እንደም ከመ ኅቡረ ይትፈሥሐ ብለህ ሙሉ ልሰ ይወርዳል ይወለዳል ብለው ትንቢት የተናገሩ ነቢያት ወረደ ተወለደ ብለው ያስተማሩ ሐዋርያት እንደ ሁነው ደስ ይላቸው ዘንድ። ወዝንቱ ነገር፤ ይወርዳል ብለው ትንቢት የተናገሩ ነቢያት ወረደ ተወለደ ብለው ያስተማሩ ሐዋርያት እንደ እንደሆኑ ይህ ነገር ዕውነት ነው። ነቢያትን በክረምት ገበሬ ሐዋርያትን በበጋ ገበሬ መስሎ ያናገራል። የክረምት ገበሬ ጧት ሲወጣ ምሳ ሳይበላ ይወጣል ቀን ከ

ዋለበት ከወሀ ላይ ቁሞ ከላይ ወሀ ሲወርድበት ይውላል ማታም በተመለሰ ጊዜ ምግብ ተዘጋጅቶ አይቀርብለትም ጎመን ጠምቶ ያድራል። የበጋ ገበሬ ጧት ሲወጣ ምሳውን በልቶ ይወጣል ከዋለበትም እሸቱን እንኩቶውን ሲበላ ይውላል ማታም በተመለሰ ጊዜ ምግብ ተዘጋጅቶ ይቆየዋል እንደራው በሌማት ጠላው በማቶት። የክረምት ገበሬ ጧት ሲወጣ ምሳ ሳይበላ እንዲወጣ ነቢያትም ልጅነትን አላገኙም ከዋለበት ከወሀ ላይ ቁሞ ወሀ ሲወርድበት እንዲውል። መከራ ይንቀበቸዋል። በተመለሰ ጊዜም እራቱ ተዘጋጅቶ እንዳይቀርብለት፤ ርደተ ገሃነም አልቀረላቸውም፤ የበጋ ገበሬ ጧት ሲወጣ ምሳውን በልቶ እንዲወጣ፤ ልጅነት አግኝተዋል። ከዋለበት እሸት እንኩቶ ሲበላ እንዲውል፤ ተአምራት ተደርጉላቸዋል። ማታም በተመለሰ ጊዜም እራቱ ተዘጋጅቶ እንዳይቀርብለት ርደተ ገሃነም አላገኙቸውም።

፴፱ ወአንሰ ራነውኩከመ ከመ ትእርሩ በዘሊጸመውከመ ዘበዕድጸመው።

፵፩ እኔስ አናንተ ያልደከማችሁበትን ሌላ የያዘመበትን ልትሰበስቡ ላክኋችሁ። እንትሙ ትባኡ ውስተ ጸግሆሙ ለአልክቱ። እኒያ በደከመበት እናንተ ትገቡ ዘንድ። እንደም አንሰ ብለህ መልስ እናንተ ይወርዳል ይወለዳል ብላችሁ ትንቢት ያ

ልተናገራችሁለትን ነቢያት ይወርዳል ይወለዳል ብለው ትንቢት የተናገሩለትን ወረደ ተወለደ ብላችሁ ታስተምሩ ዘንድ ላክኋችሁ። ነቢያት በመደመዳ ሐዋርያት ገደገዱ እንዲሉ ሁሉ።

፵፪ ወብዙኃን እምደእቲ ሀገረ ሳምር እለ አምኑ ቦቱ በእንተ ዘትቤሎሙ ይኣቲ ብእሲት ዘስምዓ ኮነት እንዘ ትብል ነገረኒ ነሉ ዘገበርኩ።

፵፫ የሠራሁትን ነገር ሁሉ ነገረኝ ብላ ያች ሌት ስለ ነገረኝቸው ከሰማርያ ሰዎች ያመነበት ብዙ ናቸው።

፵፬ ወበጸሐሙ ኅቤሁ ነሉሙ ሳምራውያን አስተብቀሶም ለእግዚእ ኢየሱስ ከመ ይንበር ኅቤሆሙ።

፵፭ ሳምራውያን ሁሉ ወደርሱ ሙጥተው ሰንብተልን ብለው ጌታን ማለዱት።

፵፮ ወነበሩ ሀየ ሰኑየ መዋዕለ።

፵፯ ከዚያም ሁለት ቀን ተቀመጠ መላልሳችሁ አስተምሩ ለማለት አብነት ለመሆን። ወብዙኃን ጥቀ እምኒሆሙ እለ አምኑ ቦቱ በእንተ ቃሉ። ያልቁንም ከቃሉ ሰምተው ያመነበት ብዙ ናቸው።

፵፱ ወይቤልዋ ለዛቲ ብእሲት አኮ እንከ በነገረ ዘእኪ ዘእመነ ቦቱ።

፶፩ ያችንም ሌት ያመንበት እንቶ በነገርሽን አይደለም አሏት የሌት ደቀ መዛሙርት እንዳይሉን ብለው ውዳሴ ከንቱ ሽተው። እንደም እውነታቸው ነው ክርሷ ከሰሙ የሰሙ ናቸው

የጥራት ጥያቄ

ለገደም አንቀጽ በነገርሽን ብቻ
አላመንበትም አንቀጽ እንዳለ
ለእው ውለቱ ክርስቶስ ብለኸ
አጠራጥረኸን ነበር።
አላ ለሊን ጠየቅን ወሰግሳኝ ከ
መ ህንቱ ውለቱ ክርስቶስ በ
አግን መድኃኒን ኃለም።
እኛ ከቃሉ ስምተን በውነት የ
ኃለው መድኃኒት ክርስቶስ እ
ንደሆን ኃፀትን አምነንበታል
እንጂ።

ከከው አሕየም ኢየሱስ በገሊ
ላ ለወልደ ገብረ ንጉሥ።

፵፫ ወአምድኅረ ሰታይ መጥሰል ወ
ጽኑ እግዚአ ኢየሱስ እምህ
የ ወሐረ ካዕቢ ገሊላ።

፵፫ ከሁለት ቀን በኋላ ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ ወጥ
ቶ ሁለተኛ ወደገሊላ ሄደ ከ
ተመኙን ብላችሁ ባንድ ቦታ
አትነሩ ወጥታችሁ ወርዳችሁ
አስተምሩ ለግለት አብነት ለ
መሆን።

፵፭ ወለሊሁ እግዚአ ኢየሱስ ሰጣ
ፅተ ኮነ ከመ ኢይከብር ነቢ
ይ በሀገሩ። ግብ፣ ሸ፣ ሸ፣ ግ
ር ፤ ፩ ሉቃ ፤ ፳፮።

፵፭ አኮ እንከ በነገረ ዚአኪ ዘአ
መነ ቦቱ ብለዋት ነበርና ከህ
ን በሀገሩ እንዳይከብር ጌታችን
እሱ ራሱ መሰከረ። በዚህ ያ
ልተያያዘ በሉቃስ የተያያዘ።

፵፭ ወበዊክ ገሊላ ተቀበልዋ ዙ
ሉው ገሊላውያን። ግብ፣ ፪፣ ፪፣
፪ ግር፤ ሸ፣ ሉቃ፤ ፪፻፫፣ ሉቃ፤ ፪፻፫።

፵፭ ተራ ጥቂ አንድም ወበዊክ ገ
ሊላ ተቀበልዋ ዙሉው ገሊ
ላውያን ብሉ ነበርና ገሊላም

በገባ ጊዜ የገሊላ ሰዎች ሁ
ሉ አመኑበት።
እስመ ርእዩ ዙሉው ተአም
ረ ህንብረ በኢየሩሳሌም አመ
በኃል።

ለገቢረ በኃል ወጥቶ ሳለ በ
ኢየሩሳሌም ያደረገውን ተአ
ምራት ሁሉ አይተዋልና።
እስመ አሙንቱሂ ሐሩ ለበኃል
እርሳቸውም ለበኃል ወጥተው
ነበርና።

፵፮ ወሐረ ካዕቢ እግዚአ ኢየሱስ
ውስተ ገሊላ ኅብ ረሰየ ግየ
ወይነ።

፵፮ ጌታችንም ወሀውን ጠጅ ወዳ
ደረገበት ወደ ታና ሁለተኛ
ሄደ።

ወሀሉ ሀየ አሐዱ ገብረ ንጉ
ሥ ሰብእ አብያታዊ።

አብያታዊ ገንዘብ ያለው ገብ
ረ ንጉሥ አለ፡ ግዕዜው እገብ
ር ቤተ ለርእስዩ ወያጠርያ አ
ብያተ እምጽድቀ ዚአሆን እ
ለ ትበልዑ አብያተ መበለታ
ት እንዲል።

አንድም ቤተ ሰብነት ያለው
ባሯ ቢወልድ ፍናጅን፣ ፍናጅ
ትናጅን፣ ትናጅ አሰለጥን፣ እስ
ለጥ አመለጥን፣ (አመለጥ ግን
ቤቲን፣ ግን ቤቲ ደረባ ብቲን
ወይደዊ ወልዱ በትናርናሆም
ሁሉ ይደዊ።

ልጁ በትናርናሆም ተዋ ነበር

፵፯ ወሰግሥ ከመ መጽኦ እግዚአ
ኢየሱስ እምደሁዳ ውስተ ገ
ሊላ ሐረ ኅዜሁ ወሰለሉ ከ
መ ደረድ ወያሕዩ ሉቱ ወ
ልዩ።

፵፯ ጌታ ከይሁዳ ወደገሊላ እንደ
መጣ ሰዎቶ በሰጣ ጊዜ ወር

ደህ ልጄን አድንልኝ ብሉ ለ
መነው።

እስመ አልጸቱ ይሙት።

ሊጥት ተርቦ ነበርና

፵፰ ወይቤሉው እግዚአ ኢየሱስ
አመ ተአምረ ወመንከረ ኢ
ርኢከው ኢተአምኑ።

፵፰ ጌታም ተአምራት ካላያቸሁ
አታምኑም አለው።

፵፱ ወይቤሉ ውለቱ ገብረ ንጉሥ
ሰብእ አብያታዊ እግዚአ ረድ
ናጡን በእንበለ ይሙት ወል
ድዋ።

፵፱ ያም ገብረ ንጉሥ አቤቱ ለ
ጀ ሳይጥት ረጥነህ ወርደህ
አድንልኝ አለው ድውይ መ
ረወስ እንጂ ሙት ግስነሣት
የግይቻለው መስሉት።

ሃ ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ሐ
ር ወልድከሰ ሐይወ።

ሃ ጌታም አንተ አላመንክም እ
ንጂ ልጅህስ ድጥልሃል ሂድ
አለው። አንድም አመ ተአምረ
ወመንከረ ኢርኢከው ብለህ
መልስ። ተአምራት ካላያቸሁ አ
ታምኑምን አለው። ግመኑንም
አምናለሁ ይልቁንም ሳይጥት
ረጥነህ ወርደህ አድንልኝ አለ
ው። ወይቤሉ ወልድከሰ ሐይ
ወ። አንተ በኀ አምነኸ ልጅህም
ድጥልሃል አለው።

ወአምነ ውለቱ ብእሲ በታል
ዘይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ወ
ሐረ።

ያም ሰው ጌታ ወልድከሰ ሐ
ይወ ባለው ታል አምና ሄደ።

ሃ፭ ወእንዝ ይወርድ ተቀበልዋ አ
ግብርቲሁ።

ሃ፭ ሲሄድ ብላቴኖቹ ተገናኙት።
ወዚህውም ወይቤልዋ ወልድ

ወንጌል ዘኖሐንስ።

ከሰ ሐይወ፡ አንተ በመ ከራ ሰንብተሃል እንጂ ልጅህ ስ ድትዋል። እንድም አንተም በጎ መጣህ ልጅህም ድኅልሃል ብለው ነገሩት።

ወተሰለሉው ሰዓታ አንተ ባቲ መጠነ ወይቤሉው ንዩ ጊዜ ሐይወ።

የሰረረውን ሰዓት ጠየቃቸው የዳነው ምን ጊዜ ነው አላቸው ወያቤልም ትግልም ጊዜ ሰብ አቱ ሰዓት ንደጎ ፈጸንቱ። እርሳቸውም ትናት በሰባት ሰ ንት ሆድ ዝግው ተወው አ ሉት ለሕዛብ ጠንቃቆች ናቸውና ወልድክሰ ሐይወ ባለው ጊዜ ሰዓቱን ሰናርታል።

ወአእመረ ለሱሁ ከመ ጊዜ ይለቲ ሰዓት እንተ ይቤሉ እ ገዢ እ.የሱስ ወልድክሰ ሐይወ።

ለባቱም ልጁ የዳነ፡ጌታ ልጅ ሀስ ድኅልሃል ባለው ሰዓት እንደሆነ ዓወተ።

ወአምነ ቦቱ ውለቱ።

እርሱም አመነ።

ወዙሉ ሰብአ ቤቱ።

የቤቱም ሰዎች።

ወዝንቱ ካዕበ ዳግው ለእግዚአ ሊየሱስ ዘንብረ ተአምረ ሕይወት እምደሁዳ ውስተ ገሊላ ጌታችን እ.የሱስ ክርስቶስ ከ ይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ያደረገው ተአምራቱ ሁለተኛው ይህ ነው፡፡ ለሐልዮው፡፡ ለቦታው ወሀውን በሐልዮ ጠጅ እንዳ ደረገው፡፡ በሐልዮ አድና ነውና ወልድክሰ ሐይወ፡፡ ያለው። ለቦታው ምንም ድውዩ ያለው በትናርናሆም ቢሆን ወልድክ

ሰ ሐይወ ያለው በገሊላ ሆኖ ነውና።

በአንተ ምጥግታት ዘአፋአጥቂ

ምዕራፍ ሹ።

ወአምድጎረዝ ከነ በበዓሉው ለአይሁድ ንርገ እግዚአ ሊየሱስ እ.የሱስ ሆኖ። ዘሌ ሸፂ ሹ ዘዳ ሺ ሸ ሸ።

ከነ ያለውን ንርገ ብሎ አመጣው ዝ ሲናገረው የመጣው ነው፡፡ ከዚህ በኋላ አይሁድ በ ዓል በሚያከብሩበት ቀን ጌታችን እ.የሱስ ክርስቶስ ወደ እ.የሱስ ሆኖ ወጣ። ተራ በዓል ነው፡፡ እንድም ያልታወቀ በዓል እንድም ሠረቀ ወርሱ። እንድም ሁለተኛ ፋሲካ ነው። ያንስ ኋላ ያመጣዋል ብሎ በውስጥ በሚያመጣው ቀዳም።

ወበ ውስተ እ.የሱስ ሆኖ ምጥግታት ዘአፋአጥቂ ቅልንብትራ

በእ.የሱስ ሆኖ መጠመቂያ ነበር ዘአፋአጥቂ፡፡ ዘፈውስ ዘበዓል ዘመሥዋዕት ዘጉባዒ ዘአባገዕ ቅልንብትራ። በዓዱ ልሳን ቅልንብትራ የምትባል፡፡

ወይብልዋ ስግ በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ ወይለቲ ቤተ ሃህል በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ ትባላለች፡፡

ዘውለቱ ቤተ ሃህል።

ቤተ ሳይዳም ግለት ቤተ ሃህል ግለት ነው።

ወይለቲ ቀላዩ አባገዕ።

ቀላዩ ዓባገዕ ዓዕደ አባገዕ ዓ ዘትተ አባገዕ ምጥግታት አባገዕ ምሕግስ አባገዕ ያላል ን ው ነሐምስ እንዲል ትገራ። ያ

ችም የዕጉች መጠመቂያ ናት ወባቲ ኃምሳቱ ሕዋራት።

አምስት እርከን አምስት መደብ አላት እርከን እንደ ቁስቋም፡፡ መደብ እንደ ግንኪት ወሀዩ ይሰክቡ ብዙኃን ድውያን።

በእርከት በመደቡ ብዙ ድውያን ይተኛሉ ዕውራን ድውያን ያለውን ይተረትረዋል።

ዕውራን። የታወሩ

ሐንካላን። አንክሶች

ወይቡሳን። የሰለሉ

ወጽውሳን፡፡ ልምሹ የሆኑ

ወጽቡሳን፡፡

የተድበለበሉ። ይተኛሉ።

ወይጸንሁ ሁከተ ግይ።

የወሀውን መናወጥ ይጠብቁ ነበሩ።

እስመ መልአክ እግዚአብሔር በጊዜ ይወርድ ውስተ ምጥግታት ይትገወክ ግይ።

መልአኩ በወረደ ጊዜ ውሀው ይነዋወጽ ነበርና፡፡

ወዘይወርድ ተዲሞ እምድጎረ ሁከተ ግይ ወይትሐዳብ የሐዩ እምዙሉ ደፄ ዘዩ።

ወሀው ከተናወጠ በኋላ አስተድሞ ወርዶ የተጠመቀ ካለበት ደፄ ሁሉ ይድን ነበር።

መልአኩ ስለምን ይወርዳል ቢሉ ለቀድሶት ግያት ለአዕርጎተ መሥዋዕት። ወሀውስ በለምን ይናወጥ ነበር ቢሉ መልአኩ እንደ ወረደ ለግጠየት ለፈውስ፡፡ ይህም ተራ ወሀ ነው። በክረምት የሚጥላ በበጋ የሚገብድል። እንድም ፈለገ ቂድርስ ነው፡፡ እንድም ሰሎምን በጥበብ ያገባው ወሀ ነው። አ

የጥሐንስ ወንጌል።

ንድም ውገብ አውጽኦ ግየ ግዕዝላ ክልሉቱ ዓረፍት እን ጂል።ሕዝቅያስና አሳይያስ ከ ስድስተኛው ቀመ ብሔረ ያወ ጡት ወሀ ነው ተዳም ተዳ ም አንዳንድ ድውይ ይፈወሳል አይቀርም፤አይደግምም፤አለመ ቅረቱ ተአምራት በባቶቻችን ጊዜ ይደረጋል እንጂ በኛ ዘ መንስ ተርቷል እንዳይሉ።አ ለመደገሙ በአሪት ፋጺም ድ ጎነት እንዳልተደረገ ለማጠየቅ እስሙ አሪት መንፈተ ፋጺሜ ወንዳጥ መክፈልት እንጂል። ሙልክኩ የቀላውስት ወሀ የ ጥምቀት ሕ ፅርከን ያሕ አዕማ ያ ምሥጢር።፩ ድውያን ያ ሕቱ ያታ ምዕመናን ምሳሌ ሕቱ ያታ ምዕመናን አዕሩግ ወራዙት አንስት ካህናት መ ነዛት።የአዕሩግ ያራቸው ፋ ቅረ ንዋይ ነው ግን ይረዳ ፋል ግን ያጸባናል አያሉ ገ ንዘብ ያለበሰባሉ።ይህን ትቶ በወራዙት ያር በዝሙት ያ ቃወማቸዋል በጥምቀት በገኙ ት ጎይል ድል ይነሱታል የ ወራዙት ያር ዝሙት ነው ያ ሀን ትቶ በፋቅረ ንዋይ ይዋ ጋቸዋል በጥምቀት በገኙት ጎ ያል ድል ይነሱታል።የአንስ ት ጠራቸው ትውዝፍት ነው የምንዝር ጌጥ።ይህን ትቶ በ ሌላ ጦር ይዋጋቸዋል በጥምቀ ት በገኙት ጎይል ድል ያነ ሡታልና።የካህናት ጠራቸው ትዕቢት ነው እእምሯችን ረቂ ት መፃርጋችን ምጡቅ እያሉ ይታበያሉ።ይህን ትቶ በሌላ ያር ይቃወማቸዋል በጥምቀ

ት በገኙት ጎይል ድል ያ ነሡታል።የመነከሳት ጠራቸው ስስት ነው በሹት ጊዜ አያንኙትምና ይህን ትቶ በአ ንስሐስሐ ዘበከንቱ ይቃወማቸዋል በጥምቀት በገኙት ጎይል ድል ይነሡታልና። ሕ ወሀሉ ሀየ ሕ ብሔረ ዘሙላሳ ወሰመንቱ ክረምቱ እምዘ ያ ወየ። ሕ ከታመመ ሡላሳ ስምንት ዓ መት የሆነው ድውይ ከዚያ አል። ሕ ወኪያሁ ርእዮ እግዚእ ኢየ ሱስ ይሰክብ ውስተ ዓራቱ። ሕ ጌታ እርሱ በደጄ ዳኛ ባልጋ ቀራኛ እንደ ተያዘ አውቆ። አእመረ ከመ ጉንደየ ውስተ ያጄሁ። ያህ ሰው ያዌ ጠንቀበታል በዚህ ሰው ያዌ ዘግዶቀበታል አለ። ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ተ ፈቅድኑ ትሕየው። ልትድን ትወዳለህን አለው። ሕ ወአውሥኦ ውእቱ ድውይ። ሕ ያም ድውይ መለሰ። ወይቤሉ እው እግዚእ። አወን አቤቱ አለው።እው እ ንጂለው ያውቅ የለምን ቢሉ አላዋቂ የነበረ ሥጋን እንደ ተዋሐደ ለማጠየቅ።አክ ኢየ አሜር ጎቡዓተ አላ ከመ የ ሀብ መካነ ለጥንተ ትስብዕቱ ዘኢየሐምር ጎቡዓተ እንጂል አንድም አወቅሁ ብሎ ሥራ ውን አይተውምና።አንድም አ ስፈቅዶ ለማድረግ በዕለተ ዓ ርብ በጥፊ የሚመታው ነው ና ያዳነህን ባሉት ጊዜ እርሱ

የቀለብላብነቱን አድጥቼል እ ንጂ አድነኝ ብየው አድጥኛ ልን እንዳይል። አላ ሰብእ አልብየ ከመ ሶበ ያትሀወክ ማይ ያውርዶኒ ወ ያደየኒ ውስተ ምጥማቃት። ወሀው በተናወጠ ጊዜ ዘመ ጠመቂያው አውርዶ የሚጥለ ኝ ሰው የለኝም እንጂ አለው የሡላሳ ዓመት ጉልማሳ ቢያ የው ነጥቆ ያጥለኛል ብሎ። አንድም አምስት ገበያ ሰው ይከተለው ነበርና እንጹን ያ ዝልኛል ብሎ። ወሶበ እመጽእ እነ ባዕድ ያ ቀድመኒ ወሪያ። እኔ በመጣሁ ጊዜ ሌላው ቀ ድሞኝ ወርዶ ይጠመቃል። ሕ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ተ ንሥእ ንሣእ ዓራተክ ወሐር ሕ ታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመ ህ ሂድ አለው።ሐተታ እንደ ማቲምስ።መምሕር ኤስደርስ ግን አልጋው ቅሉ የብረት አልጋ ነው ብለዋል ጽንዓ ተ አምራቱን ለማጠየቅ። ሕ ወሐይወ ሶበሃ ውእቱ ብሔረ ወነሥኦ ዓራቶ ወሐረ። ሕ ያም ሰው ፈጥኖ ተነሥቶ አ ልጋውን ተሸክሞ ሂዶ። ወሰንበት አሜሃ ውእቱ ዕለት መፃጉዕ የተፈወሰበት ቀኑ ቅ ዳሜ ነው።አንድም እስሙ ሰ ንበት አሜሃ ቅዳሜ ነበርና። ዘከመ አስተዋደያም አይሁድ ለኢየሱስ። ሕ ወይቤልም አይሁድ ለውእቱ ብሔረ ዘሐይወ ሰንበት ውእ

ወንጌል ዘኸላት

ቀ ዮሐንስ ስ ስክሌ ስክሌ

I ያን የጸናውን ሰው አይሁድ ባረ ቅዳሜ ነው።

ወሊደከውነክ ትጸር ዓረተከ። አልጋህን ተሸክመህ ለትሄድ አይገባሕም አሉት ወሊታብ ኡያረ ከቡደ ውስተ ኃዋሕ ዊያ ለኢየሩሳሌም በዕለተ ሰንበት። ያለውን የኤርምያስን ቃል ይዘው ትዝ ብሏቸው ብተል።

ወአውሥላ ውለቱ ብሏል። እስም መለሰ።

II ወይቤሉሙ ዘአሕየወኒ ውለቱ ይቤላኒ ተንሥላ ንሣላ ዓረተከ ወሐር።

III ያንኛ እሱ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ። አለኝ አላቸው።

IV ወተስላሌም አይሁድ ወይቤሌም መት ውለቱ ብሏልሁ ዘይቤለክ ፀር ዓረተከ ወሐር።

V ተንሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ያለህ ግንዛቤ ብለው አይሁድ ጠየቁት።

VI ወውለቱስ ዘሐይወ አያለሙ ረ መት ውለቱ ዘአሕየም።

VII የጸናው እርሱ ገን ያጸናውን ግንም እንደሆነ አላወቀም ነበር። እስመ ተሠወረ እግዚአሉየሱስ ግእከላ ብዙኃን ሰብአለ ሀለው በውለቱ መከን። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚያ ቦታ ባሉበብዙ ሰዎች መካከል ተሠውሮ ነበርና ይህ ቅሉ ከሰንፍና አያወጣውም ስንኳን ይህን ያህል ሥራ የሠራለትን ጥቂት ሥራ የሠራለትን ስንኳን ጠይቆ ግወቅ ይገባ ነበር።

VIII ወእምዝ በላኒታ ረከቦ ካሰበ

እግዚአሉየሱስ ለውለቱ ዘሐይወ በምዝራብ።

IX ከዚህ በኋላ ጌታ ያን የጸናውን ሰው በምዝራብ አገኘው። ወይቤሉ ናሁኔ ሐየውከ።

እነሆ ከደጄህ ደንሃል።

ዐት ኢተአብስ ጸገሙ እንከ ከመ ዘየከኪ ኢይርከብከ።

እንገደህ ከዚህ የጠና እንዳያገኝህ ሁለተኛ እንዳትበድል አስተውል አለው። ከዚህ የጠና ምን አለ ቢሉ የቀድሞው ደጄ ሥጋ ነበርኩረ ግን ደጄ ነ

ናስ ነው፤ ይህም አልቀረ በዕለተ ግርብ ጌታን በጥረ ቢመታው የመታወቅ እጁ ሰሎ ደርቆ ተርቷል። ሐተታ ደጄ ዘንጽሕ ደጄ ዘዕሜት ደጄ ዘመቅሠፍ

ት ደጄ ዘኃጢአት አለ። ደጄ ዘንጽሕ እንደ ጢሞቲዎስ። ደጄ ዘዕሜት እንደ ኢየሱስ ደጄ ዘመቅሠፍት እንደ ሳኦል እንደ ሄሮድስ ደጄ ዘኃጢአት እንደዚህ ሰው።

X ወሐረ ውለቱ ብሏል ወነገርሙ ለአይሁድ ከመ እግዚአሉየሱስ ውለቱ ዘአሕየም።

XI ያም ሰው ሂዶ ያጸናው ጌታ እንደሆነ ለአይሁድ ነገራቸው

ወበእንተ ዝንቱ ያስተዋድዶም አይሁድ ለእግዚአሉየሱስ።

II ወበዚህም አይሁድ ጌታን ያጣሉት ያሳጡት ያከሰሱት ነበር ወየገሥሥም ይቅተልም።

III ሊገሉት ይፈልጉ ነበር፤ እስመ ከመዝ ይገብር በሰንበት።

IV ቅዳሜ ድውዶ ይፈውስ ነበርና ወአውሥላ እግዚአሉየሱስ።

V ጌታም መለሰ።

ወይቤሉሙ አሰየሂ እስከ ይእዚ ይገባር፤

አባቲ እስከሁን ድረስ ሥራ ይሠራል አለ፤ በሃ ፍጥረትን ግመላለስ ነው።

ወአነሂ ከዕባ ከግሁ እገባር፤ እኔም እሠራለሁ። ሰነ ፍጥረትን አመላላለሁ፤ ይህስ ያልያዘው ነው ብሎ፤ አባቲ ቅዳሜ ቅዳሜ እንዳንድ ድውዶ ይፈውስ ነበር። ወአነሂ፤ እኔም ጉሐተትን መግጥፅን ረከብኩ፤

VI ወበእንተ ዝንቱ ፈደፋዶ የኃሥሥም አይሁድ ይቅተልም።

VII ይልቁንም አቡየ ስላላዳተው አይሁድ ሊገሉት ይቻ ነበር። እስመ አኮ ከመ ሰንበተ ባሕቲቶ ዘይሥፅር፤

VIII የሚሾት ሰንበትን ሄረ ባለው ብቻ አይደለም።

IX ጳውሎ ግኒ አባሁ ይፈሰሩ ለእግዚአብሔር።

X የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ወኃል ወያጌ ርእሶ ምስሉ እግዚአብሔር።

XI እግዚአብሔር ነኝ ወኃልና ስለዚህም ነው እንጂ ወእምዝ አውሥላ እግዚአሉየሱስ።

II ከዚህ በኋላም ጌታ መለሰ፤ ወይቤሉሙ አግን እብላክሙ ኢይክል ወልድ ገቢረ ዘእም ነቤሁ ወኢምንተኒ።

III ወልድ ከራሱ ብቻ አንቅፋም ንም ምን ሥራ አይሠራም።

IV ዘእንበለ ዘርእዮ ለእብ ይገባር ከእብ በህልውና ያየውን በህልውና ያገኘውን ይሠራዋል እንጂ።

V እስመ ገብረ ዘይገባር አብ ወልድኒ ኪያሁ ይገባር በእምላላ።

የጥራንስ ወንጌል።

አብ የሚሠራውን ሥራ ወልድም ይሠራዋል።

አ እስሙ አብ ያፈትር ወልድ ወኩሉ ያፈፀጥ ዘውለቱ ይገብር

አ አብ ልጁን ይወደዋልና በህልውና የሚሠራውን ያሰየዋል ወዘየገበ. እምዝ ያፈፀጥ ገብረ ያበላልጣል። ድውድ. ከመፈወስ ሙት ግንዛት እንዲበልጥ ከዚህም የበለጠ ሥራ ያሳየዋል። ከመ አንትሙ ታእምሩ ወታንኩ።

እናንተ ታምኑ ዘንድ ወእንከረቱ ዙላ ምድር እንዲል።

አከ ወበከሙ አብ ያነሥሎ ለምውታን ወያሐይም።

አከ አብ ሙታንን እንዲያሥነዋቸው እንዲያድናቸው።

ከግሁ ወልድኒ ለዘፈቀደ ያሐዩ ወልድም ሊያድነው የወደደውን ያድነዋል ፈቀደ ለሁለቱም ነው።

አከ እስሙ አብሰ ሊይኳንን ወሊሙነሂ።

አከ አብ ታይቶ ግንንም ግንን አይገዛም። ታይቶ በግንም በግን አይፈርድም።

እላ ዙሉ ዙነኒሁ አወፈሩ ለወልዱ።

ታይቶ ሙግዛትን ታይቶ ሙፋረድን ለልጁ ሰጠው እንጂ

አከ ከሙ ዙሉ ሰብእ ያከብርዋ ለወልድ በከሙ ያከብርዋ ለአብ

አከ ሰው ሁሉ አብን ወላዲ ወልድን ተወላዲ ያለው ዘንድ።

ወዘሰ ሊያከብር ለወልድ ሊያከብር ለአብ ለዘፈነም።

ወልድን የግያከብረው አብን አያከብረውም። ግለት ወልድን ተወላዲ የግያለው ግን አ

ብን ወላዲ አይለውም። አባት አልባ ልጅ። ልጅ አልባ አባት የለምና።

አከ አግን አግን አብለከሙ ዘይሰምሶ ቃልየ ወየአምን በዘፈነወኒ ይረከብሕይወት ዘለዓለም

አከ ያበላልጣል። ሙት ከግንዛት ትንሣኤ ሕሊና እንዲበልጥ። የኔን ቃል ሰምቶ አብ በላከኝ በኔ። እኔን በላከኝ በአብ ያመነ የግታልፋ ሙንግሥተ ሰግያትን ይወርሳል።

ወሊየሐውር ውስተ ደይን። ወደገነነም አይሄድም።

እላ አይወ እሞት ውስተ ሕይወት።

ከሞት ወደሕይወት ይሄዳል እንጂ።

አከ አግን አግን አብለከሙ ከመደበጽሕ ጊዜሁ።

አከ ከትንሣኤ ሕሊና ትንሣኤ ልቡና እንዲበልጥ። ጊዜው እንዲደርስ በውነት እነግራችኋለሁ ወይእዜ ውለቱ ከመ ምውታን ይሰምዕዎ ቃሉ ለወልድ እግዚአብሔር።

ሙታን ሕሊና የእግዚአብሔርን ልጅ ትምርቱን የሚቀበሉበት ጊዜም ዛሬ ነው።

ወእለሰ ይሰምዕዎ የሐይወት ትምርቱን የሚቀበሉት ትንሣኤ ልቡና ይነሣሉ።

አከ ወበከሙ ለአብ ቦቱ ሕይወት ኅዜሁ።

አከ ለአብ ሕይወትነት የባሕርዩ እንደሆነ ሕይወት እንዳለው። ከግሁ ለወልድኒ ወሀቦ ሕይወት ከመ ድኩን ሕይወት ኅዜሁ ሕይወት የባሕርዩ ይሆን ዘንድ ሕይወትን ሰጠው።

አከ ወወሀቦ ሥልጣን ከመ ይገባር ፍትሐ ወዘነኒ።

አከ ይፈርድ ዘንድ።

እስሙ ወልድ እግዚአብሔር ወልድ እንሰ እሙ ሕይወት።

የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ነውና። ወሀቦ ሕይወተኛ። በዘይቤላ ሙዳሕፍት በእንተ ትስብአቱ እንዲል። እንድም የሰው ልጅ የእግዚአብሔር ልጅ ነውና። ከመ ይገባር ፍትሐ ላለው። ወቦ ዘይቤላ ሙዳሕፍት በእንተ ሙለከቱ እንዲል እንድም ወልድ እግዚአብሔር ነውና። ወልድ እንሰ እሙ ሕይወት ነውና። ወሀቦ ሕይወት ከመ ይገባር ፍትሐ። በዘይቤላ ሙዳሕፍት በእንተ ትስብአቱ ወበእንተ ሙለከቱ ኅቡረ እንዲል

አከ ወበእንተ ዝንቱሰ ሊታንኩ።

አከ ይኸንንስ አታድንቱ።

እስሙ ትመጽእ ሰዓት ወደበጽሕ ጊዜሁ በዘይሰምዕዎ ቃሉ ለወልድ እግዚአብሔር ዙሉ ሙ እለ ውስተ መቃብር።

ያበላልጣል ከትንሣኤ ልቡና ደገኘው ትንሣኤ ሥጋ እንዲበልጥ። በመቃብር ያሉ ቃሉን የግሰሙበት ጊዜ ይደርሳልና።

አከ ወደወጽኦ እለ ሠናየ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለሕይወት። ግቲ ጽፎ ኒ።

አከ በኅ ሥራ የሠሩ ሁሉ በሕይወት በሚያኖር ትንሣኤ ይነሣሉ።

ወእለሰ እኩየ ገብሩ ይትነሥኦ ውስተ ትንሣኤ ዘለደይን። ከፋ ሥራ የሠሩ ግን በስቃይ ለመኖር በስቃይ በሚያኖር ትንሣኤ ይነሣሉ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

፴ ሊደክል አንስ ገበሬ ለልዩ ዘ
እምነቤዩ ወሊምንት።

፴ እኔ ምንም ምን ከራሴ ብቻ
አንቅቺ አላስተምርም።

አላ በከመ ሰማዕኩ እኳንን።
በሀልውና እንደሰማሁ የሰማ

ሁትን አስተምራለሁ እንጂ።
ወኩነኔየኔ ጽድቅ ውለቱ።

ትምርቱም እውነት ነው።
እስመ ሊዮኃሥሥ ፈቃድ ዘ

ለዩ ዘእንበለ ፈቃዱ ለዘፈነወኒ
የላከኝ ያባቱን ፈቃድ ላደር

ግ እወዳለሁ እንጂ የኔ ፈቃድ
ሊደረግ አልወድምና። እንደ

ም የኔ ፈቃድ ካባቱ ፈቃድ
ልዩ ሁኖ የኔ ፈቃድ ሊደረግ

አልወድም የኔ ፈቃድ ካባቱ
ፈቃድ ጋራ እንድ ነውና። ያ

ባቱ ፈቃድ ሊደረግ እወዳለ
ሁ እንጂ።

፴፩ ወእመሰ ለልዩ ስምዓ ኩንኩ
ለርእስዩ ኢነህ ጽድቅ ስምዕዩ

፴፩ እኔ ለራሴ ብመሰክር ምስክርነ
ቲ እውነት አይደለም፡፡የርሱ ሐ

ሰት ሁኖ አይደለም ንጹሐን
ነን በሚሉ ዘለፋ ሊሆንባቸው

ነው እንጂ እርሱስ በሐልዮ
እንዳልሠራ ለማጠየቅ። ይመጽ

እ መልእኩ ለዝንቱ ዓለም ወ
ኢዮረክብ በላዕሌዩ ወሊምንተ

ኒ ብሏል። በነበረብም እንዳልሠራ
ለማጠየቅ፡፡ነበይ ኢገብረ ኃጢ

አተ ወኢተረክበ ሐሰት ውስ
ተ አፋሁ ብሎ መስክርለታል

በገበርም እንዳልሠራ ለማጠ
የቅ። መኑ ይዛለፈኒ በአንተ ኃ

ጤአት ብሏል። ንጹሐን ነን በ
ሚሉ መፈራረኝ ሊሆንባቸው

እንደሁ አለ እንጂ።

፴፪ ወባሕቱ ካልዕ ውለቱ ሰማዕትዩ

ማቲ ዩ ሺ ዮሐን ፩ ሺ፩።
፴፪ ምስክረ ሌላ ነውአለ። ዮሐንስ፡

፩ም ተአምራት፡፡መጸሐፍት፡፡አብ
ወአአምር ከመ ጽድቅ ውለቱ

ስምሁ ዘስምዓ ነን በእንተአዩ
ስለኔም የመሰክረው ምስክሩ

እውነት ነው።
፴፫ እኩህ አንትሙ ለአክሙ ኅበ

ዮሐንስ።
፴፫ እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችሁ

አልነበረምን።
ወነገረከሙ ስምዖ በጽድቅ በ

እንተአዩ።
ስለኔ ምስክርነቱን በውነት ነ

ግሯችሁ አልነበረምን።
፴፬ ወአንስ አኮ ስምዓ ሰብእ ዘእ

ፈቅድ፡፡
፴፬ ነገር ግን እኔ የሰውን ምስክር

ነት አልሻም።
ወባሕቱ ዘንተ ዘእብል ከመ

አንትሙ ትእመኑ ወትድኃኑ።
ነገር ግን ይኸን የምናገር እና

ንተ ታምኑ ትድኑ ዘንድ ነው
እናንተ ታምኑ ትድኑ ዘንድ

ደሀን እናገራለሁ እንጂ፡፡
፴፭ ወዝንቱ ውለቱ ማጥቶት ዘያ

፴፭ ሐቱ ወያበርህ። የሚያበራ
ፋና ይህ ነው። ከዚያ ወለሊሁሰ

ኢኮነ ብርሃን አለ፡፡ከዚህ እንደሁ
አለ እንደምን ነው ቢሉ ፀሐ

ይ በወጣ ጊዜ የፋናን ብርሃን
የሚሻው እንደሌለ ጌታም በ

ስተማረ ጊዜ የዮሐንስን ትም
ርት የሚሻው የለምና የዮሐን

ስን ትምርት በፋና የጌታን ት
ምሕርት በፀሐይ መስሎ ተናገ

ረ። እንደም ፋና ለመጣለት
ነው የሚያበራ። ፀሐይ ግን ለ

ሁሉ ነው። እንደዚህም ሁሉ ዮ
ሐንስ ያስተማረ ለመጣለት ነው

ጌታ ያስተማረ ለሁሉ ነውና
የዮሐንስን ትምሕርት በፋና የ

ጌታን ትምሕርት በፀሐይ መ
ስሎ ተናገረ።

፴፮ ወአንትሙ ፈቀድከሙ ትትፈ
ሥሐ በብርሃኑ አሐተ ሰዓተ።

፴፮ እናንተ በትምሕርቱ መንፈቅ
ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ።

ወአንስ ብዩ ሰማዕት ዘየዓበ
እምስምዓ ዮሐንስ።

እኔ ግን ከዮሐንስ ምስክርነት
የሚበልጥ ምስክር አለኝ።

እስመ ዝንቱ ግብር ዘወሀበኒ
አቡዩ እግብር ወእረጽም ውለ

ቱ ግብር ዘእገብር ሰማዕትዩ
ከመ አብ ፈነወኒ።

በአብ ፈቃድ ሰው እንደሆንኩ
ልሠራው ልፈጽመው አባቲ ነ

ነዘብ ያደረገልኝ ተአምራት
ምስክረ ነው።

፴፯ ወአቡዩ ዘፈነወኒ ውለቱ ሰማ
ዕትዩ። ማቲ ዩ ሺ ዘዳ ፩ ሺ፩።

፴፯ የላከኝ አባቲም ምስክረ ነው።
ወእምአመ ኩንከሙ ተሉ ሊ

ሰማዕከሙ።
ከሆነ ጀምሮ ግለት ወልድዩ

ዘበኩርዩ ከተባላችሁ ጀምሮ
ታሉን በደብረ ሊና አልሰማች

ሁም።
ወራእዮሂ ኢርኢከሙ።

መልኩን አላያችሁም።
፴፰ ወታሉሂ አልብከሙ ወኢዮነ

ብር ኅቤከሙ።
፴፰ ዓሠርቱ ታላትን አልተቀበላች

ሁም። እንድም ወእምአመ ኩን
ከሙ እያልክ መልስ። ወልድዩ

ዘበኩርዩ ከተባላችሁ ጀምሮ ታ
ሉን በደብረ ታቦር አልሰ ማች

ሁም ወራእዮሂ። መልክክ መለ
ኮቱን አላያችሁምን። ወታሉሂ፡፡

ወንጌልን አልተቀበላችሁም።
 አንድም ወልድና ዘበኛነት ከ
 ተባላችሁ ጀምሮ ወንጌልን አ
 ለተቀበላችሁም። ወረሰብሃ፤
 መልክህ መለኮቱን አላያችሁ
 ም ወቃሉሂ። አካላዊ ቃል አ
 ላደረባችሁም። አንድም በለ
 ሥጋዊ የተነገረውን ትንቢት
 አልተቀበላችሁም።
 እስሙ ዘውድ ረዳው ኪያሁ
 ኢሉ መንከሙ።
 እሱ በላከው አላመናችሁምና
 ሕይወት ትርኢቱ ውስተ መደሐኖ
 ት እንተ ይቶን ይመስለከሙ
 ትረክሱ ሕይወት ዘላለም።
 በንባባዎ ብቻ የዘላለም ድ
 ኅነትን የምታገኙባቸው የሚ
 መስጧችሁ መደሐኖችን ሹ
 መርምሩ። አንድም እስሙ በቶ
 ን። በንባባዎ ብቻ የዘላለም
 ድኅነት የምታገኙባቸው ይመ
 ሰላችኋልና። አንድም የዘላለም
 ድኅነት የምታገኙበት ሃይማኖ
 ትን የምትረዱባቸውን። አንድ
 ም የዘላለም ድኅነትን የምታ
 ገኙበት ሃይማኖትን ትረዱባቸ
 ዋላችሁና መደሐኖችን ሹ መ
 ርምሩ። ወእማንቱ በማዕተየ።
 መደሐኖች ምስክርቱ ናቸው።
 ዓ ወኢትረቅዱ ትምጽኡ ገቢየከ
 መ ትርኢቱ ሕይወት ዘላለም
 ዓ ድኅነትን ታገኙ ዘንድ በኔ ል
 ታምኑ አትሹም።
 ዓ፩ አንሰ ኢደረቅድ ያድሉ ሊ
 ዓ፩ ተ ሰጧ። እኔ ግን
 የሌለኝን አምላክነት ሰው አም
 ላክ ነህ ሊለኝ አልቻልኩም።
 ዓ፩ ወባሕቱ አመርኩክሙ ከሙ አ
 ለብኩሙ ፍቀረ እግዚአብሔር
 ር ላሰለክሙ።

ዓ፩ ነገር ግን ፍቀረ እግዚአብሔር
 እንዳላደረባችሁ ነገር ኳችሁ። ለ
 ጠየቀክሙ ያላል አስረዳኝችሁ
 ዓ፩ እነ መዳእኩ በስሙ አቡየ ወ
 ኢተወከፍክሙ።
 ዓ፩ እኔ በባድ ስም። አባቴ በወጣ
 ልኝ ስም። በስምን አቡየ፤ አባቴ
 መስክርልኝ መጣሁ።
 ወኢተወከፍክሙ።
 አላመናችሁብኝም።
 ወአሙ መጽሐ ካልፀ በስሙ
 ነፍሱ ኪያሁ ትትደከቱ።
 ሐሳዊ መሢሕ ግን ራሱ በወ
 ጣው ስም፤ አንድም ራሱ በ
 መስክረው ምስክር በመጣ ጊ
 ዜ ታምኑበታላችሁ።
 ዓ፩ እር ትክሉ አንትሙ አሚነዝ
 ተኃሥሙ ክብረ እምቢጽክሙ
 ወኢተኃሥሙ ክብረ እምጎበ
 እግዚአብሔር ባሕቲቱ ሞህድ
 ፩ ቆር ፩፤
 ዓ፩ ከእግዚአብሔር ክብርን የማ
 ትሹ አንደናንተ ካለ ከፅሁቅ
 ብእሲ ክብርን የምትሹ እናን
 ተ በኔ ማመን እንደምን ይቻ
 ላችኋል። እር ትክሉ አንትሙ
 አሚነዝ ዘታበድሩ አድልዎ ለ
 ቢጽክሙ እምታደልዉ ለዘበ
 ሕቲቱ እግዚአብሔር ሞህድ
 ያላል። ተዋርዳችሁ ተምራችሁ
 እግዚአብሔርን ብቻ አክብረ
 ን ክትሉት ያልቅ ለባልንጀ
 ሮቻችሁ መስሉ መታየትን የ
 ምትወዱ እናንተ በኔ ማመን
 እንደምን ይቻላችኋል።
 ዓ፩ ኢያሌዎስልክሙ ዘእነ አስተዋ
 ድየክሙ ጎበ አብ።
 ዓ፩ እኔ ወደአብ የማጣላችሁ የማ
 ካስላችሁ አይምሰላችሁ።
 አላ ሀሉ ሙሉ ዘያስተዋድየ

ክሙ ህዚያሁ ትትደከሉ ወት
 ሌረዉ
 እናንተ ተስፋ የምታደርጉት
 የሚያጣላችሁ የሚያላጣችሁ
 ሙሉ እስ አንጂ።
 ዓ፩ ለባሰ አመንክም ለሙሉ ኪ
 ያየኒ እም አመንክሙ። ዘፍ
 ዩ ፤ ፤ ዘፍ ዘፍ ፤ ፤
 ዓ፩ ሙሉን ተቀብላችሁት ቢሆን
 እኔንም በተቀበላችሁኝ ነበር፤
 እስሙ በእንቲላየ ጸሐፊ ው
 ሐቱ።
 እርሱ በላኔ ጽፏልና።
 ዓ፩ ወእመሰ ዘጸሐፊ ሙሉ ኢተአ
 ምኑ እር ቃልየ ተአምኑ።
 ዓ፩ ሙሉ የጸፈውን ካልተቀበላች
 ሁ ትምርቲን እንደምን ትተ
 በሉኖላችሁ።

ምዕራፍ ፩።

፩ ወእምድጎረ ዝንቱ ሓረ እግ
 ዚአ ኢየሱስ ማዕደተ ባሕረ
 ገሌላ ጎበ ጥብርያዶስ። ማቴ
 ፲፩ ፲፫ ማር ፩ ፩ ሉቃ ፪ ፲፯
 ፩ ዝ ሲናገረው የመጣ ነው ከ
 ዚህ በኋላ ጌታችን በገሌላ በ
 ሕር ማዶ ወደጥብርያዶስ ሄዶ
 አንድም የገሌላ ባሕር ማዶ
 ወደሚሆን ወደጥብርያዶስ ሄዶ
 ፪ ወተለውም ብዙኃን አሕዛቡ
 ፪ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።
 እስሙ ርኢቱ ተአምረ ዘገብረ
 በላዕል ድውያን።
 ድውይ ሲፈውስ አይተዋልና
 ፫ ወኃርገ እግዚአ ኢየሱስ ውስ
 ተ ደብር ወህየ ነበረ ምስለ
 እርዳኢሁ።
 ፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
 ተራራ ላይ ወጥቶ ከዚያ ከደ

ተ መዛሙርቱ ጋራ ተቀመጠ
 ወተርብ በዓለ ተሰክሆው ለ
 አይሁድ።
 አይሁድ በዓለ የሚያከብሩበት ቀን ደረሰ።
 ወእንሥአ እግዚአ ኢየሱስ ለ
 ፅዮንተሁ ወርአየ ብዙኃን ሰ
 ብአ እንዘ ይመጽኡ ኅቤሁ።
 ሄታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዓ
 ዶኑን አራምዶ ብዙ ሰዎች ወ
 ደሱ ሲመጡ አየ። ርአየን ቢ
 ያዩ ብዙኃን ሰብአ ይመጽኡ
 ን ቢያዩ ብዙኃን ሰብአ
 ወይቤሉ ለፊልጶስ እምአይቲ
 ንግዣጥ ኅብስተ ዘናበልዎሙ
 ለእሉ።
 ፊልጶስን ለኒህ ሰዎች የምንመ
 ግባቸውን ኅብስት ከወደት እ
 ንግዛለን ከየት እንግዛ አለው።
 ወዘንተ ዘይቤ እንዘ ያሚከር
 እንደህ ያለው ሊፈትነው ነው
 ወዘንተ ያቤ ሊፈትነው እንደ
 ህ አለው። የሚያመጣውን ቢና
 ገር ሕፃውን ለመግለጥ። እንተ
 ኅብስት አበርክተህ ትመግባቸው
 የለምን ቢለው ብዕዓን ለመ
 ስጠት ነው።
 ወውእቅስ የአምር ዘህለዎ ይ
 ግበር።
 እርሱ ግን ሊያደርገው ዘንድ ያ
 ለውን ያውቅ ነበር ግለት። ኅብ
 ስት አበርክቶ እንዲመግባቸው
 ወእውሥአ ፊልጶስ።
 ፊልጶስም መለሰ።
 ዘክልኤ ምፅት ዲናር ኅብስት
 ኢየሐክሉሙ ከመ ይንሥኡ በ
 በሕቅ ለለ ጃ እምኒሆሙ።
 በሁለት ሙቶ ወቂት በሁለት
 ድሪም የተገዛ ኅብስት ክርሳቸው
 ወወን ጥቂት ጥቂት ግለት

እንዳንድ ጉርሻ አይደርሳቸው
 ም አለው።
 ወይቤሉ አሐዱ እምአርዳኢ
 ሁ ዘውእቱ እንድርያስ እትሁ
 ለስምያን ጲጥርስ ሀሉ ዝየ ወ
 ልድ ዘበቱ ኃምስ ኅብስተ ሰገም
 ወክልኤቲ ዓሣት።
 የስምያን ጲጥርስ ወንድም ከ
 ደቀ መዛሙርቱ አንዱ እንድር
 ያስ አምስት የገብስ እንጀራ
 ሁለት ዓሣ የያዘ ብላቴና ከዚህ
 አለ አለው። ሁሉም ሕፃናቸው
 ን ለመግለጥ ነው።
 ወባሕቱ ምንተ ይበታኑ እግ
 ንቱ ለዘመጠነዝ ሰብአ።
 ነገር ግን እሌህ ለዚህን ያህል
 ሰው ምን ይበታሉ።
 ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ግበሩ ምርፋታተ ለሰብአ።
 ሄታም ይህስ ካለ መቀመጫው
 ን አሰናዱ አላቸው።
 ወብዙኅ ሣፅሩ ለውእቱ መካን
 መስኩ በዚያ ስፋራ እጅግ ም
 ቼ ነበረ። ግበሩ ያለው ምኑን
 ነው ቢሉ እንዲቱን ድንገ
 ያው እንሱላቸው ሲል።
 ወረፈቱ ዲበ ሣፅር ዕደዊሆሙ።
 ወንዶችም ከመስኩ ተቀመጡ
 ወየአክሉ ሃፂ ብእሲ።
 እምስት ሽህ ሰው ያህል ናቸው
 ወነሥአ እግዚአ ኢየሱስ ወ
 አተ ኅብስተ።
 ሄታም እንጀርችን እንሥቶ
 ያዘ።
 ወእእኩተ።
 አመሰገን።
 ባረከ ወፈተተ። ገመሰ ቆረሰ
 ወወሀበሙ ለአርዳኢሁ።
 ስጡ ብሉ ለደቀ መዛሙርቱ
 ሰጣቸው።

ወአርዳኢሁኒ አቀረቡ ለሰብአ
 አለ ይረፍቁ።
 ደቀ መዛሙርቶቹም ለተቀመ
 ጡት ሰዎች አቀረቡ።
 ወእምዓሣሁኒ ከግሁ መጠነ ፈ
 ተዱ።
 ከዓሣውም የሚሹትን ያህል
 ሰጧቸው።
 ወእምድኅረ በልዑ ወጸግቡ ይ
 ቤሉሙ ለአርዳኢሁ አስተጋብ
 ኡ ዘተርፈ ፍተታተ ከመ ኢይ
 ትንደፍ ወኢምንተኒ እምኒሆን
 በልተው ከጠገቡ በኋላ ደቀ
 መዛሙርቱን እንሙ ክርሳቸው
 ምንም ምን እንዳይቀር አላ
 ቸው።
 ወአስተጋብኡ። ለሰብአ
 ወመልአ ዓሠርተ ወክልኤተ
 መሳያምተ እምኃምስቱ ኅብስ
 ተ ሰገም ዘተርፈ እምዘ በል
 ዑ ወጸግቡ።
 በልተው ከጠገቡ በኋላ ከተረ
 ፈው ከተረው የተረፈው የ
 ቀረው ተርስራሽ እሥራሁለ
 ት መሶብ እሥራሁለት ቅርጫ
 ት መላ። ወትትሐነጸ እምዘ
 ሠቱኪ ወእምዘረወዩ አግግ
 ሊሁ ነሥአ ኢያውብር አፅት
 ገ ዘወርቅ እንዲል። የባረከተ
 ኅብስት መገናኘት እንደምን ነው
 ቢሉ እንደ ዮሐንስ። ወእንሥአ
 እግዚአ ኢየሱስ አፅዮንተሁ
 ወርአየ ብዙኃን ሰብአ እንዘ ይ
 መጽኡ ኅቤሁ ወይቤሉ ላ
 ፊልጶስ እምአይቲ ንግዣጥ ኅ
 ብስተ ዘናበልዎሙ ለእሉ አላ
 ቸው። ወምፊተ ከዊና እንደ ግ
 ቲያስ። ወእምድኅረ ብዙኅ ሰገ
 ት እንደ ግርቆስ። ወተፊልፊለ
 ያሐይ እንደ ሉቃስ። ወገናኛ

ጥሐንስ በተገናኝ ሲመሸ ግለት ነው። ለገናኝ ጥሐንስ፡ ሠንገር ሰብአ ግርባስ፡ ፍትሐው ሉቃ ስ፤ መገናኘው የጥሐንስ በተገናኝ አሰናብት አሉት። አሰናብት ቢሉት እንደ ታሪክ ለመፍትሔ ይሁሉ ርትባኒሆሙ አላ ሀብ ምሙ አንትሙ ዘይበልሉ አላ ቸው እንደ ግርባስ፡ ንሐርት ንግዣጥ በዘላ ጻናር ትብስተ ዘ ናበልሆሙ ለእሉ ይሉታል። እንደ የጥሐንስ፡ በዘላ ጻናር ትብስተ ኢየሱስ ስሙ ከመ ይንሥኩ በበሕቅ ለሌ ሄዱ እምነሆሙ አሉት፤ እንደ ግርባስ፡ ሐሩ ወርአዩ ሚመጠን ትብውዝ ብክሙ ይላቸዋል። እንደ ሶስቱ አልባነ ዝዩ ዘእንበለ ታምስ ትብስተ ወክልኤቲ ዓሣት እንደ የሐንስ ስህሉ ዝዩ ወልድ ዘቦ ታምስ ትብስተ ሰገም ወክልኤቲ ዓሣት፤ እንደ ሉቃስ፡ ለእሙ ኢሐርን ንግዣጥ ይሉታል። ይህን ስትታችሁ ገበሩ ምርፋታተ ይላቸዋል፤ ይኸንስ ለምን ይሻዋል ቢሉ ከወንድሞቹ ለማያያዝ ስማያዊ ትብስትን የሚያመጣ ነውና ከርሱ ለማንጻጸር።

፲፱ ወርአዮሙ ሕዝብ ዘገብረ ተአምረ እግዚአ ኢየሱስ ይቤሉ አማን ነቢይ ውእቱ ዝንቱ ዘመጽአ ውስተ ዓለም።

፲፱ ሕዝቡ ጌታ ያደረገውን ተአምራት አይተው ነቢየ ያነሥእ ተብሎ የተነገረለት በውነት ወደዚህ ዓለም የመጣው የአብ የባሕርይ ልጅ ነው አሉ።

ዘከሙ ሐረ ኢየሱስ ጻብ ግድ

፲፭ ወእለመሮሙ እግዚአ ኢየሱስ

ስ ከመ ይመጽኡ ይምስጥዎ ወያንግሥዎ ተግነሠ ውስተ ደብር ባሕቲቶ።

፲፭ ቢረቡ ያመሳል። ቢታመሙ ይፈውሳል። ቢሞቱ ያስነሣል እንደህ ያለውን ቢያነግሡት ምን ይብሳል ብለው ይዘው ሊያነግሡት እንወደዱ አውቆባቸው ለብቻው ወደ ተራራ ሄደ እንሹማችሁ ባሏችሁ ጊዜ ሽሹ አትገኙ ለማለት አብነት ለመሆን መውጣቱ ግን ሰው የማያነግሠኝ ልዑል ባሕርይ ነኝ ሲል።

፲፮ ወመስዮ ወረዱ አርዳኢሁ ውስተ ባሕር።

፲፮ ሲመሸ በመሸ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ።

፲፯ ወዐርጉ ሐመረ ወሐሩ ማዕዶተ ባሕር ትብ ቅፍርና ሆም።

፲፯ በመርከብም ሁነው በባሕር ማዶ ወደቅፍርናሆም ሄዱ። ወናሁ ኮነ ጽልመት ወድአ። ፈጽሞ ጨለሞ ነበር። ወዓዲሁ ኢመጽአ እግዚአ ኢየሱስ ትብሆሙ። ጌታ ግን ገና አልመጣም ነበር።

፲፰ ወባሕርስ ይትሀወክ።

፲፰ ባሕሩም ይነዋወጥ ነበር። እስሙ ዓቢይ ነፋስ ይነፍሕ ውስቲቱ። ጽኑ ነፋስ ተነሥቷልና ይነፍሳልና።

፲፱ ወኅሊፎሙ መጠነ ጽወቹቱ ምዕራፍ።

፲፱ ሀያ አምስት ምዕራፍ ከሄዱ በኋላ። አው ሠላሳ። ወይም ሄ ምዕራፍ ከሄዱ በኋላ።

ርእይዎ ለእግዚአ ኢየሱስ እንደ የሐውር ጻብ ባሕር።

ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስን በባሕር ላይ ሲሄድ አዩት። ማጠራጠሩ ስለምን ነው ቢሉ የባሕር ነገር በዓይን ገመድ ነው እንጂ ለስፍር አይመችምና ግብርም እንዳይገባለት ንገሩ ተራ ቢሆንበት። አንድም በዓቢይ ጽጅ በንዑስ ሄ ምዕራፍ። ወሰብ ቀርቦ ትብ ሐመርሙ። ወደ መርከቡ በቀረበ ጊዜ። ወፈርት ወደንገፃ። ፈሩ።

፳ ወደቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ እነውእቱ ወኢትፍርት።

፳ ጌታም እኔ ነኝ አይዟችሁ አትፍሩ አላቸው።

፳፩ ወእንዘ ይፈቅዱ ያዕርግዎ ውስተ ሐመር በጽሕት ሐመር ሶቤሃ ውስተ ምድር ትብ ፈቀዱ ይሁሩ።

፳፩ ወደመርከብ እናወጣለን ሲሉ መርከቢቱ ሊሄዱበት ወደ ወደዱበት ወደብ ደረሰች። ማቲያስ ወዓሪጎ አለ፡ ከዚህ እንደህ አለ። እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም፤ ነገር እንደ ማቲያስ ነው። ምድር ቤትና ደርብ ነው ከምድር ቤቱ ወጥቷል ከደርቡ አልወጣምና የጥሐንስ አልወጣም አለ አንድም ነገር እንደ የጥሐንስ ነው። አልወጣም ማቲያስ ወዐሪጎ ግለቱ ነፋሱ ማዕበሉን በመርከቡ ልክ ያወጣው ነበር ጌታም ማዕበሉን እየተረገጠ በመርከቡ ልክ ይታይ ነበርና።

፳፪ ወበሳኒታ ሰብአ ብዙኅ እለ ይቀውሙ ማዕዶተ ባሕር ርእዮሙ ከመ አልቦ ሀየ ካልዕሐ

መር ዘእንበል አሐቲ ሐመር፤
 ሐንታን አቆየው = ሁለት መር
 ከብ ነበር ባንዱ ሐዋርያት ሄ
 ደውበታል = ከባሕሩ ግድ ያሉ
 ሰዎች ካንዲት መርከብ በቀር
 ሌላ መርከብ እንደሌለ ባዩ
 ጊዜ፤
 ወከመሂ ኢዓርገ እግዚእ ኢ
 የሱስ ምስለ አርዳኢሁ ውስ
 ተ ሐመር፤
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 በመርከብ ተጭኖ ከደቀ መዛሙ
 ርቱ ጋራ እንዳልሄደ ባዩ ጊዜ
 አላ አርዳኢሁ ባሕረቶሙ ሐሩ
 ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን ሄ
 ደዋል እንጂ።
 ሕዩ ወመጽአ ካልግትኒ አሕማር እ
 ምጥብርያዮስ ቅሩበ ብሔር ኅ
 በ በልዑ ኅብስተ ዘባረክ እግ
 ዘእነ።
 ሕዩ ሌሎችም መርከቦች ጌታችን
 ኢየሱስ ክርስቶስ ኅብስተ አ
 በርከቶ ላበላበት ቦታ አቅራቢ
 ያ ከሚሆን ከጥብርያዮስ መጡ
 ሕዩ ወሶበ ርእዩ እሙንቱ ሰብእ
 ከመ ኢህሉ እግዚእ ኢየሱስ
 ሀዩ።
 ሕዩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 ከዚያም እንደሌለ ባዩ ጊዜ።
 ወኢአርዳኢሁ።
 ደቀ መዛሙርቱም እንደሌሉ
 ባዩ ጊዜ።
 ዓርጉ ውስተ ውለቶን አሕ
 ማር።
 በሳኒታ ዓርጉ በል = በነጋው
 በቀረው መርከብ ከጥብርያዮስ
 ም በመጡት መርከቦች ተጭ
 ነው።
 ወሐሩ ወበጽሐ ቅፍርናሆም
 ደጎሥሥዎ ለእግዚእ ኢየሱስ

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን
 እየፈለጉት ሄዱ። ቅፍርናሆም
 ደረሱ። አንድም ወበሳኒታ ብ
 ለሀ መልስ = የሕሊና አተያየ
 ት ነው። አንድ መርከብ ነበር
 በርሱም ሐዋርያት ሄደውበታ
 ል፤ አንድ መርከብ እንደነበረ
 ያውም እንደሌለ ባዩ ጊዜ፤
 ወከመሂ ኢዓርገ ጌታችን ኢ
 የሱስ ክርስቶስም ከደቀ መዛ
 ሙርቱ ጋራ በመርከብ እንዳ
 ልሄደ፤ አላ አርዳኢሁ ደቀ
 መዛሙርቱ ብቻ ሄደዋል እንጂ
 ወመጽአ ካልግትኒ አሕማር፤
 እምጥብርያዮስ፤ ሌሎች መርከ
 ቦችም ከጥብርያዮስ መጡ።
 ወሶበ ርእዩ። ጌታችን ኢየሱ
 ስ ክርስቶስም ከዚያ እንደሌለ
 ወኢአርዳኢሁ። ደቀ መዛሙ
 ርቱም እንደሌሉ ባዩ ጊዜ ዓር
 ጉ ውስተ ውለቶን አሕማር።
 ከጥብርያዮስ በመጡት መር
 ከቦች ተጭነው ጌታችንን
 እየፈለጉት ቅፍርናሆም ደ
 ረሱ።
 ሕዩ ወሶበ ርከብም በማዕደተ ባሕ
 ር ይቤልዎ ረቢ ግእዜ መጸ
 እክ ወበጸሕክ ዝዩ።
 ሕዩ ባሕሩን ተሻግሮ ባዩት ጊዜ መ
 ምሕር ሆይ ከዚህ ምን ጊዜ መ
 ጣህ ምን ጊዜ ደረሰህ አሉት።
 ሕዩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።
 ሕዩ ጌታም መለሰ።
 ወይቤሉሙ አማን አማን እብ
 ለክሙ ከመ አኮ አንትሙ ዘ
 ተኃሥሡኒ በእንተ ዘርኢክሙ
 ተአምራተ።
 እናንተ የምትሹኝ ተአምራት
 ስላያችሁ እንዳይደለ በውነት
 እነግራችኋለሁ።

አላ በእንተ ዘበላከሙ ኅብ
 ስተ ወጸገብኩ።
 ኅብስተ አበርክቼ ስለአበላኝች
 ሁ ነው እንጂ።
 ሕዩ ተገብሩ እንከሰ። ግቲ ዩ ሸፎ
 ዮሐ ሸ ሸፎ።
 ሕዩ ከንግዲህስ ወዲህ ዮሐ።
 አኮ ለመብልዕ ኃላፊ።
 መጣራችሁም ለኃላፊው መብ
 ል አይደለም።
 አላ ለመብልዕ ዘይነብር ለሕ
 ይወት ዘለግለም ዘይሁበክሙ
 ወልደ እንሰለመሕያው፤
 የዘላለም ሕይወት ሊሆን የሰ
 ው ልጅ ክርስቶስ ለሚሰጣች
 ሁ ለማያልፈው ምግብ ነው
 እንጂ።
 እሰመ ለዝሰ እግዚአብሔር አ
 ብ ሐተሞ።
 ይኸነን ሥጋዊውን ምግብ እ
 ግዚአብሔር አብ አሳልፎታል
 ና። አኮ ለመብልዕ ኃላፊ። ወገ
 ጸ ከዋክብት የሐትም እንዲል
 አንድም ሥጋን ራሱን እስመ
 ስሉታልና። አላ ለመብልዕ ዘ
 ይነብር ለሕይወት ዘለግለም
 በከመ የሐትሙ እለ የሐት
 ሙ መዓረ ግራ በግንተሙ ወ
 ርቅ እንዲል። የኔን አምላክነት
 ሠውሮታል እኮን የኔን አም
 ላክነትስ ሠወረው ኅትም ዐ
 ኢትጽሐፍ እንዲል።
 ሕዩ ወይቤልዎ ምንተ ንረሲ ከመ
 ንግብር ግብረ እግዚአብሔር፤
 ሕዩ እግዚአብሔር የሚወደውን ሥ
 ራ እንሠራ ዘንድ ምን እናድርግ
 ንሬሲ ምን እናደርጋለን አሉት
 ሕዩ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
 ሸ ዮሐ ሸ ሸፎ።
 ሕዩ ጌታም መለሰ።

ወይቤሉም ዝንቀ ውለቀ ግብረ እግዚአብሔር ከመ ትእመት በዘረነዎ ውለቀ። እግዚአብሔር የሚወደው ሥራ እርሱ በላከኝ በኔ እንድታዎኑ መሆን ነው።

፩ ወይቤልዎ ምንተ ተአምረ ትገብር ከመ ንርአይ ወንእመን ብክ በዘገበርክ።

፪ የወረኸውን ሥራ አይተን በወረኸው ሥራ እናምንብህ ዘንድ ምን ሥራ ትሠራለህ አሉት

፫ አበጂነሰ መና በልዑ በንጻም ዘፀ ሺኒ ሺ ዘኑ ሺኒ ሺ መዝ ሺ ሺ ሸፍ ጥሐ ሺኒ ሸ።

፬ ጎብስት አበርክቼ መግቢያችሁ የለምን ትለን እንደሆነ እንዲህ ያለስ ተደጥ አባቶቻችን መናውን ተመግበዋል። በከመ ጽሑፍ ጎብስተ እምሰማይ ወሀቦሙ ይብልዑ። ሰማይን አይኸውም፤ ሊመገቡት መናውን ሰጣቸው ተብሎ ተጽፎ እንዳለ።

፭ ወይቤሉም እግዚአብሔር አላሉት አማን አማን አብላከሙ አኮሙሉ ዘወሀበከሙ ውለተ ጎብስተ እምሰማይ። መናውን ሙሴ አልሰጣችሁም አላ አቡዩ ወሀበከሙ ጎብስተ ጽድቅ እምሰማይ።

፮ ነገር ግን አባቴ እውነተኛ እንጂረ፤ ከሰማይ ሰጣችሁ መናውንስ ጎብስተ ጽድቅ አይለውም ብሎ ጎብስተ ጽድቅ እኔን ሙሴ አልሰጣችሁም አባቴ ሰጣችሁ እንጂ፤ አንድም ከመ እምላላሉ አውረድክ ሥጋ ይለዋል በሊቁ ብሎ ከሰማይ ሥጋ ይዘህ እንደ መጣህ

ምን ምልክት አለህ አሉት፤ አበጂነሰ፤ ጎብስተአበርክቼ መግቢያችሁ የለም ትለን እንደሆነ ይህስ ያለውን ግብርክት ነው የሌለውንስ አባቶቻችን መናውን ተመግበዋል። በከመ ጽሑፍ ጎብስተ እምሰማይ ወሀቦሙ ይብልዑ፤ ሊመገቡት ከሰማይ ሰጣቸው ተብሎ ተጽፎ እንዳለ። ወይቤሉም አኮሙሉ ዘወሀበከሙ እምሰማይ ሙሴ መናውን ከሰማይ አልሰጣችሁም ያፍ በበረረ ዘንግ በተወረወረ ከሰማይ ወረደልን ይባላል። ለብስህ አላለቀ ሚግህ አልወለቀ በትርህ አልወደቀ እንዲሉ፤ ከውቅያኖስ በደመና አይበት ተቋጥሮ በነፋስ ወደልጋዝ ተቋጥሞ መልኩ በረድ መስሎ መጠኑ ድንብላል አሁሉ ወእንዘ የኃድግ ሀብ ይላል፤ የውርፍ ገበታ እየተነጸፈ አርባ ዘመን እየዘነበላቸው እስራኤል መናውን ተመግበዋል፤ አንድም ጎብስተ ጽድቅ እኔን ሙሴ አልሰጣችሁም አባቴ ከሰማይ አውርዶ ሰጣችሁ እንጂ።

፯ እስመ ጎብስቱ ለእግዚአብሔር ውለቀ ዘወረደ እምሰማይ።

፪ የእግዚአብሔር ጎብስቱ ከሰማይ የወረደ ነውና። ወይሁብ ሕይወት ዘለዓለም። የዘላለም ድንኳንንም ለሰው ይሰጣልና።

፫ ወይቤልዎ እግዚአብሔር ሀብስ በኩሉ ጊዜ እምውለቱ ጎብስተ።

፬ እቤቱ ዘወትር ከዚያ ጎብስተ ስጠን አሉት።

፭ ወይቤሉም እግዚአብሔር አላሉት

አነ ውለቱ ጎብስተ ሕይወት ሄታም የሕይወት እንደራ እኔ ነኝ አላቸው።

ዘመጽአ ጎቤዩ ሊይርጎብ። ወደኔ የመጣ ግለት በኔ ያመነ አይራብም።

ወዘሂ የአምን ብዩ ሊይጽምፅ ለዝሉፋ።

በኔ ያመነም ለዘላለም አይጽማም። አንድም በኔ ያመነ ረኅብ ነፍስ ጽምፃ ነፍስ የለበትም።

፮ ወእቤለከሙ ባሕቱ ርኢከሙ ሂሂ ወኢአመንከሙሂ።

፯ ነገር ግን አይታችሁኝ አልተቀበላችሁኝም ብዬ በውጎት እነግራችኋለሁ።

፪ ወኮሉ ዘወሀበኒ አቡዩ ያመጽአ ጎቤዩ።

፫ አባቴ በሀብት ስቦ በረድኤት አቅርቦ የሰጠኝ ሁሉ በኔ ያምናል።

ወለዘሂ መጽአ ጎቤዩ ሊይሰድ ይወኢያወጽአ አፍኦ።

በኔ ያመነውንም ከመንግሥተ ሰማይ አፍኦ ወደገሃነም አላወጣውም። ከቀደመው ሀገረም ስካይ ሲለይ ከገባ በኋላ ኃጢአቱ ተመርምሮ ወጥቶ ይደበደባል። መንግሥተ ሰማይ ግን ከገቡ መውጣት ካገኙ ጣት የለምና።

፫ እስመ ወረድኩ እምሰማይ አኮ ከመ እግበር ፈቃድየ።

፬ ከሰማይ የወረድኩ የኔን ፈቃድ ላደርግ አይደለም።

፭ ዘእንበለ ፈቃዱ ለዘፈነወኒ። የላከኝ ያባቴን ፈቃድ ላደርግ ነው እንጂ። አንድም የኔ ፈቃድ ካባቴ ፈቃድ ልዩ ሁኖ

ወንጌል ዘፍሐንስ።

የኔን ፈቃድ ላይርግ ሰው አ
 ለሆነኩም አልወረድኩም የኔ
 ፈቃድ ካባቱ ፈቃድ ጋራ አ
 ንድ ነውና ያባቱን ፈቃድ ላ
 ደርግ ነው እንጂ።

፵፱ ወዝንቱ ውለቱ ፈቃዱ ለዘፈ
 ነውኒ አብ።

፵፱ የላከኝ ያባቱም ፈቃድ ይህ
 ነው።

ከመ ክሉ ዘመሀበኒ ኢይትጎጉ
 ለ እምኔህ ወሊኦሐዱሂ።
 በኔ ካሙት እንዱ ስንኳን እ
 ንዳይጉዳ መሆን ነው።

አላ አነ አነሥላ በደኃሪት ዕ
 ለት።

በዕለተ ዓርብ አሥነሣዋለሁ።

፶ ወዝንቱ ውለቱ ፈቃዱ ለዘፈ
 ነውኒ አብ።

፶ የላከኝም ያባቱ ፈቃድ ይህ
 ነው።

ከመ ክሉ ዘርዕዮ ለወልድ
 መለምን በቱ ያረከብ ሕይወ
 ተ ዘለዓለም።

ወልድን አይቶ ያመነበት ሁ
 ሉ የዘላለም ድህነትን ያገኝ።

ንድ ነው።

ወሐነ አነሥላ በደኃሪት ዕለት
 በዕለተ ትንሣኤ አድነዋለሁ።

፶፩ ወሐንጉርጉሩ አይሁድ በእን
 ቲአሁ አስመ ይቤሉሙ አነ
 ውለቱ ኅብስተ ሕይወት ዘመ
 ረደ እምሰማይ።

፶፩ ከሰማይ የወረደ የሕወት እን
 ጀራ እኔ ነኝ ስላላዋው አ
 ይሁድ በርሱ ምክንያት ታወኩ

፶፪ ወይቤሉ አኩን ዝንቱ ውለቱ
 ኢየሱስ ወልደ ዮሴፍ ዘለሊኒ
 ነስምር አባሁ ወእም። ግቲ
 ፲፫ ፶፩ ግር ፯ ፫።

፶፪ እኛ አባት አፍቱን የምናው

ት የዮሴፍ ልጅ አይደለምን።
 ወእር እንከ ይእዚ ይብላን እ
 ምሰማይ ወረድኩ።

እወይ ውሸት እወይ ግታለ
 ለ እንደምን ከሰማይ ወረድኩ
 ያለናል አሉት።

፶፫ ወአውሥላ እግዚእ ኢየሱስ
 ፶፫ ጌታም መለሰ።

ወይቤሉሙ ኢታንጉርጉሩ በ
 በይናቲከሙ።

እናንተ በናንተ አትታወኩ አ
 ላዋው።

፶፬ አልቦ ዘይክል መጸአ ኅቤየ
 እመ ኢስሐቦ አብ ዘፈነውኒ

፶፭ የላከኝ አባቲ በሀብት ስቦ በ
 ረድኤት አቅርቦ ካልሰጠኝ በ
 ኔ ግመን የሚቻለው የለም።

ወአነ አነሥላ በደኃሪት ዕለት
 በዕለተ ዕርገት አድነዋለሁ።

እንድም በጸራቅለጠስ።

፶፭ ወሀሱ ጽሑፍ ውስተ መጽ
 ሐፈ ነበያት ከመ ይከውኑ ክ
 ሉሙ ምሐራን እምኅበ እግ
 ዚአብሔር። ኢሳ ፶፬ ፲፫።

፶፭ ሁሉ ከእግዚአብሔር ተምረው
 አዋቆች ይሆናሉ የሚል በመጽ
 ሐፈ ነበያት አለ። ኢሳይያስ ደ
 ቂቅኪ ይከውኑ ምሐራን በኅ
 በ እግዚአብሔር ያለውን። ኤር
 ምያስ ወኢያምሕር እኩ እ
 ኅዋሁ እንዘ ይብል አእምር
 ም ለእግዚአብሔር አስመ ክ
 ሉሙ የአምሩኒ ንዑሰሙ ወ
 ዓቢዮሙ ያለውን። ዕንባቆም ት
 መልእ ምድር እምአእምር
 ስብሐተ እግዚአብሔር ከመ
 ግይ ዘይደፍን በሕረ ያለውን
 ለውጦ አነበበው። መጽሐፈ ነ
 ቢያ ያለ እንደሆነ ኢሳይያስ
 ን ብቻ።

፶፮ ወክሉ እንከ ዘዕምን እም ኅ
 በ አቡየ ተምሔር ይመጽእ
 ኅቤየ። ግቲ ፲፩ ፳፯።

፶፯ ዝንቱ ውለቱ ወልድየ ብሉ
 ሲመሰክርልኝ የሰማ ሁሉ አ
 ውቶ በኔ ያምናል።

ወአልቦ ዘርአዮ ለአብ ዘእንቦ
 ለ ዘእምኅቤሁ ለእግዚአብሔር
 ውለቱ።

ከርሱ አካል ዘእም አካል ባ
 ሕርይ ዘእምባሕርይ ከተወለደ
 ከልጁ በቀር አብን በባሕርይ
 ያየው የለም።

ወውለቱኬ ርአዮ ለአብ።

እሱን አባቱን አየው እንጂ።

እንድም ከነቢያት ወገን ል
 ጅ ሁኖ ያየው የለም ልጁ
 ልጅ ሁኖ አየው እንጂ።

፶፯ አማን አማን እብለኩሙ ዘየላ
 ምን ብዩ ቦ ሕይወት ዘልዓ
 ለም።

፶፯ በኔ ያመነ መንግሥተ ሰማይ
 ን ይወርሳል ብዬ በውነት እ
 ነግራችኋለሁ።

፶፰ አነ ውለቱ ኅብስተ ሕይወት
 ፶፰ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ።

፶፱ አበዊከሙሰ መኖ በልዑ በገ
 ዳም ወሞቱ። ዘፀ ፲፯ ፲፭።

፶፱ አባቶቻችሁ መኖውን በሉ በ
 ምድረ በዳ ከሞት አላዳናቸ
 ውም።

፶ ዝንቱ ውለቱ ኅብስተ ዘእም
 ሰማይ ወረደ ከመ ክሉ ዘበ
 ልዓ እምኔሁ ኢያመውት ዘ
 ለዓለም።

፶ ከርሱ የባላ ሁሉ በሥጋ በ
 ሞት በነፍስ እንዳይሞት ፈር
 ሶ በስብሳ እንዳይቀር ትንሣኤ
 ዘለክብር እንዲነሣ ከሰማይ የ
 ወረደ ኅብስተ ይህ ነው።

የጥራት ግንዛቤ

ሃ፩ እነ ውለቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማይ።

ሃ፪ ከሰማይ የወረደ ኅብስተ እኔ ነኝ።

ወዘበልዐ እምዝንቱ ኅብስተ የሐዩ ለዓለም።

ከዚህ ኅብስተ የበላም ለዘላለም ሕያው ሁኖ ይኖራል።

ወዝኒ ኅብስተ ዘእነ አሁቦ ሥጋዩ ውለቱ በእንተ ሕይወት ዘለዓለም።

ሥጋዩ በእንተ ሕይወት አሁቦ በእንተ ሕይወት ብለህ ገጠም የዘላለም ሕይወት ሊሆን እኔ የምሰጠው ኅብስተ ሥጋዬ ነው። እንድም እኔ የምሰጠው ኅብስተ ሥጋዬ ነው።

በእንተ ሕይወት ዘለዓለም። የዘለዓለም ሕይወት ሊሆነው።

ሃ፫ ወተገአዙ አይሁድ በበይናቲ ሆሙ እንዘ ይብሉ እር ይከል ዝንቱ የሀበነ ሥጋሁ ንብላዕ።

ሃ፬ ሥጋውን እንበላ ዘንድ ሥጋውን መስጠት ይህ እንደምን ይቻለዋል ብለው አርሱ በርላቸው ተከራክሩ። እሁበከሙ በላቸው አእላፈ አስራኤል ብዙ ነን። እንዳንድ ጉርሻ ስንኳ ይደርሰናል ብለው። ትብለው ቢላቸው ግን እንድልሃለሁ ብሎታል ታንቆን ይሞታል ብለው። ሥጋዩ በእንተ ሕይወት ቢላቸው የዕሩት ብእሲ ሥጋ ቢበሉት ደሙን ቢጠጡት ደጃ ይሆናል እንጂ ሕይወት ይሆናልን ብለው።

ሃ፭ ወይቤሉሙ እግዚአሉየሱስ አግን አብለከሙ እመ ኢበላእከሙ ሥጋሁ ለወልደእኔ እመሕ

ያው ወኢሰተይከሙ ደሞ አልብከሙ ሕይወት ላእሌከሙ።

ሃ፮ ጌታም የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ ለኛንተ ሕይወት የላችሁም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው።

ሃ፯ ዘበልዐ ሥጋዩ ወሰትዩ ደምዩ በሕይወት ዘለዓለም።

ሃ፰ ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የማታልፍ መንግሥተ ሰማይን ይወርሳል። ፈረንጆች ደም የሌለው ሥጋ የለም ብለው ሥጋውን ብቻ ያቁርባሉ። ይህ ይመሰክርባቸዋል።

ወእነ እነሥአ በደኃሪት ዕለት በዕለተ ምጽአት አድነዋለሁ።

ሃ፱ አስመ ሥጋዩን መብልዓ ጽድቅ ዘበእማን ውለቱ።

ሃ፳ ሥጋዬ እውነተኛ መብል ነውና።

ወደምየኒ ስቲ ሕይወት ውለቱ ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና።

ሃ፻ ዘበልዐ ሥጋዩ ወሰትዩ ደምዩ ይሄሉ ምስሌዩ።

ሃ፻፩ ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ ከኔ ጋራ ተውህዶ ይኖራል። ወእነሂ እሄሉ ምስሌዬ። እኔም አድሬበት እኖራለሁ እንደ ብረትና እንደ አሳት የጸጋ ተሞህዶ።

ሃ፻፪ ወበከመ ፈነወኒ አብ ሕያው የላከኝ አብ ሕያው እንደሆነ

ወእነሂ ሕያው በእንተ አብ። እኔም ከአብ አካል ዘእምአካል በሕርይ ዘእምበሕርይ ስለተወለድኩ ሕያው ነኝ።

ሃ፻፫ ወዘበልዐ ሥጋዩ የሐዩ በእንቲአዩ።

ሃ፻፬ ሥጋዬን የበላ ሥጋዬን ስለበላ ሕያው ሁኖ ይኖራል።

ሃ፻፭ ዝኬ ውለቱ ኅብስተ ዘእምሰማይ ወረደ።

ሃ፻፮ የሚገባ ኬ። ከዚያ ሁሉ ትጽብ አውሎስ የብሉዩንና የሐዲሱን ሊቀ ካህናት እያነጻጸረ የሐዲሱን ሊቀ ካህናት እያበልጠ መጥቶ። ዘከመ ዝኬ ሊቀ ካህናት ይደልወን እንዳለ። ከዚህም ምድራዊውን ኅብስትና የሰማያዊውን ኅብስት እያነጻጸረ ሰማያዊውን ኅብስት እያበልጠ መጥቶ ከሰማይ። የወረደ ኅብስት ይህ ነዋ ይህ ነው አለ ወእኩ በከመ በልዑ አበዊከሙ መና በገዳም ወሞቱ። አባቶቻችሁ መናውን በገዳም በልተውት ከሞት እንዳላዳናቸው ያለ አይደለም። ወዘበልደሰ ለዝንቱ ኅብስተ የሐዩ ለዓለም። ከዚህ ኅብስተ የበላ ግን ለዘለዓለሙ ሕያው ሆኖ ይኖራል።

በእንተ ዕቅድት ወእልወት ዘእምአርድዕተ ኢየሱስ።

፩ ወከመዝ ይቤሉሙ እግዚአሉየሱስ በምክራብ በቅፍርና ሆም እንዘ ይሚህርሙ።

፪ በቅፍርናሆም ባለ ምክራብ ሲያስተምራቸው ጌታ ይኸን ነገራቸው።

፫ ወብዙኃን እምአርዳኢሁ እለሰምዎ ወይቤሉ ዕፁብ ዝንቱ ነገር።

፬ ከደቀ መዛሙርቱ ወገን ይኸን ሰምተው ይኸን ነገር ድንቅ ነው ያሉ አሉ።

ወንጌል ዘዮሐንስ።

ጠመኑ ይክል ሰሚዶቹ ።
መስማት ለማን ይቻለዋል ለሉ
መስማትማ ጆሮ መብረቀትስ
ይሰማ የለምን፡ ለብዎቶ ሲል
ነው ማወቁ ለማን ይቻለዋል
ለሉ።

ጴጭ ወአከመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ
በመንፈሱ ከመ አንጉርጉሩ
አርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ።

ጴጭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
ሕዝቡ በዚህ ምክንያት እንደ
ታወኩ በአእምሮው አውቆ
ወያሌሎሙ ዝኑ የአቅፈክሙ
ይኸ ይደንቃችኋልን።

እፎ እንከ እመ ርኢክምዎ ለ
ወልደ እንለ እመሕያው እን
ዘ የዓርግ ኅብ ሀሎ ቀዳሙ
ወልደ እንለ እመሕያው ክር
ስቶስ ቀድሞ ወደነበረበት ሰ
ወጣ ብታዩ እንደምን በደነቃ
ችሁ ነበር አላቸው። ምነው ክር
ደቱ ዕርገቱን አብልጠት ነውን
ሁሉስ የአምላክነት ሥራ አይ
ደለምን በሉ መሆኑስ ሁሉም
የአምላክነት ሥራ ነው ሲወር
ድ ያየው የለም ሲያርግ ግን
ሁሉ ያየዋልና። ሰውም ካላ
የው ያየውን ማደንቅ ልማ
ድ ነውና ሰው በሚያደን
ቀው ተናገረ እንጂ። አንድ
ም ዝኑ የአቅፈክሙ አያልክ
መልስ። ይህ ይደንቃችኋል ኋ
ላ አዋህጄ አስነሥቼ በመንግ
ሥተ ሰማይ መንፈሳዊ ምግብ
በመግባችሁ ብታዩ እንደምን
በደነቃችሁ ነበር። ይኸን በም
ን ያውቁታል በሉ ኅብስት አ
በርከቶ በመመገቡ። አንድም
ይህን ይደንቃችኋል። ወእፎ እ
ንከ፡ ይኸን ዓለም እምኅብ በ

ኅብ አልቦ ከመኖር ወዳለመ
ኖር ሳላልፈው ብታዩ እንደም
ን በደነቃችሁ ነበር። ይኸን በ
ምን ያውቁታል በሉ በደረቅ
ግምባር ዓይን በመፋጠሩ።

ጴጭ መንፈስ ውለቱ ዘያሐዩ። ዮሐ
፫ ፲፫።

ጴጭ የሚያድን መለኮት ነው።
ወሥጋስ አልቦ ዘይበቀሶ ወ
ኢምንትኒ። ሥጋ
ግን አንዳች አይጠቅምም።
ወዝኒ ቃል ዘእነ ነገርኩክሙ
መንፈስ ውለቱ ወሕይወት
ውለቱ።

ይኸም የምነግራችሁ ነገር መ
ለኮት ነው ሕይወት ነው። አ
ንድም መንፈስ ውለቱ አያል
ክ መልስ። የሚያድን መለኮት
ነው። ወሥጋስ ሥጋ ግን አያ
ድንም። ኅብስትስ መብልዕ ይ
እቲ አላ ኃይል እንተ ኅይረ
ት ላዕሌሁ ይእቲ ትገብሮ አ
ንዳል። መብላት የሰውነት ማ
ዳን የመለኮት ነውና። አንድም
የሚያነሣ መለኮት ነው። ወሥ
ጋስ። ሥጋ ግን ተነሿ ነው።
ወኢያንሥኦ እመንገለ ሥጋሁ
ድኩም አላ በኃይል እግዚአብ
ሔር እንዲል። አንድም ዘየሐ
ዩ ብለህ ሶስት ሌሊት ሶስት
መዓልት በክርሠ መቃብር ኑ
ር የሚነሣ መለኮት የተዋሀ
ደው ሥጋ ነው። የሩቅ ብእሲ
ሥጋ ግን በሶስት ቀን አይነ
ሣም ትንሣኤ ዘጉባዔን ይጠ
ብቃል። አንድም ዘያሐዩ የሚ
ያድን መንፈሳዊ ትምርት ነው
ወሥጋስ። ሥጋዊ ትምርት ግ
ን ምንም ምን አይረባም አ
ይጠቅምም። ይህም የምነግራ

ችሁ ነገር ረቂቅ ነው ሕይ
ወት ነው።

ጴጭ ወባሕቱ በ እምሙስቲትክ
ሙ እለ ኢየሐምኑ።

ጴጭ ነገር ግን ከናንተ ወገን የማ
ያምኑ አሉ።

እስመ የአምር እግዚእ ኢየ
ሱስ እምትካት ከመ መኑ እ
ሙንቱ እለ ኢየሐምኑ ቦቱ።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
ጥንት ጀምሮ የማያምኑበት እ
ነማንም እንደሆኑ ያውቅ ነበ
ርና አይሁድ እንደሆኑ።
ወመኑ ውለቱ ዘያገብአ።
የሚያሲዘውም ማንም እንደ
ሆነ ያውቅ ነበር ይሁዳ እንደ
ሆነ።

ጴጭ ወእምዝ ይሌሎሙ በእንተ ዝ
ንቱ አብልክሙ አልቦ ዘይክል
መጸኢ ኅቤዩ ለእመ ኢተው
ሀቦ ሎቱ እምኅበ አቡዩ።

ጴጭ ሰውቀቱ ከባቲ ካልተሰጠው ስ
ለዚህ ነገር በኔ ማመን የሚ
ቻለው የለም ብዬ እነግራች
ኋለሁ።

ጴጭ ወበእንተ ዝንቱ ነገር ብዙኃን
እምአርዳኢሁ እለ ገብኡ ድኅ
ሬሆሙ ወኢሑሩ እንከ ምስሌሁ

ጴጭ ስለዚህ ማለት እንደሀ ሰላላ
ቸው ከሕዝቡ ወገን ክርሱ ጋ
ራ ያልሄዱ ወደኋላቸው የተ
መለሱ ብዙ ናቸው የተናገረ
ው አይቀርም አያደርገውን አ
ይናገር ብለው።

ጴጭ ወይሌሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
ለ፲ወደቱ አርዳኢሁ አንትሙኒ
ትፈቅዱት ትሑሩ።

ጴጭ አሥራ ሁለቱን እናንተም ል
ትሄዱ ትወዳላችሁን አላቸው።
እኒያስ ወደው ተከትለውታል

የዮሐንስ ወንጌል ፡

በጎቻ ይነጻጽጥል እንጂ እንዳ
ይሉት አስፈቅዶ ለግብከተል።
፳፭ ወአውሥአ ስምዖን ኢፕሮስ።
፳፭ ስምዖን ኢፕሮስም መለሰ።
ወይቤሉ እግዚአ ግብ መኑ ነ
ሐውር እንዘ ቃለ ሕይወት ዘለ
ዓለም ብከ።
፯ታዬ የዘላለም ደኅንነት የሚ
ገኝበት ትምርት ከንተ ዘንድ
እያለ የት እንሄዳለን አለው።
፳፱ ወንሕነሰ አመነ ወአእመርነ
ከመ አንተ ውእቱ ክርስቶ
ስ ወልዱ ለእግዚአብሔር ሕ
ያው።
፳፱ እኛስ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ
ተብሎ የተነገረልህ የሕያው
እግዚአብሔር የባሕርይ ልጁ
እንደሆንክ አውቀን አምነናል
፳ ወአውሥአ እግዚአ ኢየሱስ
ወይቤሉም አኩ አነ ጎረይ
ኩከመ ለጀመረቱ ። ማቴ ፲፯፻፲፯
ግር ፳ ፳፱ ሉቃ ፱ ፳
፳፻ ጌታም አሥራ ሁለታችሁንማ
እኔ መርሟችሁ የለምን።
ወባሕቱ አሐዱ እምኔከመ ሰ
ይጣን ውእቱ።
ነገር ግን በናንተ አንዱ ሰይ
ጣን ነው በላጋራዬ ነው አላ
ቸው፤ ወፃቀመ አደርሃ ሰይጣ
ነላዕለ ሰሎሞን እንዲል።
፳፻ ወዘንተሰ ዘይቤ እንበይነ ይሁ
ዳ ስምዖን እስቆርታዊ ይቤ።
፳፻ ይኸን ነገር የተናገረ የአስቆ
ሮት ሰው በሌሚየን ስለ ይሁ
ዳ ነው።
እስመ ውእቱ ሀለም ያግብአ
አሐዱ እም፤ቱ ወዩቱ።
ከሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ ያ
ሲዘው ዘንድ አለውና።

ዘከመ ሐረ ኢየሱስ ኅበ በ
ዐለ መጸለት።
ምዕራፍ ፯ ።
፩ ወእምድጎረ ዝንቱ ሐረ እግዚ
አ ኢየሱስ ውስተ ገሊላ።
፩ ከዚህ በኋላ ጌታ ወደ ገሊላ ሄደ
ወኢፈቀደ ይሑር ምድረ ይ
ሁዳ። ወደ ይሁዳ ሊሄ
ድ አልወደደም እስመ የኃሥ
ሠ አይሁድ ከመ ይቅተልም።
አይሁድ ሊገሉት ይኹታልና።
፪ ወቀርቦ በዓለ መጸለቶመ ለ
አይሁድ። ዘቤ ፳፫ ፴፬።
፪ አይሁድ ፋሲካቸውን የሚያከብ
ሩበት ቀን ያረሰሱለምን መጸለ
ት አለው ቢሉ የተደራረበ በዓ
ል ነው መጸለትን እናከብራለን
ሲሉ ቁግር በግብር ምክንያት
አስጠርቶ ሮም ወስደዋል
ከዚያ ተመልሰው መጸለትን
ሳያከብሩ ፋሲካን አያከብሩም
ና ያራርቡው አክብረውታል።
አንድም በግብር ስለ መሰለው
ሰው ከበዛ ዘንድ ድንኳን ተ
ክለው ጃንጥላ ጥለው ያከብሩ
ታልና። አንድም በዓለ ናዕት
ሲል ነው ጸልፎ ይላል ትግ
ሬ። አንድም በጸያፍ የገባ ነው
ወይቤልም አኃዊሁ ለእግዚአ
ኢየሱስ ፍልስ እምዝየ ወሐ
ር ምድረ ይሁዳ።
፫ አኃዊሁ ይቂቀ ዮሴፍ ናቸው
ከዚህ ተነሥተህ ወደ ይሁዳ
ሂድ አሉት።
ከመ አርዳኢከኒ ይርአዩ ግብ
ረከ ዘትገብር ወይእመኑ።
የምትሠራውን ተአምራት አይ
ተው ሕዝቡ ያምኑብህ ዘንድ።

ከጉባኤው ከዋለ ደቀ መዝሙ
ር ግለት ልማድ ነው።
፪ እስመ አልቦ ዘይገብር ጽንተ
ኒ ጽሚተ ወይፈቅድ ከሠተ ይ
ኩና።
፪ እንዘ ይፈቅድ በል፤ሥራው
ሊገለጽ ወደ ሳለ ሥራውን ሠ
ውሮ ምንም ምን የሚሠራ የ
ለምና። አንተም ሥራህ ሊገለ
ጽልህ ትወዳለህና። አንድም እ
ስመ አልቦ ዘይገብር ወኢምን
ተኒ ጽሚተ ወኢይፈቅድ ከሠ
ተ ይኩና። ሥራውን ምንም
ምን ሠውሮ የሚሠራ የለምና
ሊገለጽለትም የማይወድ የለ
ምና፤ አንተም ሥራህ ሊገለጽ
ልህ ትወዳለህና። አንድም እስ
መ አልቦ ዘኢይገብር። ሥራው
ን ምንም ምን ሠውሮ የማይሠ
ራ የለምና፤ ወይፈቅድ ሊገለጽ
በትም የሚወድ የለምና አንተ
ግን ሊገለጽልህ ትወዳለህና።
አንድም እስመ አልቦ ዘኢይ
ገብር ወኢይፈቅድ። ሥራውን
ምንም ምን ሠውሮ የማይሠ
ራ ሊገለጽለትም የማይወድ የ
ለምና አንተም ሊገለጽልህ ት
ወዳለህና።
ወእመሰ ዘንተ ምግባረ ትገብ
ር እርኢ ርእሰክ ለዓለም።
ይህን የምታደርግ ከዚያ አም
ላክነትክን ለሁሉ ግለጽ።
፭ እስመ አኃዊሁኒ ኢአምኑ ቦቱ
ወንድሞቼ ይቂቀ ዮሴፍ አላ
መኑምና እንደህ አሉ።
፮ ወይቤሉም እግዚአ ኢየሱስ
ጊዜየሰ ዓዲ እስከ ይእዜ እ
በጽሐ።
፯ ጌታም እኔ የምወጣበት ጊዜ
አልደረሰም።

ወገንል ዘዮሐንስ።

ወገዜ ዘኢክሙስ ዘልፈ ድል ው ውለቱ።
 የናንተ ጊዜ ዘወትር የተዘጋጀ ነው፡ማለት እናንተ ግን የም ትወጡበት ጊዜ ደርሷል፡የተ ደራረበ በዓል ነው ቢሉ ጌታ የሚወጣ ለበዓል ፋሲካ ነው እ ንጂ ለበዓል መጸለት አይደለ ምና። በዓል ፋሲካ ነው ቢሉ ጌታ የሚወጣ ለማስተማር ነው እንጂ ለገበረ በዓል አይደለ ምና። እንድም በኔ ሳላውተው ሞት አይመጣብኝም፡በናንተ ግን ሞት ሳታውቁት ሞት ይ መጣባችኋል።
 ፩ ለክሙስ ኢየሁዳ ዓለም ጸሊ አተክሙ።
 ፪ እናንተን ሰው አይጠላችሁም ወሊተሰ ይጸልኩኒ።
 እኔን ግን ይጠሉኛል።
 እስመ ስምዕ ላዕሌዎሙ።
 እኔ እመሰክርባቸዋለሁና።
 ወእዛለፎሙ በከመ እከየ ም ግባሮሙ።
 እንደ ሥራቸው ክፋት። እንድ ም በከፋ ሥራቸው እዛለፋቸ ዋለሁና አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈረሰውያን እያልኩ።
 ፭ አንትሙስ ሰርተ ውስተ ዝን ቱ በዓል።
 ፮ እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ ወአንሰ ኢየሳርግ ይእዜ ነው ተ ዝንቱ በዓል።
 እኔ ግን ወደዚህ በዓል ዛሬ አ ልወጣም።
 እስመ ዓጲ ኢበጽሐ ጊዜየ።
 የምወጣበት ጊዜ ገና አልደረ ሰምና።
 ፱ ወከመዝ ይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ነበረ ውስተ ገሊላ።

፱ ተፈሪ ሲል ነው ወነበረ ውስ ተ ኢየረሳሌም እንዲል። ይኸ ን ነግሯቸው በገሊላ ቀረ።
 ፲ ወዓሪጎሙ አኃዊሁ ለበዓል ውለተ አሚረ ዓርገ ውለቱኒ ጽሚተ ወአኮ ገሃደ።
 ፲ ደቂቀ ዮሴፍ ከወጡ በኋላ እ ርሱም ተገልጦ ይደደለ ተሠ ውሮ ወጣ።
 ፲፩ ወአኃዙ አይሁድ ይገሥሥዎ በበዓል።
 ፲፩ አይሁድ በበዓል ይሹት ጀመር ወይቤሉ አይቱ ውለቱ ዝኩ። ያ የት ነው ያለ አሉ፡ዝኩ ቃለ ጸብሶ ነው ዝኩ ወልደ ሶሌዶ እንዲል።
 ከከመ ተናገረ ኢየሱስ ገሃደ በእንተ ተፈንዎቱ መለከታዊ።
 ፲፪ ወጠኩኝን አንጉርጉሩ ሕዝብ በእንተአሁ።
 ፲፪ ሕዝቡም በርሱ ምክንያት ፈ ጽመው ታወኩ።
 ወዐ አለ ይቤሉ በእንተአሁ ጌር ውለቱ።
 ደግ ነው ያሉ አሉ።
 ወካልዓን ይቤሉ አልቦ።
 ደግም አይደለ ያሉም አሉ።
 አላ ያስሕቀሙ ለሕዝብ።
 ሕዝቡን ያስታዩዋል እንጂ ሊ ያስታዩው ነው እንጂ።
 ፲፫ ወበሕቱ ከሠትሰ አልቦ ዘተና ገረ በእንተአሁ በእንተ ፍርሃ ቶሙ ለአይሁድ።
 ፲፫ ነገር ግን አይሁድን ስለፈሩ ጌ ር ውለቱ ማለትን ገልጦ የ ተናገረ የለም።
 ፲፬ ወበማእከለ በዓል ዓርገ እግ ዘእ ኢየሱስ ምክራብ ወአኃ ዘ ይምሐር።

፲፬ የተደራረበ በዓል ነው ቢሉ በዓል መጸለት አልቶ በዓል ፋ ሲካ ሲጀመር በዓል ፋሲካ ነ ው ቢሉ ባራተኛው ቀን ጌ ታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ክራብ ገብቶ ያስተምር ጀመር ወአንከሩ አይሁድ ምሕርቶ እንዘ ይብሉ ዝንቱ እር የአም ር መጽሐፈ ዘኢመሐር መ ኑሂ።
 ፲፭ የበጎ አንክሮ። ግንም ማ ያ ላስተማረው ይህ መጽሐፍን እንደምን ያውቃል ብለው አ ደነቱ። እንድም ግንም ግን መጽሐፍን ያስተማረው የሌለ ይህ እንደምን ያውቃለሁ ይ ላል ብለው አደነቱ ይህ ሠራ ርቺ አሉት።
 ፲፮ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ።
 ወይቤሉሙ ትምሕርትየሰ ኢ ኮነት እንተአየ አላ እንተአሁ ለዘፈነወኒ።
 ፲፯ ትምርቱ የኔ አይደለችም የላ ከኝ ያባቱ ናት እንጂ። እንድ ም የኔ ብቻ አይደለችም የላ ከኝ ያባቱም ናት እንጂ።
 ፲፯ ወዘሰ ይፈቅድ ይግበር ሥም ረቶ ውለቱ ይቅድም ወያእም ር ከመ እምነበ እግዚአብሔ ር ውለቱ ትምሕርትየ።
 ፲፯ ያባቱን ፈቃድ ሊያደርግ የወ ይደ ትምርቱ ከእግዚአብሔር እንደ ተገኘች ያውቃል።
 ወአኮ ዘእምነቤየ እነገር።
 ከኔ እንዳልተገኘ። እንድም ከ ኔ ብቻ እንዳልተገኘ ከእግዚ አብሔርም እንደ ተገኘ ያው ቃል።
 ፲፰ ወዘሰ ለሊሁ ዘእምነቤሁ ይነ

የሱህንስ ወንጌል ፡

ገር ተደላ ርእሱ የኃሥሥ፡፡
፲፭ ከራሱ እንቅፋ የሚያስተምር
ግን ራሱን ደስ ሊያሰኝ ይወ
ዳል፡፡ ለልዩት እነገር ለርእስ
የ ዘሰ ለርእሱ ይነገር ተደላ
ርእሱ የኃሥሥ ይላል፡፡

ወዘሰ ይፈቅድ ያድሉ ለዘፈነ
ዎ ጻድቅ ውለቱ፡፡

ላኪውን ደስ ሊያሰኝ የሚወ
ድ ግን እውነተኛ ነው፡፡

ወአልቦ ዓመፃ ብጎቤሁ፡፡

በርሱም ሐሰት የለበትም፡፡ አን
ድም ላኪየን ደስ ላሰኝ የም
ወድ እኔ የበሕርይ አምላክ ነ
ኝ ብዬ በስተምር ሐሰት አላ
ስተምርም፡፡

፲ዞ አኩሉ ሙሴ ወሀበከሙ አሪተ
፲ዞ ዘፀ ጽፅ ፫፡፡ ሙሴ አሪ

ትን ሰርቶላችሁ የለምን፡፡

ወኢ፩ሂ እምኔከሙ ኢትገብ
ርዋ ለአሪት፡፡ ከናንተ

፩ዱ ስንኳ አሪትን አይሠራትም
አንድም አንዳችሁ ስንኳ አሪት

ን አትሠሩዋትም፡፡ አንድም አል
ቦ ዘይገብራ፡፡ የሚሠራት የለም

አ ለምንት እንከ ተኃሥሡ ወት
ፈቅዱ ትቅትሉኒ፡፡

አ አሪትን የማንሠራት እንደም
ን ነው ትሉኝ እንደሆነ አሪት
ኢትቅትል ጻድቀ ትላለች፡፡ ጻድ
ቅ እኔን ልትገድሉኝ ለምን ት
ሻላችሁ፡፡

፳፩ ወአውሥኡ ሕዝብ ወይቤልዎ
ጋኔንኑ ብከ፡፡

፳፩ ሕዝቡም መለሱ ሎቱ ሰብሐ
ት ጋኔን አድርገዋልን፡፡

መኑ የኃሥሥ ይቅትልከ፡፡

ማን ሊገድልህ ይሻሃል አሉት
ወአውሥኡ እግዚአ ኢየሱስ
ጌታም መለሰ፡፡

ወይቤሉሙ ፩ዱ ግብረ ገበርኩ
አንድ ሥራ ሠራሁ ጉሕቀት
ን መጽጉዕን ፈወሰኩ፡፡

ወኩልከሙ እንከርከሙኒ፡፡

ለጊዜው ሁላችሁ አደነቃች
ሁኝ፡፡

፳፪ በእንተ ዝንቱ ወሀበከሙ ግዝ
ረተ፡፡ ዘሌ ፲፪ ፫፡፡ ዘፍ ፲፮ ፲፡፡

፳፪ ስለዚህ ግለት ጥንቃቄ አይሁ
ድስ እንዳይሆን ሙሴ ግዝረ

ትን ሠርቶላችኋል፡፡

ወኢኮነት እምነብ ሙሴ፡፡

እፎ የአምር ዝንቱ መጽሐፈ

ዘኢመሐሮ መኑሂ ብለውት ነ

በርና ታሪክ አያውቅም እንዳ

ይሉት ነገር ግን በሙሴ አል

ተጀመረችም፡፡

አላ እምአበው ይኢቲ፡፡

በነአብርሃም ነው እንጂ፡፡

ወበሰንበት ትገዝርዎ ለሰብኦ

ቅዳሜ የተወለደውን ቅዳሜ

ትገዝሩታላችሁ፡፡

፳፫ ወእመሰ በሰንበት ግዝረተ ይ
ነሥኦ ብእሲ ከመ ኢይሠዓር

ሕጉ ለሙሴ፡፡

፳፫ ዘኢተገዝረ ከተማ ነፍስቱ
አመ ሳምንተዕለት ብላ አሪት

የተናገረችው እንዳይፈርስ ቅ

ዳሜ የምትገዛሩት ከሆነ፡፡

ለምንት እንከ ሊተ ትግዕዙ

ኒ ለእመ አሕየውከዎ ለብእ

ሊ ኩለንታሁ በሰንበት፡፡

የሰውን ሁለንታ ሥጋውን በ

ተአምራት ሁለንታ ነፍሱን በ

ትምርት ቅዳሜ ባድነው ለም

ን ትንቅፋኛላችሁ፡፡

፳፱ ኢትፍትሐ በአድልዎ፡፡

፳፱ በግብዝነት በሐሰት አትፍረዱ

ዘዳ ፩ ፲፮፡፡

አላ ፍትሐ ጽድቅ ፍትሐ፡፡

ቡሚንባ በውነት ፍረዱ እንጂ
ሰንበትን መሻር ይህታ፡፡ ምላ
ጩ ሲለመጥ ሥጋው ሲቆረ
ዋ ደሙ ሲፈስ፡፡

፳፭ ወበ አለ ይቤሉ እምሰብኦ ኢ
የሩሳሌም አኮኑ ዝንቱ ዘየኃ

ሥሡ አይሁድ ይቅትልዎ፤

፳፭ በኢየሩሳሌም ካሉ ሰዎች ወ
ገን አይሁድ ሊገድሉት የሚ

ሹት ይኸ እይደለምን፡፡

፳፮ ወናሁ ገሃዶ ይትናገረሙ፡፡

፳፮ እነሆ ቃል ለቃል ይነጋገራዋ
ዋል፡፡

ወአልቦ ዘይቤልዎ ምንተኒ፡፡
ምንም የመለሱለት ምላሽ የ

ለም ያሉ አሉ፡፡

አእመሩኑ እንጋ መላእክት ወ

ሊቃውንት ከመ ዝንቱ ውለ

ቱ ክርስቶስ በእማን፡፡

ሊገሉት የሚሹት እርሱ እን

ደሆነ አለቆቹ አውቀው ንቀ

ው ትተውትናል አሉ፡፡ አንድ

ም እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ተ

ብሎ የተነገረለት እርሱ እን

ደሆነ በውነት አውቀው አ

ምነውበታልን አሉ፡፡

፳፯ ወበሕቱ ለዝንቱሰ ነአምሮ እ
ምአይቲ ውለቱ፡፡

፳፯ ነገር ግን ይኸን ከወደትም እን
ደመጣ እናውቃለን፡፡

ወክርስቶስሰለአመ ይመጽእ አል
ቦ ዘየአምሮ እምነብ ይመጽእ፡፡

ክርስቶስ ግን በመጣ ጊዜ የ
መጣበትን የሚያውቅ የለም

የዕዝራ ነገር ትዝ ብሏቸው
ወርኢኩ ዓቢይ ነፋስ ይወጽ

እ እምበሕር እንዲል፡፡ ከባሕ
ር ጥቅል ነፋስ ሲወጣ አይቷ

ል ወዲያው መልአኩ ይህ የ
መጣበት እንዳይወረመር ክር

ወንጌል ዘዮሐንስ ።

ስቶስ በመጣ ጊዜ የሚመረ
ምረው የለም ብሎታል ።
፳፭ ወአልዓለ ቃሉ እግዚእ ኢየሱስ
በምክራብ እንዘ ይሚህርው
፳፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ምክራብ ሲያስተምር ቃሉን
አሰምቶ ተናገረ ።
ወይቤሉሙ ኪያየኒ ተአምሩ
እኔን ታውቁኝላችሁን ።
ወተአምሩኑ እምአይቲ መጻ
እኩ አነ። ከወዴትም እን
ደመጣሁስ ታውቃላችሁን ።
ወአኮ ለልዩ ኢመጻእኩ ።
በኔ ፈቃድ ብቻ ሰው ልሆን
አልመጣሁም ።
አላ ሀሎ ጻድቅ ዘፈነወኒ ።
በላከኝ ባባቲ ፈቃድ ነው እንጂ
ዘኢተአምርዎ አንትሙ ።
እናንተ የማታውቁት ።
፳፱ ወአንስ አአምር ።
፳፱ እኔ ግን አውቀዋለሁ ።
እስመ እምብሁ አነ፤
ክርሱ አካል ዘእምአካል ተወ
ልጃለሁና ።
ወውለቱ ፈነወኒ ።
በርሱ ፈቃድ ሰው ሁኛለሁና
፴ ወፈቀዱ የአኃዝዎ ።
፴ ሊይዙት ወደዱ ።
ወባሕቱ አልቦ ዘእንሥአ እደ
ሁ ላዕሌሁ ።
ነገር ግን በጠላትነት እጁን
ያነሣበት የለም ።
እስመ ዓዲሁ ኢበጽሐ ጊዜሁ
የሚሞትበት ጊዜ ገና አልደ
ረሰምና ።
፴፩ ወእምውአቶሙ ሰብእ ብዙኃ
ን አለ አምኑ ቦቱ ።
፴፩ በዚያ ካሉ ሰዎች ያመኑበት
ብዙ ናቸው ብዙ ሰዎች አመ
ኑበት ።

ወይቤሉ አመ ይመጽእ ክር
ስቶስ ቦኑ ፈድፋዶ ተአምረ
ዘይገብር እምዘገብረ ዝንቱ ።
በውኑ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ
ይህ ሰው ካደረገው ተአምራ
ት የሚበልጥ የሚያደርገው
ተአምራት አለን፤ አንድም የበለ
ጠ ተአምራት ያደርጋል አሉ ።
፴፪ ወሰሚረሙ ፈሪሳውያን ከመ
አንጉርጉሩ ሕዝብ በእንቲአሁ
፴፪ ፈሪሳውያን ሕዝቡ በርሱ ምክ
ንያት እንዳዘኑ ሰምተው ።
ፈነወሊቱን ካህናት ወፈሪሳው
ያን ወአልያኒሆሙ ከመ የአ
ኃዝዎ ። ይህ ሁሉ እኛ
ዝም ብንል አይደለም ብለው ፈ
ሪሳውያንና የካህናት አለቆች ያ
ዙ ብለው ብላቴናቸውን ላኩ
፴፫ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ ሀሎኩ
ምስሌከሙ ።
፴፫ ጌታም ገና ጥቂት ቀን ከናንተ
ጋራ እኖራለሁ ።
ወእምዝ አሐውር ኅበ እብ
ዘፈነወኒ ።
ከዚህ በኋላ ወደላከኝ ወዳባቲ
ም እሄዳለሁ ።
፴፬ ተኅሥሡኒ ወኢትረክቡኒ። የሐ
፲፫ ፴፫ ።
፴፬ ትሹኛላችሁ አታገኙኝም ።
ወኅበ አነ አሐውር አንትሙ
ኢትክሉ መጸአከ ።
እኔ ወደምሄድበት መምጣት
አይቻላችሁምና። አንድም ተኃ
ሥሡኒ እያልክ መልስ። በፈቃ
ደ የምሞተውን ሞት በግድ
እንገድለዋለን ብላችሁ ትሹኛ
ላችሁ። ወኢትረክቡኒ አታገኙ
ኝም በፈቃድ የምሞተውን ሞ
ት በግድ መግደል አይቻላችሁ

ምና። አንድም በጽድቀ አብርሃ
ም ያጸድቀናል ብላችሁ ትሹኛ
ላሁ፤ አታገኙኝም፤ እኔ በተሰቀ
ልኩበት መስቀል ተሰቅላችሁ
እኔ በሞትኩበት ሞት ሞታ
ችሁ እኔ ከገባሁበት ውሣጢ
መንጠላዕት ገብቶ መኖር አይ
ቻላችሁምና ። አንድም ዓመተ
ቃይናንን ፍቃችሁ እንደገና ይ
ወርዳል ይወለዳል ብላችሁ ት
ሹኛላችሁ፤ አታገኙኝም፤ ከዚህ
ቀድሞ የተወለደው እርሱ አ
ይደለም ብሎ ማመን አይቻ
ላችሁምና፤ አንድም በጥጠስ
ጊዜ አግኝተነው ተአምራት አ
ድርጎልን ብላችሁ ትሹኛላች
ሁ አታገኙኝም፤ ዛሬም ብና
ምንበት ይሆን የለም ብሎ ማ
መን አይቻላችሁም ።
፴፭ ወይቤሉ አይሁድ በበይናቲሆ
ሙ አይቲኑ ሀለዎ ለዝንቱ ይ
ሐር ዘኢንክል ረኪቦቶ ንሕነ
፴፭ አይሁድ እርሱ በርሳቸው እኛ
የማናገኘው ለዚህ ወዴት ይ
ሄድ ዘንድ አለው አሉ ።
ውስተ ብሔረ አረሚኑ የሐ
ውር እንጋ ወይሚህርሙ ለ
አረሚ ።
አንዳች ግዙፋ ሥርዓት አፍ
ርሶ ወደ አረማውያን ሄደ አ
ረማውያንን ያስተምር ዘንድ
አለውን ።
፴፮ ምንትኑ ዝንቱ ነገር ዘይብለነ
ተኅሥሡኒ ወኢትረክቡኒ ።
፴፯ ትሹኛላችሁ አታገኙኝም ።
ወኅበ አነ አሐውር አንትሙ
ኢትክሉ መጸአከ ።
እኔ ወደምሄድበት መምጣት
አይቻላችሁም የሚለን ነገር
ምንድርነው።

የዮሐንስ ወንጌል።

ዘከመ ከሠተ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ።

፳፯ ወበደኅሪት ዕለት ዘበዓል ዓባይ ቆመ እግዚአብሔር ከሐሐ ወይቤ ዘጸምዓ ይምጸእ ኅይዩ ወደሐተይ። ዘሌ ጽፎ ጽፎ እስመ ይሕቲ ዘፀሐት ይላታል በኦፊት ዘመድ ከዘመዱ ወዳጅ ከወዳጁ የተረፋቸውን ስንታቸውን በልተው የሚለያዩበት ናት በየሀገራቸው ለመሄድ። ዘህ ቀን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሻ በኔ ይመን ልጅ ነትንም ያግኝ ብሎ አሰምቶ ተናገረ።

፳፰ ወዘሂ የአምን ብዩ በከመ ይቤሉ መጸሐፍት አፍላገ ማየሕይወት ዘይውኅዝ እምክርሠኢሳ ማፀ ይ።

፳፱ መጸሐፍት ጸድቅኦ በአሚን የሐዩ ወክሉ ዘጸውዓ ስመ እግዚአብሔር ይድኅን ብለው መጸሐፍት እንደ ተናገሩ በኔ ካመነ ሀብታት ምሥጢራት ከሱ ይገኛሉ። አንድም ዘጸምዓ ብለህ መልስ የሻ በኔ ይመን ልጅ ነትንም ያግኝ። ወዘሂ የአምን ብዩ ዝርዝሩን ለጌታ ስጥ ኢሳይያስ እነ አነቅፅ አፍላገ በውስተ በድው ወይውኅዝ ማይ በውስተ በድው ወይረውዩ ጽሑፍን ወይከውን ብሔርክሙ አፍላገ ማይ ወይውሕዝ ማይ ርኒብ ወስቶሕ ወእለ ጸምኡ ይሐፋ ኅዘ ማይ ወይስተዩ ዘእንበለ ወርቅ። ኤርምያስ ኅይጉኒ ሊተ ነቅዓ ማየሕይወት ወከረዩ ሎሙ ዓዘቅተ ዘኢይትረከብ ማዩ።

ካርያስ ማየሕይወት ዘይውኅዝ እምኢየሩሳሌም መንፈቁ መንገል በሕር ቀዳሚት። ወመንፈቁ መንገል በሕር ይኅ ሪት። ሆሴፅ በጥሬው ወልድ። ጠቢብ ዘኢያጠብእ በሞተ ውሉድ ፅሕተ እብ አፍላገ ማየሕይወት ይውኅዝ እምክርሠብለው መጸሐፍት እንደተናገሩ ሀብታት ምሥጢራት ከኔ ይገኛሉና የሻ በኔ ይመን ልጅ ነትን ያግኝ።

፴፬ ወዘንተ ዘይቤ በእንተ መንፈስ ቅዱስ ዘሀለምሙ ይንሥኡ እለ የአምኑ ቦቱ። ኢዩ ይ ጽፎ ግብ ይ ፲፯።

፴፱ በርሱ ያመኑ ምስመናን ይቀበሉት ዘንድ ስላላቸው ስለመንፈስ ቅዱስ ይኸን ተናገረ እስመ ዓዲ ኢወረደ መንፈስ ቅዱስ በእንተ ዘኢተሰብሐ ዓዲሁ እግዚአብሔር ኢየሱስ። ጌታ ገና ስላልተሰቀለ መንፈስ ቅዱስ ገና አልተሰጠምና።

ዘከመ ሐለዩ አይሁድ ላዕለ ኢየሱስ ዘዘዚአቦሙ ሐልዮታተ።

፵ ውበዙኝን እምሕዝብ ሰሚሆሙ ዘንተ ነገረ ይቤሉ አማን ነበይ ውሐቱ ዝንቱ።

፶ ክሕዝቡ ወንን ብዙምቶ ይህን ሰምተው ነበይ ነው አሉ። ማ፩ ወቦ ይቤሉ ክርስቶስ ውሐቱ። ማ፩ ተሻልን ያሉት ልዩ ልዩ መስፃቸው ክርስቶስ ነው ያሉም አሉ። ወመንፈቁሙ ይቤሉ ቦኑ እምገሊላ ይመጽእ ክርስቶስ። ዓወቅን ጠነቀቅን ያሉ ጸሐፍ።

ት፡ ፈሪሳውያን ግን በውኑ ክርስቶስ ከገሊላ ይነሣልን አሉ።

፵፩ ሕክኑ ይብል መጽሐፍ ከመእምዘርአ ዳዊት ወእምነ ቤተ ልሔም ሀገሩ ለዳዊት ይመጽእ ክርስቶስ። ማክ ፩ ይ ማቴ ይ ፮።

፵፪ ከዳዊት ወንን ከዳዊት እገር ከቤተ ልሔም ክርስቶስ እንዲወለድ መጽሐፍ ተናግሮ የለም አሉ። መከህ ይወጽእ እምኤዶም ያለውን መተርጉም ወደሐቲ። ኤዶም እምአድያማ ተገሊላ ብሎ እንደ ተረጉ መው በያውቁ።

፵፫ ወተገንዙ ወተናፈቁ ሕዝብ በበደናቲሆሙ በእንቲአሁ።

፵፫ ሕዝቡ በርሱ ምክንያት እርሱ በርሳቸው ተለያዩ ተከራከሩ።

፵፬ ወቦ እለ ፈቀዱ የአኃዝም።

፵፬ ሊደዙት የወደዱም አሉ። ወባሕቱ እልቦ ዘእንሥእ እደሁ።

ነገር ግን ማንም እጁን አላነሣበትም።

፵፭ ወተሆሙ ሐልክቱ ወዓሊያ ኒሆሙ ኅዘ ሊቃን ካህናት ወፈሪሳውያን።

፵፭ በላቲናቸው ወደሊቃን ካህናትና ወደፈሪሳውያን ተመለሱ ወይቤልዎሙ እሙንቱ እፎኑ መዘኢያምጸእክምዎ።

እርሱ በርሳቸውም ምነው ያላመጣችሁት አሏቸው።

፵፮ ወእውሥኡ ወዓሊያኒሆሙ።

፵፮ ብላቲናቸውም መለሱ።

ወይቤልዎ ግሙራ ኢተናገረ ሰብእ ዘከመ ተናገረ ውሐቱ ብእሲ።

ያሰው እንደተናገረው። ያለ ነ

ወንጌል ዘጥሐንሰ።

ገር ከቶ ሰው ተናገርት አያ
ውትም አሏቸው።

፵፯ ወለውሥኡ ፈረሳውያን።

፵፯ ፈረሳውያንም መለሱ። ወይ
ቤልዎው ትጊገጽ እንትሙኒ
እናንተም ተስታላችሁን አሏ
ቸው። ዋጊው ለሐዋርያት ነው።

፵፰ ቦኑ እመላእክት ወአምረረሳው
ያን ዘአምነ ዘቱ።

፵፰ ወይስ ከለቆች ከፈረሳውያን
ም ወገን ያመነበት አለ።

፵፱ ዘእንበለ አሉ ጊጉያን ሕዝብ
አለ ኢየሱስም ሌላ።

፵፱ አሪትን ከግያውቁ ከኒህ ስሁታ
ን በቀር። ወእመንቱ ርጉግን፤
እነሱ ግን የተረገሙ ናቸው።

፶ ወይቤሎው ኒቆዲሞስ ዘሐረ
ገቤሁ ለእግዚአ ኢየሱስ ቀ
ዲሙ ሌሊት አሐዱ እምኔ
ሆሙ። ዮሐ ፫፻፱

፶ አስቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ
የሄደ ከርሳቸው አንዱ ኒቆዲ
ሞስ አላቸው።

፶፩ አሪትከሙኑ ትኬንና ለሰብአ
ዘእንበለ ይሕትትም ቅድመ
ወያእምሩ ምግባር ዘገብረ
ዘዳ ፲፱ ፲፯።

፶፩ አሪትነኑ ሊል ነው በእንተ ከ
ብርክሙ እንዲል። ከርሳቸው
ወገን የግሪሆን አስቀድሞ በ
ሌሊት ወደ ጌታ የሄደ ኒቆ
ዲሞስ አሪታችን በራሱን አ
ስቀድሞ መርምሮ ሳያውቁ ፍ
ረዱበት ትላለችን አላቸው። አ
ንድም እርሱ አምነዋልና። አ
ሪትከሙኑ ይላል።

፶፪ ወለውሥኡ ወይቤልዎ አን
ተኒ እምገሊላት ትብል አንተ
፶፫ አንተም አዋጂው እንዳላቸዉ
ትሆናለህ ሕይወት።

ገሥሥ መጽሐፈ ወትርአይ ከ
መ እምገሊላ ኢይትነግሉ ነቢይ
ነቢያ. ከገሊላ እንዳይነግ ከመ
ጽሐፍ ሻ መርምር።

፶፫ ወገብኡ ዙሉ ለሰ አሐዱ ው
ስተ ቤቶሙ፤

፶፫ ሁሉም እያንዳንዳቸው ወደቤ
ታቸው ተመለሱ። ሻ መርም
ር ብለውታልና ሊሹ ሊመረ
ምሩ። አንድም እርስ በርሳቸው
ተጃመሩ ይሉናል ብለው፤ አን
ድም ነገራቸው ቢፈርስባቸው
ብላቲናቸው ግሙራ ኢተና
ገረ ሰብአ ዘከመ ተናገረ ው
እቱ ብእሲ አሉ፤ ኒቆዲሞስ አ
ሪትከሙኑ ትኬንና ለሰብአ አለ

በእንተ ዘግዊት ብእሲት።

ምዕራፍ ፳።

፩ ወኢየሱስኒ ሐረ ውስተ ደብ
ረ ዘይት፤ ጌታ በምክ
፩ ራብ ሲያስተምር ውሉ አዳሩ
ን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ።

፪ ወእንግህ በጽባሕ ወወአ ካዕበ
ምክራብ፤

፪ ወከነ መግልተ ይግሪህር በም
ክራብ ወሌሊተ ደበይት ውስ
ተ ደብረ ዘይት እንዲል፤ ሌ
ሊት በደብረ ዘይት ሲጸልይ ያ
ድራል፤ ተን በምክራብ ሲያስ
ተምር ይውል ነበርና ግለዳ
ገሥገሥ ወደምክራብ ሄደ።
ወተጋብኡ ዙሉ ሕዝብ ገቤሁ
ሕዝቡ ሁሉ ወደርሱ መጡ።
ወነበረ ይምሐርሙ።
በትምርት ተገኘላቸው። ወአኃ
ዘ ይምሐርሙ ይላል ያስተም
ራቸው ፫መር፤ ትምርቱ ብዕ
ግን ነው፤ አንድም ሌላ።

፫ ወአምጽኡ ገቤሁ ጸሐፍት ወ
ፈረሳውያን ብእሲተ እስርተ
እንተ ተረከበት በዝሙት።

፫ ጸሐፍቶም ፈረሳውያንም በሌ
ሰኝነት ተይዛ የታሰሩት ሴት
ወደርሱ አመጡ፤

ወአብእዋ ውሥጦ ወአተም
ቅድመ እግዚአ ኢየሱስ።
ከውስጥ አገብተው ጌታ ካለ
በት አቀረቧት። እለቱን ነው ቢ
ሉ አንዱን ቅጥር አገብተው በ
ሶስተኛው ቀን ነው ቢሉ ሁሉ
ቱን ቅጥር አገብተው።

፪ ወያቤልዎ አሊት ረከብናሃ ለ
ዛቲ ብእሲት በዝሙት እንዘ
ትጌብስ።

፪ መምሕር ሆይ ይህች ሴት በሌ
ሰኝነት አገኝተናታል።

፭ ወበሕገነሰ ሠርግ ሙሉ ከመ
ትትወገር በዕብን፤ ዘሌ ፳ ፲።

፭ እንደኛ ሥርዓት ሙሉ በደን
ጊያ ተወገራ ትሙት ብሏል።
ወአንተ እንከ ምንተ ትብል
በእንጉላሃ። አንተስ የ
ርቧን ነገር ምን ትፈርሃለህ
አሉት።

እስመ ናሁ ተረከበት በዝሙት
በሌሰኝነት ተገኝታለችና፤

፭ ወዘንተ ይቤሉ እንዘ ያግኝርዎ
፭ ሲፈትኑት እንደህ አሉት።
ከመ ይርከቡ በላዕሌሁ ምክ
ንያተ።

ምክንያት ያገኘበት ዘንድ ት
ምርቱ ብዕንን ነው ቢሉ አ
ትሙት ቢል ወክሉ ዘይደገር
ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘመ በላ
ዕሌሁ ለሊሁ ረሰያ ዘግ ይላል
አንድ ጊዜ እንደህ ይላል ፤
ገሩ ተሞጊ አይደለምላ ለግ
ለት። ትወገር ቢል የእግዚአብ

የፍልጋት ወንጌል።

ሐር ወገን ነኝ ይላል የሰው ጥፋት አያሳዝነውም ለማለት ትምርቱ ሌላ ነው ቢሉ ትወገር ቢል። አንሰ ኢመጸአኩ ለዘነኔ ዝንቱ ዓለም ይላል፤ አንድ ጊዜ እንደህ ይላል ነገሩ ቀዋሚ አይደለም ለማለት።

እትወገር ቢል የሙሴን ሥር ዓት አፈረሰ ብለን እንግላዋለን ብለው፤ ወለትሐተ እግዚአ ኢየሱስ አዕይንቲሁ ውስተ ምድር። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ኖራኛውን ተመለከተ። ወጸሐፈ በአጽባዕቱ ቀረጸውም።

፯ ወሰብ ቀሙ ብዙኃን ወሉንን ደዩ ተበላሉቶ እንሥሉ አዕይንቲሁ። ዘፃ ፲፯ ፯።

፲ ቀሙ መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ዓይኑን አቀና። ወይቤሉሙ ዘአልቦ ኃጢአት እምኔክሙ ቀዳሙ ለይገሩ በዕብን።

ከናንተ ወገን እርሷ የሰራችውን ኃጢአት ያልሰራ ሰው ደንጊያ ይጣልባትና ከዚያ በኋላ ግደላት አላቸው። ኖራውን በቀረጸው ጊዜ ኃጢአታቸው በየገንባራቸው እየተጻፈ ታይቷል ይህስ እንዳይሆን ከባቲ አበላ ነው ያንዱን ኃጢአት አንዱ ይይበት ብሎ እንደህ አያደርግም ያንዱ ኃጢአት ባንዱ ገንባር ያንዱ ኃጢአት ባንዱ ገንባር እየተጻፈ ታይቷል።

፳ ወክሶበ ደነነ ጂበ ምድር። ፳ ሁለተኛው ወደ ምድር አየ። ወጸሐፈ በአዕባዕቱ፤

ቀረጸው። የነቢዩን የገቢፋን የሐልዮውን ለማለት ደገመው ወሰግሥሙ እሙንቱ ዘንተ ዘለፋ በሰብም አኃዙ ይሐፋ በበአሐዱ እስከ ወጽኦ ሊቃውንቲሆሙ እምቀላሚ እስከ ደኃፊ።

ዘ ዘአልቦ ኃጢአት ያለውን ሰምተው የሰው ኃጢአት እንገልጣለን ብለን ኃጢአታችንን ገለጠን ብለው ፈት ከገቡት በኋላ እስከ ገቡት በውስጥ ካሉት በአፍአ እስከሉት እምሊቅ እስከ ደቂቅ እንዲሉ ወጥተው ሄዱ።

ወተርፈ እግዚአ ኢየሱስ ባሕቲቱ። ጌታ ብቻውን ቀረ። ንጹሐ ባሕርይ ነውና።

ወይለቲኒ ብእሲት ትቀውም ውስጠ። እርሷም ቁማ ቀረች፤ ለጊዜው ተኃድገ ለኪ ኃጢአትኪ የሚላት ነውና።

፲ ወአንሥሉ ኢየሱስ አዕይንቲሁ ወነጸረ ገቤሃ።

፲ ኢየሱስም ዓይኑን አቅንቶ ወደርሷ አየ።

ወይቤላ አብእሲቶ አይቱ ሀለዉ እለ ይኳንኩ።

አንች ሴት እንፈርድብክለን ያሉ ሰዎች የታሉ አላት።

፲፩ ወአውሥላት ወትቤሉ አልቦ ዘእራኢ እግዚአ።

፲፩ እርሷም አለች አቤቱ የግየው የለም።

ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ አነሂ አልቦ ዘእኳንኪ ሐራ እትዊ በሰላም።

እኒያ ካልፈረዱብኸ እኒያ አ

ልፈርድብኸም ህጂ አላት። አንድም ወይቤላ ብለህ መልስ አንች ሴት ሆይ እንፈርድብክለን ያሉ ሰዎች በምን ሀልዎት አሉ ትያለኸ በጽድቅን ነው በኃጢአት አላት። ወአውሥላት ወትቤሉ አላውቅም አለች። አንች በሰው ካልፈረድኸ እኒያም አልፈርድብኸ በፍቅር ሂጂ አላት። ወእምዝ ዳግሙ ኢተአብሊ።

ሁለተኛ አትበድዱ አላት፤ ይህም አልቀረ። ጌታ በዕለተ ናርብ ሰለስት ሲሆን ለጸሎት ተወውሯቸው ከታከልት ቦታ ገባ ረቂቅ መለኮት እንደሆነ ከረቂቅ መለኮት ጋራ እንደተዋሃደ ለማጠየቅ። እርሷ አየች ወ አትናገራ ብሏት ሄደ ወዲያው መጥተው ጠየቋት የተናገርኩ እንደሆነ ይሰማኛል ብላ ባይኑዋ ጠቅላ አላየቻቸው ደንጊያ ሁኖ ቀርታለች፤

ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ በእንተ ተፈንዎቱ መለኮታዊት።

፲፪ ወክሶበ ነበረሙ እግዚአ ኢየሱስ። የሐፅ ፩።

፲፪ ደግሞም ተናገራቸው ኢየሱስ እንደህ ሲል አስተማራቸው ትምርቱም ብፁዓን ነው ቢሉ ሄደው የለም ቢሉ ተመልሰው ይሰማሉ። አንድም ፈጽመው አልፈቱምና በጠገቡ ሁነው ይሰማሉ፤ ትምርቱም ሌላ ነው ያሉ እንደሆነ የተመቸ።

ወይቤሉሙ አነ ውለቱ ብርሃኑ ለኃለም።

የዓለም ጩሃን እኔ ነኝ፤ ግለ

፩ኛሊ ዘጥሐንሰ =

ት አንድነትን ለሰጥነትን እንዲ
 ያውቅ የማደርገው እኔ ነኝ።
 ዘተለወኒ ኢየሱውሮ ውስተ ጽ
 ልመት።
 የተከተለኝ ግለት በኔ ያመነ
 ወደ ከሕደት አይሄድም።
 አላ ይረከብ ብርሃነ ሕይወት
 የሕይወት ብርሃንን ያገኛል እ
 ንጂ በኔ አምኖ ይኖራል እን
 ጂ።አንድም አነ ውለቱ ብለ
 ሀ መልሰ።ሰውን ኃጢአቱን
 እንዲመረምር በራሱ እንዲፈ
 ሮድ የማደርገው እኔ ነኝ ዘተ
 ለወኒ፤እኔን አብነት ያደረገ
 ወደ ገሃነም አይሄድም አላ ይ
 ረከብ፤መንግሥተ ሰማይን ያወ
 ሮሳል እንጂ።

፲፪ ወይቤልዎ ፈሪሳውያን ለሊክት
 ትንዕድ ርእሰከ።

፲፫ ፈሪሳውያንም መጽሐፍ ይወ
 ድስከ አፈ ነኪር ይላል፤አንተ
 ራስህን ታመሰገናለህን።
 ሊክነ ጽድቀ ስምዕከ።
 እንደሀስ ከሆነ ራስክን የም
 ታመሰገን ያንተ ምስክርነትህ
 እውነት አይደለም።

፲፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ።
 ፲፭ ጌታም መለሰ።
 ወይቤሉሙ እመኒ ለልዩ ስም
 ዓ ኮንኩ ለርእስዩ ጽድቅ ው
 ለቱ ስምዕዩ።
 እኔ ለራሴ ብመሰክር ምስክር
 ነቴ እውነት ነው።
 እስሙ አለምር እምነብ መጻ
 እኩ።
 የመጣሁበትን አውቃለሁና።
 ወጎበሂ አሐውር፤
 የምሄድበትንም እውቃለሁና።
 ወአንተሙሂ ኢተአምሩ እም
 ጎብሙጸእኩ ወጎበሂ እኃውር

እናንተ ግን የመጣሁበትን የ
 ምሄድበትንም አታውቁም።
 አንተሙስ ሕገ ዘሥጋ ትኪንኑ
 እናንተስ ወበሕገነሰ ሠርዓ ሙ
 ሴ ከመ ትትወገር በዕብን ብ
 ሏል ብላችሁ ትፈርዳላችሁ።

፲፮ ወአንሰ ኢይኪንን ወኢመነሂ።
 ፲፯ እኔ ግን በማንም በማን እንደ
 ህ ብዬ አልፈርድም፤
 ፲፰ ወእመሂ ኩነንኩ አንሰ እስመ
 ጽድቀ እኪንን።

፲፱ ብፈርድም እውነት አፈርዳለሁ
 ተኃድገ ለከ ኃጢአትከ ተኃ
 ድገ ለኪ ኃጢአትኪ እያልኩ
 አፈርዳለሁ፤አንድም አንተሙ
 ሰ እያልክ መልሰ እናንተ ከነጋ
 ገር ይፈረዳል ከያያዝ ይቀደዳ
 ል ብላችሁ ትፈርዳላችሁ፤
 ወአንሰ ኢይኪንን፤እኔ ግን በ
 ማንም በማን አልፈርድም፤ወ
 እመሂ ኩነንኩ፤ብፈርድም ኩ
 ላሊት ያጠሰውን ልብ የመረ
 መረውን መርምሬ አፈርዳለሁ
 አንድም አንተሙሰ፤እናንተስ
 ከዮሴፍ ቤት ስበላ ስጠጣ አይ
 ታችሁ እርቀ ብእሲ ወልደ ዮ
 ሴፍ ትሉኛላችሁ እኔ ግን የሌለ
 ኝን እምላክነት ለማንም ለማ
 ን አላስተምርም።ወእመሂ ኩነ
 ንኩ ባስተምርም ያለኝን እም
 ላክነት አስተምራለሁ እንጂ።
 እስሙ ኢኮንኩ አነ ባሕቲትዩ
 እኔ ብቻዬን አይደለሁምና።
 አላ አነ ወአብ ዘፈነወኒ፤
 እኔ የላከኝ አብም እንጂ።

፲፻ አኩ፡ ጽሑፍ ውስተ ኦፊትክ
 ሙ ስምዓ ጽቱ ሰብእ እሙን
 ውለቱ።ዘዳ፲፮ ጸቱ ፲፪ ፳፻
 ማቴ ፲፭ ዓፄ ዕብ ፲፳፭።

፲፻፱ በኦፊታችሁ ሁለት ሰዎች የመ

ስከሩት ምስክር እውነት ነው
 የሚል ጽሑፍ ያለ አይደለምን

፲፳ ወአነሂ ሰማዕት ለርእስዩ።
 ፲፳፩ እኔ ለራሴ ምስክር ነኝ።
 ወአብ ሰማዕትዩ ዘፈነወኒ።
 የላከኝ አባቲም ምስክረ ነው
 ወይቤልዎ አይቲ ውለቱ ለቡከ

፲፳፪ አባትህ የት አለ አሉት።
 ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ
 ጌታም መለሰ፤
 ወይቤሉሙ ኢኪያዩ ተአምሩ
 እኔንም አታውቁ።
 ወኢአቡዩ፤
 አባቲንም አታውቁም፤ አንድ
 ም እኔን ያታውቁ አባቲን አ
 ታውቁ አላችሁ።
 ሶበሰ ኪያዩ አእመርክሙ እ
 ምአእመርክም ለአቡየኒ፤
 እኔንስ ዓውቃችሁኝ ቢሆን አ
 ባቲንም በወቃችሁት ነበር።

፳ ወዘንተ ነገረ ተናገርሙ እገ
 ዘኢ ኢየሱስ በጎበ ሙዳዩ ም
 ጽዋት እንዘ ይሚሕርሙ።

፳ ወምከራብ ሲያስተምራቸው
 መበውን የሚያኖሩበት ሣጥን
 ካለበት ቦታ ይኸንን ነገራቸ
 ው ሕስራኤል ከቤተ እግዚእ
 ብሔር እጅ ሳይነሡ አይውሉ
 ም ባዶ እጃቸውንም አይሄዱ
 ም ድቀት ያገኘው አንዱን ቅ
 ጽር ገብቶ ከዚያ ትቶ ይሄዳል
 ድቀት ያላገኘው ከውስጥ ገ
 ብቶ ሰጥቶ ይሄዳል ከሆነት እ
 ያነሡ የሚያበላሹት ሆነ፤ንጉ
 ሡ ኢየሱስ ሊቀ ከሆናቱ ዮ
 ዳሂ ይበላሉ መክረው ብር የ
 ሚያስገባ እጅ የማያስገባ ሣ
 ጥን እናሩ ሲመላ ዕቃቤት እ
 ያገቡ ያኖሩታል ሁለት ሶስት
 ሁነው አንሥተው እንዳይወስ

የጥላታው ወንጀል

፩. ፋት ጠባቂዎ አለው ይህ ባለቤት።
 ፪. ወሊክታዎ። አልያዙትም እስሙ ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜሁ። የሚያዝበት ጊዜ ገና አልደረሰምና።
 ፫. ወከሶበ ይቤሉሙ እግዚአኢየሱስ አንሰ አሐውር።
 ፬. ጌታዎ ደግሞ እሄያለሁ አላቸው። ተቃራኒ። ትሹፋኝሁ ወሊትረክቡኒ። አታገኘኝም ወትወውቱ በኃጢአትክሙ። በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ ወገበ እነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጸአ።
 ፭. እኔ ወደምሄድበት መምጣት አይቻላችሁም፤ ወትወውቱ በኃጢአትክሙ። በኃጢአታችሁ ሳላችሁ በኃጢአታችሁ ፍጥነት ርዶባችሁ በነፍስ ትሞታላችሁ።
 ፮. ወይቤሉ አይሁድ ይቀትልኑ እንጋ ርእሶ ለሊሁ ዘይብለን ገበ እነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጸአ።
 ፯. አይሁድም እኔ ወደምሄድበት እናንተ መምጣት አይቻላችሁም የሚለን ታንቆን ይሞታል አሉ።
 ፱. ወይቤሉሙ አንትሙስ እምታሕቀ አንትሙ።
 ፲. እንናተስ በግብርም በባሕርይም በፍትሃዊም ከዚህ ዓለም የተገኘችሁ ናችሁ።
 ፲፩. ወአንሰ እምላላሉ እነ።
 ፲፪. እኔ ገን በፍትሃዊም በባሕርይም ከሰማይ የተገኘሁ ነኝ።
 ፲፫. አንትሙስ እምህንቱ ዓለም አንትሙ።
 ፲፬. እናንተስ በፍትሃዊም በባሕርይም

ይም ከዚህ ዓለም የተገኘችሁ ናችሁ።
 ፲፭. ወአንሰ ኢኮንኩ እምህንቱ ዓለም።
 ፲፮. እኔ ገን ከዚህ ዓለም አይደለሁም።
 ፲፯. ወናሁ እቤለክሙ ከመ ትመውቱ በኃጢአትክሙ።
 ፲፰. በኃጢአት ሳላችሁ ንስሐ ሳትገቡ፤ እንድም በኃጢአታችሁ በመጣ ፍጥ በነፍስ እንድትሞቱ እነሆ ነግረያችኋለሁ። ለእመ ኢአመንክሙ ከመ አነ ወ-እቱ ትመውቱ በኃጢአትክሙ።
 ፲፱. እኔ እንደሆንኩ ባታምኑ ግለት የባሕርይ አምላክ እንደሆንኩ ካላመናችሁ በኃጢአት ትሞታላችሁ።
 ፳. ወይቤልም አንተ መት አንተ አንተ ግንህ አሉት።
 ፳፩. ወይቤሉሙ እግዚአኢየሱስ ቀዳሚኒ ነገርኩክሙ።
 ፳፪. ጌታዎ ቀድሞ ነገሯችሁ ነበር ወብዙግ ብዩ ዘእብል በእንቲ አክሙ።
 ፳፫. ለናንተም የምነግራችሁ ብዙ ነገር ነበረኝ።
 ፳፬. ወእኳንን ቦቱ።
 ፳፭. ኪያሁ ሲል ነው ያኑ የግስተም ረው።
 ፳፮. ወባሕቱ ዘረነውኒ ጻድቅ ውለቱ ነገር ገን የላከኝ አባቲ የባሕርይ አምላክ ነው።
 ፳፯. ወአንሰ ዘሰማዕኩ በገቢሁ እነገር ለዓለም።
 ፳፰. እኔም በርሱ በሀልውና የሰማሁትን ለዓለም አስተምራለሁ።
 ፳፱. ወኢያእሙሩ ከመ በእንተ አብ ይቤሉሙ።

፳፻. ጻድቅ ውለቱ ያለው ስለ አብ እንደሆነ አላወቁም።
 ፳፻፩. ወይቤሉሙ እግዚአኢየሱስ አመ ተለዓለ ወልደ እንሰ እመስያሙ ይላት አሚረ ተአምሩ ዘመ እነ ውለቱ።
 ፳፻፪. የሰው ልጅ ክርስቶስ ከፍ ባለ ጊዜ ግለት በተሰቀልኩ ጊዜ የባሕርይ አምላክ እንደሆንኩ ታውቃላችሁ።
 ፳፻፫. ወአኩ ዘእምገቤዩ ዘእነገር። የግስተም ረውጥ ከራሴ አንቅጃ እንዳይደለ።
 ፳፻፬. አላ በከመ መሐረኒ አቡዩ ከግሁ እነገር።
 ፳፻፭. አባቲ በሀልውና የነገረኝን እንደነገረኝ አስተምራለሁ እንጂ።
 ፳፻፮. ወዘረነውኒ ሀሉ ምስሌዩ።
 ፳፻፯. የላከኝ አባቲ በኔ ሀልውና ወኢየሁድገኒ አብ ባሕቲትየ፤ አብ ብቻየን አይተወኝም ግለት አይለየኝም።
 ፳፻፰. እስመ እነ እገብር ሥምረቱ ዘልረ በዙሉ ጊዜ።
 ፳፻፱. በረቃድ አንድ ነንና። አንድም ዘወትር ፈቃዱን እፈጽማለሁና።
 ፳፻፲. ወዘንተ ብሂሉ ብዙኃን አለአምኑ ቦቱ።
 ፳፻፲፩. ይህን በተናገረ ጊዜ ብዙ ሰዎች አመኑበት ያመኑበት ብዙ ሰዎች ናቸው።
 ፳፻፲፪. ወይቤሉሙ እግዚአኢየሱስ ለእስላም ቦቱ አይሁድ አንትሙሂ ለእመ ነበርኩም በቃልየ አማን አርጻዕየ አንትሙ።
 ፳፻፲፫. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑበትን አይሁድን እናንተም ባስተማርኳችሁ ትምርት ብትጸኑ በውነት የኔ ይቀመዛሙርት ናችሁ አላቸው።

ወንጌል ዘተሐንሰ።

፳፫ ወተሐንጥርዋ ለጽድቅ። ጽድቅንም ታወቋታላችሁ። ወጽድቅኒ ታገለገዘሁ። ጽድቅም ነጻ ታወጣችኋለች።

ዘከመ ገሠጸ ሊዮሱስ ትዝኅ ርቀው ለአይሁድ።

፳፫ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤል ዎ ዘርአ አብርሃም ንሕነ።

፳፫ እኛስ የአብርሃም ልጆች ነን ወእም አመ ከነ ሊተቀነይነ ግ ሙራ ወኢለሙኒ።

ከሆነ ጀምሮ ለግንም ለግን ተገዝተን አናውቅም።

እር እንከ ትብሉን አንተ ትግ ልዘ።

እንደምን አንተ አርነት ትወጣ ላችሁ ትለናለህ አሉት ይኸም ሐሰታቸው ነው። በግብጽ ሁሉ ት ሙቶ አሥራ አምስት። በባ ቢሉን ሰባ ዘመን ተገዝተዋል

፳፫ ወአውሥኡ እግዚአ ሊዮሱስ። ርግ ሄ ፲፭ ዩ ጲጥ ዩ ፲፱።

፳፫ ጌታም ሙለሰ።

ወይቤሉሙ አግን አግን እ ብለክሙ ዙሉ ዘይገብራ ለኃ ጢአት ገብራ ውለቱ ለኃጢ አት።

ጎጢአት የግረሰራ ሁሉ የኃጢ አት ተገዝ ነው ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፳፫ ወገብርስ ሊይነብር ውስተ ቤ ት ለዝሉቱ።

፳፫ የኃጢአት ተገዝ ግለት ኃጥእ በመንግሥተ ሰግይ አይኖርም።

ወወልድስ ይነብር ለዓለም።

ኖሪውን ግን በመንግሥተ ሰ ግይ ይኖራል። ልም ወገብርስ እያልከ ሙልሰ። ገብር ሙሉ በ

ኖሪውን አድር አይመገብም።

ወወልድስ እኔ ግን አድራ እመ ግባለሁ። አግድም ባሪያ በጌታው ቤት አይኖርም ይኸጠው ይ ለውጠው ግጫ ትሉት አሳል ር ይሰጠውም እንደሆነ አያ ውቅምና። ወወልድስ። ልጅ ግ ን ለዘግለም በቤት ይኖራል ይህ ሁሉ የለበትምና።

፳፫ ወእም ከሙስ ወልድ አገለገዘ ከሙ አግን ግብግን አንተሙ

፳፫ እኔ ነጻ ከወጣኋችሁ በውነት ነጻ ናችሁ።

፳፫ ወአአምር ከሙ ዘርአ አብርሃ ም አንተሙ።

፳፫ የአብርሃም ልጆች ነን አንድ ትሉስ አውቃለሁ።

ወበሕቱ ተሐሥሙ ትቅትሉኒ የአብርሃም ልጅ ባትሆኑ ለ ትገሉኝ ትሻላችሁ እንጅ። እስሙ ሊይነብር ቃልየ ገቤ ከሙ።

ትምርቱን አትቀበሉኝምና።

፳፫ ወአንሰ ዘርኢኩ በኅብ አቡየ እነግር።

፳፫ እኔ ከባቲ በህልውና ያየሁትን አስተምራለሁ።

ወአንተሙስ ዘርኢክሙ በኅ በ አቡክሙ ትገብሩ።

እናንተ ግን ከባታችሁ ከሰይ ጣን የሰግችሁትን ትሠራላ ችሁ።

፳፫ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ለነሰ አ ብርሃም አቡነ።

፳፫ እኛስ የአብርሃም ልጆች ነን አሉት።

ወይቤሉሙ እግዚአ ሊዮሱስ ለበሰ ውሉደ አብርሃም አንተ ሙ ገብረ አብርሃም እምገብ ርክሙ።

የአብርሃም ልጆችስ ባትሆኑ የአብርሃምን ስራ በሰራችሁ ነ በር አላቸው።

ወቃሉኒ እምንተብክሙ ወኪ ያየኒ እምአፍተርክሙኒ።

ሕጉን በጠበቃችሁ እኔንም በወደገችሁ ነበር።

፱ ወይእኔስ ተኃሥሙ ትቅትሉ ኒ ብሏል ጸድቀ ዘጽድቀ እነግ ረክሙ ዘሰግሪኩ በኅብ እግ ዚአብሔር።

፱ ነገር ግን ዛሬ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሰግሁትን እውነተኛ ትምርት የግስተምራችሁን እ ውነተኛ ሙምሕር እኔን ለት ገሉኝ ትሻላችሁ።

ወአብርሃምስ ሊገብረ ከሙዝ አብርሃምስ እንደህ ያለ ስራ አልሰራም። እስተምረውት አላ ምንም ግለቱ ይቅርና ያስተ ግረው ሳይኖር በአእምሮ ወ ባይሰ አውቶ በሰነ ፍጥረት ተመራምሮ አመነ እንጂ። አን ድም አብርሃምስ እንደህ ለ ላደረገም ሰው ለግደል ግለ ቱስ ቀርቶ ከተመሳቀለ መን ገድ አራት ደጅ ያላት ቤት ስርቶ የተራበ እያበላ የተጠ ግ እያጠጣ የታረዘ እያለበሰ ነ ፍስ ያድን ነበር እንጂ።

፱ እንተሙስ ትገብሩ ግብረ እ ቡክሙ።

፱ እናንተስ ያባታችሁን የሰይጣ ንን ስራ ትሰራላችሁ።

ወይቤልዎ ንሕነሰ ሊተወለድ ነ እምዝሙት። እኛስ ከሰይጣንም አልተወለድንም። አላ አሐዱ አብ ባን። ከአብርሃም ተወልደናል እንጂ አንድ አባት አለን እንጂ።

፱ እንተሙስ ትገብሩ ግብረ እ ቡክሙ።

፱ እናንተስ ያባታችሁን የሰይጣ ንን ስራ ትሰራላችሁ።

ወይቤልዎ ንሕነሰ ሊተወለድ ነ እምዝሙት። እኛስ ከሰይጣንም አልተወለድንም። አላ አሐዱ አብ ባን። ከአብርሃም ተወልደናል እንጂ አንድ አባት አለን እንጂ።

፱ እንተሙስ ትገብሩ ግብረ እ ቡክሙ።

፱ እናንተስ ያባታችሁን የሰይጣ ንን ስራ ትሰራላችሁ።

ወይቤልዎ ንሕነሰ ሊተወለድ ነ እምዝሙት። እኛስ ከሰይጣንም አልተወለድንም። አላ አሐዱ አብ ባን። ከአብርሃም ተወልደናል እንጂ አንድ አባት አለን እንጂ።

፱ እንተሙስ ትገብሩ ግብረ እ ቡክሙ።

፱ እናንተስ ያባታችሁን የሰይጣ ንን ስራ ትሰራላችሁ።

የጥራንስ ወንጌል ፡

ወውለቱ እግዚአብሔር።
 ያውም እግዚአብሔር ነው።
 አንድም አብርሃም በአምልኮ
 ተጣያት ሳለ የወለደው ልጅ
 ኑርት ከርሱ አልተወለደንም
 አለ አሐዱ አብ ብነ። በአምልኮ
 ከተ እግዚአብሔር ሳለ ከወለደው
 ከይስሐቅ ተወልደናልና
 አንድ አባት አለን ያውም እግዚአብሔር ነው እንጂ። አንድም
 ንሕነስ ኢተወለድኑ በሴ ሰኝነት
 ከተወለደው ከኤስግሌል አልተወለደንም
 በሩካቤ ዘበሕግ ከተወለደው ከይስሐቅ
 ተወልደናልና አንድ አባት አለን
 እንጂ ያውም እግዚአብሔር ነው።

፵፪ ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ኢየሱስ ሶበሰ
 እግዚአብሔር አቡክሙ እምአፍቀርክሙኒ ኪያየ።

፵፫ እግዚአብሔርስ አባታችሁ ቢሆን
 እኔን በወደዳችሁኝ ነበር ወቃልየኒ
 እምንተብክሙ። ሕጌንም በጠበቃችሁ
 ነበር። እስሙ እነ እምኅበ እግዚአብሔር
 ወዳእኩ ወመዳእኩ። እኔ ከእግዚአብሔር
 አካል ዘእምላካል ባሕርይ ዘእምባሕርይ
 ተወልጄ ሙጥቻለሁና። ወአኩ ለልዩ
 ዘመዳእኩ። በኔ ፈቃድ ብቻ ሰው
 አልሆንኩም። አላ ወ-አቱ ዘፈነወኒ።

፵፬ በላከኝ ባባቴም ፈቃድ ነው እንጂ።

፵፭ እር እንከ ተአምኑ ቀልዩ። በኔ ግሙን
 እንደ ምን ይቻላችኋል። እስሙ
 ኢትከሉ ሰሚኅ ነገረ ዘአየ።

ትምርቴን አትቀበሉኝምና። ፵፪
 አንትሙስ እምአቡክሙ ሰይጣን
 አንትሙ። ስ ጥሐ ሆኖ። ፵፫
 እናንተስ ከባታችሁ ከሰይጣን ወገን
 ናችሁ።

ወፍትወቶ ለአቡክሙ ትፈትዱ ትገቡሩ።
 ያባታችሁ የሰይጣንን ፈቃድ ልትሠሩ
 ትወዳላችሁ። ወውለቱ ቀታሌ ነፍስ
 ሰብእ ወ-አቱ እምጥንቱ።

እርሱ ከጥንት ጀምሮ ነፍሱን ዳይ
 ነው። በቃዩል አድር ለቤልን ሲያስገድል
 ግን ነገረው ወኢይቀውም በጽድቅ። በውነት
 ጽንቶ አይኖርም፤ እምላክነትን ሲሻግን
 አስተማረው እስሙ አልቦ ጽድቅ
 በኅቤሁ በርሱ ዘንድ እውነት የለምና።
 ወሶበሂ ይነብብ ሐሰተ እምዚአሁ
 ይነብብ።

ሐሰትን በተናገረ ጊዜ ከራሱ አንቅቶ
 ይናገራል። አንድም በተናገረ ጊዜ
 ሐሰትን ከራሱ አንቅቶ ይናገራል።
 እስሙ ሐሳዊ ወ-አቱ።

ሐሰተኛ ነውና። ወአቡሃ ለሐሰት።
 የሐሰት ነጻ ሙገኛዋ ነውና ዓመፃ
 ወጽአት እመዛግብቲሃ እንዲል።

፵፭ ወእንሰ እስሙ ጽድቀ እነግር ወኢተአምኑኒ።

፵፮ እኔ እውነት ባስተምር አትቀበሉኝም፤
 ሙኑ ግንኛ። አንድም እኔ እውነት
 ባስተምር ባትቀበሉኝ።

፵፯ ሙኑ እምኔክሙ ዘይዛለፈኒ በእንተ
 ኃጢአት።

፵፱ ከናንተ ወገን ስለ ኃጢአት የ

ሚወትሰኝ ግለት ኃጢአት ሰርተሃል
 ባለው አልሠራሁም የሚለኝ ግንደ።
 አንድም ኃጥእ ነህ ብለው ሙልሶ
 ኃጥእ ነህ የሚለኝ ግንደ። በገቢርም
 እንዳልሠራ ለግጦየቅ እንደሆነ አለ።
 በነቢብም እንዳልሠራ ለግጦየቅ
 ነቢይ ኢገብረ ኃጢአት ወኢተረክብ
 ሐሰት ወስተ አትሁ ብሎ መስክርለታል
 በሐልዮም እንዳልሠራ ለግጦየቅ ይመጽእ
 ሙልክኩ ለዝንቱ ዓለም ወኢይረክብ
 በላዕሌየ ወኢምንተኒ ብሏል።
 ፍጹግን ነገ በሚሉ ሰዎች ዘለፉ
 ሊሆንባቸው እንደሆነ አለ።

ወእመሰ እነ ጽድቀ እነግር ለምንት
 ኢተአምኑኒ። እኔ እውነት የግስተምር
 ከሆነ የግትቀበሉኝስ ለምን ነው።

፵፯ ዘሰ እምእግዚአብሔር ወ-አቱ ቃለ
 እግዚአብሔር ይሰምዕ።

፵፱ ከእግዚአብሔር የተገኘ የእግዚአብሔር
 ወገን የእግዚአብሔርን ነገር ይሰማል
 ይቀበላልም።

ወበእንተ ዝንቱ አንትሙስ ኢትሰምዑኒ
 እስሙ ኢኮንክሙ እምእግዚአብሔር።
 እናንተ ግን የእግዚአብሔር ወገን
 አይደላችሁምና ስለዚህ አትቀበሉኝም፤

፵፳ ወተሰጥውዎ አይሁድ። ፵፳
 አይሁድም መለሱለት።

ወይቤልዎ አኩኑ ሠናዩ ንቤለክ ከሙ
 ሳምራዊ አንተ፤ ሳምራዊ አንደሆንክ።
 ወጋኔን ብክ።

ሉቱ ራብሐት። ጋኔን አድርግህ
 ህ እንዳለ በውነት ነገረንህ የለ

ወንጌል ጽሑፍ

ምን አሉት። ሳምራዊ ያይወል ደው ያዕቆብን ያዕቆብ አቡነ እንዲል፤ (አንተም ያይወልድህ እግዚአብሔርን አባቴ ትላለህ ለግለት።)

፱ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ አንሰ ጋኔን አልብዮ፤

፲፱ ጌታም መለሰ ሳምራዊ ላሉት አይመልስላቸውም በስሙ ትዕይርቱ ተጠቅመንበታልና፤ እኔስ ጋኔን የለብኝም አላቸው፤ ወበሐቱ አክብር አባዮ፤ ነገር ግን አባቴን አክብራለሁ፤ አክብር።

አክብር ዘንድ ነው እንጂ፤ ወአንትሙሰ ታስተሐቅሩኒ። ትንቁኛላችሁ ግለት እናንተ ግን ሱሩቅ በእቢ ትሉኛላችሁ

ሀ አንሰ ኢየሱሥ ተድላ ለርእሰዮ።

የ አኔ ራሴን ደስ ላሰኝ አልሻም ግለት የሌለኝን አምላክነት አምላክ ነኝ ብዬ አላስተምርም ሀሎ ዘየጋሥሥ ሊተ፤ የሚመሰክርልኝ አባቴ አለ። ወዘሂ ይኳንን። የሚያስተምርልኝ። አንድም ባታምኑ የሚፈርድልኝ።

የ፩ አማን አማን አብላክሙ ዘዓብ ቃልዮ ኢይጥዕም ለሞት ለዓለም።

የ፪ ሕጌን የጠበቀ ለዘላለም ሞት የለበትም ብዬ በውነት እነገራችኋለሁ በሥጋ ቢሞት በነፍስ አይሞትም ፈርሶ በስብሶ አይቀርም ትንሣኤ ዘለክብር ይነሣል፤

የ፫ ወይቤልም አይሁድ ይእዜሰኬ አእመርናኬ ካሙ ጋኔን ብከ።

የ፬ ሉቀስ በብሐት፤ ጋኔን አድርብ ህ እንዳለ ገና ዛሬ አወትን። አብርሃም ጥቀ ሞተ። አብርሃም ስንኳ ሞተ። ወነቢያትኒ ሞቱ፤ ነቢያትም ሞቱ። ወአንተሰ ትብል ዘዓብ ቃልዮ ኢይጥዕም ለሞት ለዓለም አንተ ግን ሕጌን የጠበቀ ሞት የለበትም ትላለህ።

የ፭ አንተኑ ተዓቢ እምአብርሃም አቡነ ዘሞተ።

የ፮ ከሞተ አባታችን ከአብርሃም አንተ ትብልግለህን። ወእምነቢያትኒ እለ ሞቱ። ከሞቱ ከነቢያት ትብልግለህን መነ ትረሲ፤ ርእሰከ። ማንኝ ትላለህ፤ መጽላት ምቀኝ ነት ፈራሽ ነገር አናገራቸው ለልማዱ ጠባቂውን ከጠባቂ አስጠባቂውን ከስጠባቂ አነጻጽር መናገር ይገባ ነበር እርሳቸው ግን አስጠባቂውን ከጠባቂች አነጻጽረው ተናገሩ

የ፯ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ። ወይቤሉሙ እመሰ ለልዩ ሰባሕኩ ርእሰዮ ኢይበቁንኒ በብሐትዮ ወኢምንተኒ። እኔ ራሴን በክብር ምሥጋናዬ አይረባኝም አይጠቅመኝም። ሀሎ አቡዮ ዘይሉብሐኒ። የሚያከብረኝ አባቴ አለ፤ (አንድም እኔ ራሴን በመሰግንም ስጋናዬ ባይረባኝ ባይጠቅመኝ የሚያከብረኝ አባቴ አለ።) ዘአንትሙ ትብልም አምላክነው አቱ። እናንተ አምላክችን የምትሉት ወኢተአምርም የግታውቅት

ወአንሰ አእምር። እኔ ግን አውተዋለሁ። ወእመሰ እቤ ኢየሱሥ ለክ ውን ከማክሙ ሐሳዊ ወአንሰ አእምርሂ። እኔ ግን አውተዋለሁ አላውተውም ብል እንደናንተ ሐሰተኛ ሆንኩ። ወቃሉሂ አዓቅብ። ሕጉንም እጠብቃለሁ፤

የ፯ አብርሃም አቡክሙ ተመነዮ ከሙ ይርእይ ዕለትዮ። አንተኑ ተዓቢ እምአብርሃም አቡነ ብለውት ነበርና፤ (አባታችሁ አብርሃም የምወለድበትን ቀን ሊያይ ተመኝ። ተነበዮ ጸለዮ ፈተው ይላል ወደደ አመለከተ በል። ወርእዮሂ ወተፈሥሐ። አይቶም ደስ አለው።)

የ፻ ወይቤልም አይሁድ ጥምላ ዓመት አልብከ በእር አብርሃምሃ ርእከ፤

የ፺ ጥምላ ዓመት ያልሞላህ አብርሃምን እንደምን አየህ አሉት። ምን ይዘው እንደህ አሉት ቢሉ በሐያ አምስት ዓመት ደግ ሹመት ይሾማሉ ሐያ አምስት ዓመት አገልግለው ዝቅ ያለ ሹመት ይሾማሉና።

የ፻፩ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን አብላክሙ እምቅድመ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ።

የ፻፪ አብርሃም ሳይፈጠር ነበርኩ ብዬ እንደነበርኩ በውነት እነገራችኋለሁ አላቸው፤ አፊት ዘልደት እንዲል፤ (ከአብርሃም አስቀድሞ ታራስ አልነበረምን ቢሉ በአብርሃም መላውን መናገርነው)

የጥሐንስ ወንጌል።

፶፬ ወነሥኩ አይሁድ ፅብኝ ከሙ
ይውገርዎ።

፶፭ ሊጣሉት አይሁድ ደንጊያ አ
ነሱ። ብሏል። ጸድቀ ያለው ግ
ገደር፤ እምቅድሙ ይትወለድ ያ
ለውን ጎሳ፤ ነው ይላል ፈ
ረንጅ ነሥኩ ፅብኝ ከሙ ይው
ገርዎ ባለው ይረታል።

ወተታብአሙ እግዚአ ኢየሱስ
ወወጽእ እምነሱ ባለው ወታለፈ እ
ንተ ግፅከሉ።

ከምነሱ ባለው በመካከላቸው
ወ አልፎ ሄደ፤ ረቂቅ መለኮት
ት እንደሆነ ከረቂቅ መለኮት
ጋራ እንደተዋሐደ ለግጦየት

ዘከሙ ፈወሰ ለዘፀውሩ ተወ
ልደ።

ምዕራፍ ፱።

፩ ወእንዝ የኃልፍ እምሆየ ርአየ
ብሏል ዘፀውሩ ተወልደ እም
ከርሙ እሙ።

፪ እምቅድሙ ይትወለድ አብሮ
ሃም ሀሉኩ እነ ብሉክርና።
እስሙ በምን ታላቲሁ ምግባ
ሩ ውለቱ እንዲል ነገሩን በ
ስራው ለግስረዳት ያመጣዋል
ከዚያ አልፎ ሲሄድ ከናቀ ግገብ
ን ጀምሮ ፅውር ሁኖ የተወለደ
ሰው እገኘ። ፅውር ሁኖ ተወ
ልዷል ቢሉ የተመዋ። እንድ
ም ለሙጽ ሁኖ ተወልዷል።

፫ ወተስእለም አርዳኢሁ ወይኒ
ለም ረቢ በኃጢአተ መት ተ
ወልደ ዝንቱ ፅውር።

፬ መምሕር ሆይ ይህ ሰው ፅው
ር ሁኖ የተወለደ በግን ፅዳ
ነው ብለው ደቀ መዛሙርቱ
ወደቀት፤

በዘርእሱት። በራሱ

ፅዳ ነው፤ ትነክሩ ኃጥአን እግ
ገፀን ያለውን ይዘው።

ወግረው በዘእዝዝግዲሁ።

ወይም ባባት በናቱ ፅዳ ነውን
ፅውር ሆኖ ይወለድ ዘንድ። ሕ
ፃናት አብፅላት ይመውቱ በ
ጌጋየ ወላድ ያጌሆሙ ያለውን
ይዘው፤

ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ
ኢውለቱ አበሰ።

በርሱም ፅዳ አይደል።

ወኢእዝዝግዲሁ።

ባባት በናቱም ፅዳ አይደል።
ዳፅሙ ከሙ ያስተርእ ግብረ
እግዚአብሔር በላዕሌሁ።

የእግዚአብሔር በራ በርሱ ይ
ገለጥበት ዘንድ ነው እንጂ ግ
ለት እምጽኤ ዓለግተነቱ ከሃ
ሊነቱ ጌተነቱ ተአምራቱ ሙ

ገበቱ ዓይን ነሥቶ ዓይን ለ
ሌለው ዓይን ሰጥቶ መመገቡ
ይታወቅ ዘንድ ነው እንጂ አ
ላቸው።

፭ ወባሕቱ ርቀፅ ሊተ እግበር
ግብር ለዘረኝወኒ እንዝ መዓል
ት ውለቱ።

፮ ነገር ገን መዓልት ፅድጌየ
ሳለ ያባቲን ስራ ሰርቼ እናን
ተን ግላሙን ይገባኛል።

እስሙ ትመጽእ ሌሊት ዘኢ
ይክል ቦቱ አሐዱሂ ገቢረ፤
እንዱ ስንኳ ስራ ሊሰራበት የ
ግይቻልበት ሞት አለብኝና፤ ከ

ፍዳ የነጻንበትን ልጅነት ያገኘ
ንበትን ሞቱን በለምን በሌሊ
ት መሰለው ቢሉ ሰው በሞ
ዓልት የግሰራውን በሌሊት

እንዲሠራው እርሱም በሕይ
ወተ ሥጋ ሳል የግሰራውን

ከሞተ በኋላ አይሠራውምና
አንድም ዘኢትክሉ ቦቱ ገቢረ
አሐዱሂ እምነ ሀሉ ውስተ
ዓለም። በዚህ ዓለም ካለው ስራ
እንዱን ስንኳ ልትሰሩበት የ
ግትቸሉበት ሞት አለባችሁና
መዓልት ፅድጌያችሁ ሳለ ያ
ባቲን ስራ ሰርቼ እናንተን ግ
ላሙን ይገባኛል።

፭ እንዝ ሀሉኩ ውስተ ዓለም እ
ነ ውለቱ ብርሃኑ ለዓለም።
፭ በዚህ ዓለም ግላሁ የሰው ፅ
ውተቱ እኔ ነኝ።
፮ ወዘንተ ብሂሉ ወረተ ውስተ
፯ ምድር። ይኸን ተናገሮ
ምራቁን ትፍ አለ።
ወገብረ ጽቡረ በምራቁ።
በምራቁም ጥቃን ለወሰ
ወተብያ አፅደንቲሁ ለውለቱ
ፅውር።
የዚያን ፅውር ዓይኑን ተባው
፯ ወይቤሉ ሑር ተሐጽቦ በም
ጥግታተ ሰሊሆም።
፯ ሂደህ በረሃሽ ወሀ ተጠመቅ
አለው።

ዘበትርንግዲሁ ሐዋርያ።
ፈላሽ ግለት ነው፤ ሐር ግለ
ቱ አራቱ ባሕርያት እንዲተካ
ከሉለት ሶስቱ ከዚህ አሉ ነፋ
ስ ሲሄድና ሲመለስ እንዲተ
ካክልለት። እንድም እየተመራ
ሂዶ እያየ በመለስ ተአምራ
ቱ ድንቅ ይባላልና።

ወሐረ ወተሐጽበ።
ሂዶ ተጠመቀ።
ወገብአ እንዝ ይፈሊ።
እያየ ተመለሰ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

፮ ወአገጥራሁሰ ወእለሂ የአምር
ም ትካት ወይፈእይዎ እንዝ ይ
በእል ይፈሉ።

ወንጌል ዘጥሐንሰ።

፩ ገረቤቶቹ ቀድሞ ሲለምን እንደነበረ የሚያውቁት ዕውር እንደሆነ።
እኩን ዝንቱ ውለቱ ዘይነበር ውስተ ፋናት ወይስላል።
ይህ በመንገድ ተቀምጦ ይለምን የነበረው አይደለምን አሉ።
ወደ ስለ ይሌሉ ውለቱ ዝንቱ ሰው ያሉም አሉ።
ወከልኝን ይሌሉ አለ።
ሌሎቹም እርሱ አይደለም፤ አላ ይመስሉ።
ይመስለዋል እንጂ አሉ፤ ወለሊሁሰ ይሌ እነ ውለቱ።
እርሱ ገን እኔ ነኝ አለ።
ወይሌልም እርሱ ተከሥታ አይንቲከ።
ዓይንህ እንደምን በራህ አሉት።
ወእውሥላ ወይሌሉም በእሲሁ ዘስሙ ኢየሱስ ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወተብዓኒ አዕይንትየ።
ኢየሱስ የሚባል ሰው በምራቁ ጭቃ ለውሶ ዓይኔን ቀባኝ ወይሌለኒ ሐር ተሐጸብ በምጥምታተ ሰሊሆም።
ሂደህ በፈሳሽ ወሀ ተጠመቅ አለኝ።
ወሐርኩ ወተሐጸብኩ፤ ሂጄ ተጠመቅሁ።
ወርሊኩ፤ አየሁ አላቸው።
ወይሌልም አይሁድ አይቲ ውለቱ ብላሲሁ።
ያሰው የት አለ አሉት።
ወይሌሉም ኢየሱም።
አላውቅም አላቸው።
ወወሰድም ገብ ፈረሳውያን ለውለቱ ዘዕውሩ ተወልደ።
ለሃ ባትነግረን እለቆች በጤ

ጤ በላንባ ጠለፍ ገርፈው ያናገሩህ የለምን ብለው ወደ ፈረሳውያን ይዘውት ሄዱ።
እስሙ ሰንበት አሜሁ አሙ ገብረ አገዚአ ኢየሱስ ጽቡረ በምራቁ ወከሠቶ አዕይንቲሁ።
ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ በምራቁ ጭቃ ለውሶ ዓይኔን ያዳነበት ተኑ ትዳሜ ነበርና። ወሰንበት አሜሁ ተኑ ትዳሜ ነበር።
ወተስላለም ካዕቢ ፈረሳውያን ዘከሙ እርሱ ርእየ።
ለብላቴናቸው ካዕቢ አለ። እንድም እንደ ዳነ ፈረሳውያን ሁለተኛ ጠየቁት።
ወይሌልም እርሱ ርእከ።
እንደምን ዳንህ አሉት።
ወይሌሉም ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወወደየ ውስተ አዕይንትየ በምራቁ ጭቃ ለውሶ ካይኒ አገባልኝ።
ወሐርኩ ወተሐጸብኩ ወርሊኩ።
ሒጄ ተጠምቄ ዳንኩ አላቸው። በጋሩ ያለ ነው ቢሉ እንደእንዝርት ራስ ቀርጾ ያገባ ለታል ይህስ እንዳይሆን አዳም በዘር ያልሆነበት ሥጋ አይፈጥርም ብሎ፤ እንደ ሥዕል ሣይ ይነድፍለታል፤ ጽጌያት ከአዕጼቶቹው እንዲፈነዱ ከባሕርይ ያነሳለታል።
ወደ ስለ ይሌሉ እምፈረሳውያን ዝንቱ ብላሲ ኢኮነ እምእግ ቢአብሐር ዘኢየሳቅብ ሰንበተ
ከፈረሳውያን ወገን የሚሆኑ ሰዎች ትዳሜን የማያከብር ይህ ሰው ደገም አይደለም ያሉም አሉ።

ወደ ስለ ይሌሉ ወአይቲ ደክል ብላሲ ኃጥእ ገቢረ ዘከሙ ዝ ተአምረ።
ኃጥእ ሰው በደረት ግንባር ግይን ሙፍጠር እንደምን ይቻለዋል ያሉም አሉ።
ወተናፈቁ በባይናቲሆሙ ወእንተ ዝንቱ ነገር።
ኃጥእ ነው፤ አይደለም። በሚል ትእርሱ በርሳቸው ጸብ ሆነ ተለያዩ።
ወይሌልም ካዕቢ ለውለቱ ዕውር ምንተ ትባል እንተ ባእንቲሁ እስሙ ከውተኩ አዕይንቲከ።
ሁለተኛ ያንን ዕውር ዓይንህን አብርቶልሃልና እንተ የርሱን ነገር ምን ትፈርሃለህ አሉት ወይሌሉም ነቢይ ውለቱ፤ እርሱም ሙለሰ አለም። ነቢየ ያነሥእ ለከሙ ተብሎ የተነገረለት ነቢይ ነው።
ወኢአምንም አይሁድ ከሙ ዕውሩ ተወልደ ወርእየ።
ዕውር ሁኖ ተወልዶ ጌላ እንደዳነ አይሁድ አላውቅም።
እስከ ጸውው አገማግሏ ለዘርእየ። ዘመዶቹን ጠርተው እስቲጠይቁ ድረስ።
ወተስላለም ወይሌልም ዝኑ ውለቱ ወልድከሙ ዘትብሎ ዕውሩ ተወልደ።
ጠየቁቸውም እንደህ ሲሉ ዕውር ሁኖ የተወለደ የምትሉት ይህ ልጃችሁ ነውን።
ወበእር እንከ ይእዜ ይፈሊ።
ዛሬስ እንደምን ዳነ ብላው ጠየቁቸው።
ወእውሥሉ አገማግሏ።
እናት አባቱም ሙለሱ።

የጥላላ ወንጌል

ወይሌላ ነሐምር ከመ ዝንቱ
ውለቱ ወልድን።
ለጃችን ይህ እንደሆነ።
ወክሙሂ ዕውሩ ተወልዶ።
ዕውር ሁኖም እንደተወለደ እ
ናውቃለን አሉ።
ጳጳ ወይሌሊስ ዘከመ እር ይሬሊ
ጳጳ ዛሬ ግን እንደምን እንደዳነ።
አው መኑ ከሠቶ አዕይንቲሁ
ኢነሐምር። ግንም ን
ይኑን እንዳናው አናውቅም።
ኪያሁ ተሰላልም።
እርሱን ጠይቁት።
እስመ ለሂቅ ውለቱ።
አዋቂ ነው።
ወይከል ተናገር ለርሱ።
ለመናገር በቅቷል።
ጳጳ ወዘንተ ይሌላ አዝማኒሁ እ
ስመ ይፈርህም ለአይሁድ
ጳጳ አባት እናቱ አይሁድን ስለ ፈ
ሩ ይህን ተናገሩ።
እስመ አዘዙ አይሁድ ለእመ
በ ዘአምን ቦቱ ከመ ውለቱ
ክርስቶስ ይሰደድ እምነቱ
ክርስቶስ እንደሆነ ያመነበት
ሰው ቢኖር ከምነቱ ለይሁዳ
ብለው አዋጅ ነገረው ነበርና
ጳጳ ወበእንተ ዝግቱ ይሌላ አዝ
ማኒሁ ልሊቅ ውለቱ ሎቱ
ተሰላልም።
ጳጳ ስለዚህ አባት እናቱ አዋቂ ነ
ው ለመናገር በቅቷል እርሱን
ጠይቁት አሉ።
ጳጳ ወጸውዕዎ ዳግመ ለውለቱ ብ
እሲ ዕውር።
ጳጳ ሁለተኛም ያነን ዕውር የነበ
ረውን ሰው ጠሩት።
ሐር ሀብ ስብሐተ ለእግዚአ
ብሔር።
ይሁ ሰው አላገነህም እግዚአ

ብሔር ነውና ያዳነህ ሄደህ እ
ግዚአብሔርን አመስግን።
ንሕነስ ነሐምር ከመ ኃጥእ ው
ለቱ ዝብእሲ።
ይህ ሰው ግን ኃጥሶ እንደሆነ
እኛ አናውቃለን።
ጳጳ ወአውሥእ ውለቱ ብእሲ ዕ
ውር።
ጳጳ ያም ሰው መለሰ።
ወይሌሎው አንሰ አያሐምር
ከመ ኃጥእ ውለቱ።
እኔ ኃጥእ መሆኑን አላውቅም
ወዘንተ ባሕቱ አሐምር ከመ
ዕውር አነ።
ዕውር ሁኝ እንደተወለድሁ።
ወይሌሊኒ እሬሊ።
ዛሬ እንደ ዳንሁ ይህን ብቻ
አውቃለሁ እንጂ።
ጳጳ ወይሌልዎ ካዕበ ምንተ ነብረ
ለከ።
ጳጳ ለቀረበው ካዕበ አለ፡ሁለተኛ
ምን አደረገልህ።
ወእር ከሠተከ አዕይንቱክ።
አይንህንስ እንደምን አዳነህ አ
ሉት።
ጳጳ ወአውሥእ ወይሌሎው ነገር
ከክሙሂ ዳዕሙ ወኢትሰምዑ
ወኢተአምኑኒ።
ጳጳ አትሰሙኝም አታምኑኝም እን
ጂ እኔስ ነገርኝችሁ።
ምንተ እንከ ትፈቅዱ ካዕበ
ትሰምዑ።
ሁለተኛ ምን ልትሰሙ ትወዳ
ላችሁ።
አንትሙኒ ለርዳሊሁኑ ትኩኑ
ትፈቅዱ።
እናንተም የሱ ደቀ መዛሙርት
ልትሆኑ ትወዳላችሁን አላዋው
ጳጳ ወጸአልም።
ጳጳ የዕውር ሰድብ ሰደቡት ጠንባ

ላ ዕውር ብለው። አንድም ሌላ
ሰድብ ሰደቡት።
ወይሌልዎ እንተ ኩን ረድአ
ሎቱ።
እንተ ለርሱ ደቀ መዝሙር
ሁነው።
ወንሕነ ለርዳሊሁ ለመሌንሕነ
እኛስ የመሌ ደቀ መዝሙርት
ነን።
ጳጳ ወንሕነ ነሐምር ከመ ለመሌ
ተናገር እግዚአብሔር ገጸ በገጸ
ጳጳ ሙሴን ቀል ለቃል እንደተነ
ጋገረው አናውቃለን።
ወለዝንቱስ ኢነሐምር እምአይ
ቲ ውለቱ።
ይኸን ግን ከወደትም እንደ
መጣ አናውቀውም አሉ።
ጳጳ ወአውሥእ ውለቱ ብእሲ።
ጳጳ ያም ሰው መለሰ።
ወይሌሎው ዓዲ በዝንቱ ጥቀ
መንክር ውለቱ ዘኢተአምርም
አንትሙ እምአይቲ ውለቱ ወ
ከሠተኒ አዕይንትየ።
ቢሆን ተአምራቱን አይቶ ማመ
ን ይገባ ነበር።
በዝንቱ።
ተአምራቱን አይታችሁ ባለማ
መናችሁ ላይ ዓይኔን ያዳነኝን
ከየትም እንደመጣ የማታውቁ
ትን ኃጥእ ነው ማለታችሁ እ
ጅግ ድንቅ ነው። አንድም ተ
መራምር አውቆ ማመን ይገባ
ነበር፤ ተመራምራችሁ ባለማመ
ናችሁ ላይ እኔን ያዳነኝን ከወ
ደትም እንደመጣ የማታውቁ
ትን ኃጥእ ነው ማለታችሁ እ
ጅግ ድንቅ ነው።
ጳጳ ወንሕነ ነሐምር ባሕቱ ከመ
ለኃጥአን ኢይሰምሎ እግዚ
አብሔር።

ወንጌል ዘኖሐንስ።

፳፭ እኛ ኃጥአንን እግዚአብሔር እንዳይተባባዝው እናውቃለን። እሙኒ አብዛኛክሙ ምህላክሙ ኢየሱስምንክሙ እግዚአብሔር እስሙ ደግ ምሉዕ ውስተ እደዊክሙ እንዲል።

ዘእንበለ ዘያረርህ ለረራሂ ወ ለዘይገብር ረቃዶ ሱቱ ይሰጥሃል።

የሚረራውን ረቃዶን የሚሆነውን ይሰጥሃል እንጂ። ወሀሉ አሐዱ ብእሲ ዳድት ወረራሂ እግዚአብሔር ወረከብክም ለዳዊት ገብርየ ብእሲ ምዕመን ዘከመ ልብዩ እንዲል።

፳፪ ግሙራ ኢተሰምን እምአመተ ረጥረ ዓለም ከመበዘወውሩ ተወልዶ ወተክሥተ አዕይንቲሁ

፳፩ ዓለም ከተረጠረ ጀምሮ ዕውር ሁኖ የተወለደ ኋላ ዓይኑ ያዩ ከቶ ተሰምቶም አያውቅም ይህ ሰው ትውልዱ ከእስራኤል ነው ያሉ እንደሆነ ተወልደን፤ ከእስካብ ነው ቢሉ ተከሥተን ይሻል፤ ከብዛት እንደአንድ አይታጣምና።

፳፪ ሶበሰ ኢኮን እምብሰ እግዚአብሔር ዝንቱ ብእሲ እምኢ ከህለ ገቢረ ወኢምንተኒ።

፳፫ ይህ ሰው ደግ ባይሆንስ ተአምራት ግድረግ ባልተቻለው ምነበር።

፳፬ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤል ምዘለሊክ በኃጢአትክ ተወለድክ እንተሁ ትሚረኒ ለኔ።

፳፭ ዘከነሄ ቀደም ባዮች ናቸው ና የኋላ ኃጢአትክን አውቆ ዕውር አድርጎ ቢረገጥህ እንተለኝ ታስተምራለህ አሉት። ወሰደድም ወአውሶለም አፍሐ

ከምክራብ አወጡት ከሰው ለዩት።

፳፭ ወሰምን እግዚአብሔር ኢየሱስ ከሙሉ ልክም አፍሐ።

፳፭ ከምክራብ እንዳወጡት ከሰው እንደ ለዩት ጌታ ሰምቶ። ወረከበ።

እገኘው እኒያ ቢለዩዋችሁ እኔ አልለያችሁም ሲል።

ወይቤሉ ተአምንሁ እንተ በወልደ እግዚአብሔር።

እንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን አለው።

፳፮ ወአውሥኡ ውሉቱ ብእሲ።

፳፮ ያም ሰው መለሰ።

ወይቤሉ መኑ ውሉቱ ወልደ እግዚአብሔር ከሙእኤን በቶ እምንበት ዘንድ ወልደ እግዚአብሔር ግንው አለው።

፳፯ ወይቤሉ እግዚአብሔር ኢየሱስ ዘትረከዮ ወዘይትናገር ምስሌክ ውሉቱ ዝንቱ።

፳፯ የምታየው ከንተ ጋራ የሚነጋገረው ነው ግለት እኔ ነኝ አለው።

፳፰ ወይቤ ከሊሆ አመንኩ እግዚአብሔር አምናለሁ ብሉ አሰምቶ ተናገረ ወሰገደ ሎቱ። ሰገደለት

፳፱ ወይቤሉ እግዚአብሔር ኢየሱስ እንሰኬ መጻእኩ ለክነኔ ዝንቱ ዓለም።

፳፱ እኔ በሰው መረራረኝ ልሆን መጥቻለሁ ላመነብኝ ልፈርድለት ባላመነብኝ ልፈርድበት። ከመክላ ኢይራክዩ ይርከዩ የማያዩ ያዩ ዘንድ ግለት አላዋቆች ነን የሚሉ ሐዋርያት አዋቆች ይሆኑ ዘንድ ልፈርድለት ላለው። ወእለኒ ይረከዩ ይፀፋ።

አዋቆች ነን የሚሉ ጸሐፍት ረረሳውያንም አላዋቆች ይሆኑ ዘንድ ልፈርድበት ላለው።

፯ ወዩ እምረረሳውያን እለ ሀለ። ምስሌሁ እለ ስምው ዘንተ ወይቤልም ዕውረጉን ገሕነኬ።

፯ ክርሱ ጋራ ያለ ከረረሳውያን ወንን ይኸን ስምተው ዕውረጉን የምትለው እኛን ነውን አሉት።

፯ ወይቤሉም እግዚአብሔር ኢየሱስ ሶበሰ ዕውረጉን እንትሙ እምኢኮንክሙ ጌታዩ።

፯ ጌታም ዕውረጉን ብትሆኑ ዕጻ ባልሆነባችሁም ነበር አላዋውነውረ ሥጋ ከመንግሥተ ሰማይ አያወጣምና፤

ወይእኬሰ ንቡር ጌታይክሙ። ጽሑፍ ሲል ነው ዛሬ በደላችሁ ታውቋል።

እስሙ ትብሉ ንሬኢ ወኢትረዕዩ።

እናውቃለን ተላላችሁ አታውቁምና።

ወበእንተ ዝንቱ ኢይትኃደግ ለክሙ ጌታይክሙ።

ስለዚህ ኃጢአታችሁ አይመረ ይላችሁም።

በእንተ ኖላዊ ጎር።

ምዕራፍ ፲።

፩ አግን አግን እብላክሙ ዘእብክ እንተ አንቀጽ ውስተ ዓዕደ አባግዕ ወንርገ እንተ ካልዕገጽ ሠራቂ ወረያት ውሉቱ። ስለ ሶስት ነገር ያመጣሃል እንሰ መጻእኩ ለክነኔ ዝንቱ ዓለም ብሉ ነበርና ለምሕረትም እንደመጣ ለግጦናት ለግንቅስቃሴ ሰኢክኦምር ወለውት ነበርና